

Официален вестник

С 325

на Европейския съюз

Година 51

Издание на български език

Информация и известия

19 декември 2008 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	III <i>Подготвителни актове</i>	
	КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ	
	76-та пленарна сесия 8-9 октомври 2008 г.	
2008/С 325/01	Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите относно „Засилване на борбата срещу тероризма: Участие на регионалните и местните власти“	1
2008/С 325/02	Становище на Комитета на регионите относно „Пакета за товарен транспорт“	6
2008/С 325/03	Становище на Комитета на регионите относно „Насърчаването на енергията от възобновяеми източници“	12
2008/С 325/04	Становище на Комитета на регионите относно „Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове“	19
2008/С 325/05	Становище на Комитета на регионите относно „Законодателните предложения на Комисията за периода след проверката на състоянието на общата селскостопанска политика“	28
2008/С 325/06	Становище на Комитета на регионите относно „Доставки на развойни продукти: Насърчаване на иновациите с цел обезпечаване устойчивостта и високото качество на обществените услуги в Европа“	44
2008/С 325/07	Становище на Комитета на регионите относно „Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение“ и „Европейска система за трансфер на кредити в професионалното образование и обучение“	48
2008/С 325/08	Становище на Комитета на регионите относно „Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието — участие на местните и регионалните власти“	52
2008/С 325/09	Становище на Комитета на регионите относно „Управление и партньорство на национална, регионална и проектна основа в областта на регионалната политика“	56
2008/С 325/10	Становище на Комитета на регионите относно „Промислени емисии“	60
2008/С 325/11	Становище на Комитета на регионите относно „Плана за действие на ЕС в областта на трудовата мобилност (2007-2010 г.)“	66

Цена:
18 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2008/С 325/12	Становище на Комитета на регионите относно „Медийна грамотност“ и „Творческо онлайн съдържание“	70
2008/С 325/13	Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите относно „Права на гражданите: насърчаване на основните права и на правата, произтичащи от европейското гражданство“	76
2008/С 325/14	Становище на Комитета на регионите относно „Програма за по-безопасен интернет (2009-2013 г.)“	81
2008/С 325/15	Становище на Комитета на регионите относно Съобщение на Комисията „Силна европейска политика за съседство“	87

Съобщение за читателите (Виж стр. 3 от корицата)

III

(Подготвителни актове)

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

76-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ 8-9 ОКТОМВРИ 2008 Г.

Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите относно „Засилване на борбата срещу тероризма: Участие на регионалните и местните власти“

(2008/C 325/01)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- изразява пълно съгласие с мнението, че глобалната заплаха от тероризъм е сериозна заплаха за демокрацията, правата на човека и икономическото и социално развитие на международната общност;
- подчертава, че местните и регионални власти ще са основното звено в прилагането на Стратегията на ЕС за противодействие на тероризма. По-специално точно тези власти ще бъдат движеща сила при осъществяването на стълба на превенцията, както и при осъществяването на мерките за противодействие на терористични актове и за противодействие на радикализацията в държавите-членки;
- признава важността на стратегията на ЕС против радикализацията, която се прилага едновременно със Стратегията на ЕС за противодействие на тероризма, но изтъква, че двете трябва да отделят място за прилагане на местно равнище, като се използват местният опит и разбиране, разработват се ясни рамки за разузнаване на равнище местни общности и се осигуряват подкрепа и ресурси за местните власти, за да могат те да реализират проекти срещу силната радикализация, където това е необходимо; подчертава, че развитието на ролята на регионалната и местната публична администрация в предотвратяването на тероризма и силната радикализация следва да бъде уточнено в сътрудничество с ЕС и правителствата на държавите-членки;
- препоръчва да се проведат консултации с обществеността на местно равнище в държавите-членки, за да се осигури многоизмерно разбиране по отношение на местния опит и възприемане на тероризма, както и на мотивацията, водеща до екстремизъм. Държавите-членки следва да осигурят участието и включването в тези консултации на граждани, които обикновено не се ангажират с действия в рамките на местната демокрация;
- приветства втората партньорска проверка на плановете за управление на кризите, която Комисията осъществява в момента; въпреки това призовава Комисията да осигури пълноценното и активно участие в проверката на местните и регионални власти;
- приканва Съюза да гарантира, че всяка антитерористична политика взема предвид равенството и правата на човека и че интервенциите не водят до негативни преживявания за определени общности, подхранване на отчуждение и мотивиране на екстремизъм.

Докладчик: Лорд Graham TOPE (УК/АЛДЕ), член на управата на район Sutton, Лондон и на Столичното полицейско управление

Отправни документи

„Съобщение на Комисията до Европейския парламент и до Съвета: Засилване на борбата срещу тероризма“

СОМ(2007) 649 окончателен

„Предложение за рамково решение на Съвета за изменение на Рамково решение 2002/475/ПВР от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма“

СОМ(2007) 650 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Укрепване на стълба „превенция“

1. изразява пълно съгласие с мнението, че глобалната заплаха от тероризъм е сериозна заплаха за демокрацията, правата на човека и икономическото и социално развитие на международната общност;

2. отбелязва, че вниманието неизбежно ще се насочи към терористичната дейност, вдъхновена от Ал Кайда и радикализацията в нашите общности, водеща до насилие и екстремизъм; въпреки това припомня, че много от неотдавнашните терористични актове бяха дело на хора, родени и израснали в съответната страна или в друга страна от ЕС, често като реакция спрямо вътрешната ситуация в страната, където е извършена атаката. Поради това е вероятно те да не са на религиозна основа. Все пак, КР признава, че заплахата от вдъхновения от Ал Кайда тероризъм е съществен проблем в сферата на сигурността, който стои пред ЕС;

3. е на мнение, че борбата срещу тероризма в ЕС трябва да се концентрира върху два аспекта: от една страна, върху пряката борба срещу терористичната дейност, и от друга, върху превенцията. Причинно-следствената връзка, водеща до терористични актове на насилие, следва да се прекъсне колкото се може по-рано. Тук може да бъде много полезно да се проучат по-задълбочено причините и стимулите, които подтикват хората към подкрепа и финансиране на терористична дейност, както и към участие в нея;

4. е на мнение, че не бива да се пренебрегва религиозният аспект във връзка с тероризма. Трябва по-ясно да се разпространява посланието, че терористичните действия не могат да бъдат оправдани по никакъв начин;

5. поради това счита, че ЕС следва да предприеме инициативи и да подкрепя мерки, насочени към намаляване на тероризма чрез диалог между религиите и културите;

6. счита сътрудничеството на ЕС с трети страни за извънредно важно за превенцията на тероризма. Следва да се насърчават засилени стратегии за това външно сътрудничество, както в обмена на информация, така и в полицейското и митническото сътрудничество с по-скоро практически характер;

7. подчертава, че местните и регионални власти ще са основното звено в прилагането на Стратегията на ЕС за противодействие на тероризма. По-специално точно тези власти, наред с партньорите от правоприлагащите органи, които отговарят за

защита на хората и имуществото, както на национално, така и на регионално равнище, ще бъдат движеща сила при осъществяването на стълба на превенцията, както и при осъществяването на мерките за противодействие на терористични актове и за противодействие на радикализацията в държавите-членки;

8. насочва вниманието към значителния напредък, постигнат в осъществяването на останалите три стълба (защита, преследване и ответни действия) сред държавите-членки от момента на приемане на рамковото законодателство през 2002 г. Нещо повече, приветства предложенията в настоящата инициатива за засилване на борбата срещу тероризма; за създаване на правна основа за елементи на стратегията за противодействие на тероризма като признаването за престъпление на обучението и вербуването на терористи, публичната провокация към извършването на терористични актове, предотвратяването на използването на взривни вещества от терористи, използването в разследвания на правоприлагащи органи на данни за пътниците на авиолиниите, превенцията и наказанията за финансиране на тероризма, както и осъзнаване на необходимостта от инвестиции в научноизследователската и развойна дейност в областта на технологиите, с цел подпомагане усилията на полицейските служби в ЕС за защита на населението от терористични атаки;

9. въпреки това заявява, че за засилване на борбата срещу тероризма ЕС трябва да увеличи инвестициите в разработването на мерки в рамките на стълба „превенция“, като си сътрудничи с държавите-членки, правоприлагащите органи и регионалните и местни власти, заедно с правоприлагащите органи, които са на тяхно подчинение. Превенцията на тероризма, насилието и екстремизма не могат да бъдат осъществявани единствено чрез законодателни мерки и тяхното прилагане. Освен това единствено наказателните мерки няма да бъдат ефикасни и усилията трябва да са насочени към предоставяне на положителни перспективи и място в обществото на особено уязвимите към радикализация и включване в терористични организации лица;

10. счита, че необходимият подход за справяне с тероризма се състои в неговата превенция, чрез борба срещу факторите, които са тясно свързани с него, насърчават радикализацията и могат да доведат до терористична дейност;

11. признава глобалния характер на тероризма и неговите източници на вдъхновение. Въпреки това посочва, че гражданите и общностите са тези, които изпитват последствията от него пряко, по един напълно реален и индивидуален начин. Тези, които планират и подкрепят актове на насилие и екстремизъм, живеят и действат свободно като европейски граждани и жители

на ЕС в рамките на нашите общности, като използват и взаимодействат с местните служби, с органите на местната демокрация и местните жители. Вследствие на това, като се позовават на опита на ЕС, държавите-членки признават необходимостта от подробен анализ на причините и процесите, които подтикват европейските граждани по пътя на насилието и екстремизма и към Ал Кайда, за да могат те да бъдат разбрани и да им се противодейства;

12. счита, че справянето с радикализацията изисква целенасочен отговор на местно равнище. Местните и регионални власти, които имат по-добър достъп до уязвимите групи, играят особено важна роля, за да гарантират на жителите на ЕС възможно най-пълна социална интеграция, без никаква дискриминация и в условия на мир и демокрация;

13. припомня, че през 2003 г. Конгресът на Съвета на Европа прие конкретни препоръки относно ролята на местните власти в борбата срещу тероризма;

План за действие: ролята на местните и регионални власти

14. приветства усилията на Европейската комисия да привлече вниманието върху стълба „превенция“ в стратегията за противодействие на тероризма, както и плановете за публикуване през 2008 г. на съобщение относно противодействието на силната радикализация. Все пак отбелязва, че превенцията представлява значителна културна промяна за агенциите за борба с тероризма и изисква знания, опит и сътрудничество от страна на местните и регионалните власти;

15. подкрепя инициативата на Европейския съюз за обявяване на 2008 г. за „Европейска година на межкултурния диалог“, тъй като това е чудесно средство за насърчаване на дейния обмен, на толерантността и разбирателството между различните култури и религии;

16. подчертава, че развитието на ролята на регионалната и местна публична администрация в предотвратяването на тероризма и силната радикализация следва да бъде уточнено в сътрудничество с ЕС и правителствата на държавите-членки. Поради това препоръчва във всяка държава-членка да се създаде система от мрежи на местните и регионални органи съвместно с националните правителства, полицията (в сътрудничество с регионалните звена, в чиито изключителни правомощия е защитата на хората и имуществото) и местните общности, с цел да се улесни обменът на добри практики във връзка със социалната интеграция, професионалното обучение и разбирането на насилието и екстремизма като явления, възникващи на местна почва в отделните квартали и райони;

17. препоръчва да се проведат консултации с обществеността на местно равнище в държавите-членки, за да се осигури многоизмерно разбиране по отношение на местния опит и възприемане на тероризма, както и на мотивацията, водеща до екстремизъм. Държавите-членки следва да осигурят участието и включването в тези консултации на граждани, които обичайно не се ангажират с действия в рамките на местната демокрация;

18. възнамерява да допълни настоящото становище, като подпомага Комисията и координатора за борба с тероризма в

изготвянето на практически наръчник с най-добрите практики от областите, участващи в проекти за партньорство по противодействието на радикализацията;

19. препоръчва КР да стане домакин на ежегодна проява за улесняване на стратегическото обучение чрез обмяна на опит между местните и регионални власти на общоевропейско равнище и за подкрепа за разработване на допълнителни начини за участие на местно равнище в превенцията на тероризма, насилието и екстремизма;

Осъществяване

Обучение чрез включване и работа в партньорство

20. признава важноста на стратегията на ЕС против радикализацията, която се прилага едновременно със Стратегията на ЕС за противодействие на тероризма, но изтъква, че двете трябва да отделят място за прилагане на местно равнище, като се използват местният опит и разбиране, разработват се ясни рамки за разузнаване на равнище местни общности и се осигуряват подкрепа и ресурси за местните власти, за да могат те да реализират проекти срещу силната радикализация, където това е необходимо;

21. призовава за приемане на разпоредбите на Конвенцията от Прюм относно засилване на трансграничното сътрудничество за борба срещу тероризма;

Разузнаване на равнище общности

22. призовава държавите-членки и полицията да разработят ясни и сигурни системи за обмен на информация между местните и регионалните партньори (включително местните и регионалните полицейски органи) и органите за борба с тероризма и превенция на силната радикализация;

23. изтъква, че системите за събиране на разузнавателна информация на равнище общности трябва да отчетат задължително последствията за сигурността, основните права на гражданите и защитата на данните при обмена на информация между местните и регионални партньори и полицията. Необходимо е да се даде възможност на гражданите да информират анонимно общинските власти и полицията за възможни терористични актове;

24. също така смята за необходимо да се изяснят границите между полицията, полицейските органи и местните власти по отношение на разузнаването на равнище общности; да се намерят начини местните и регионални партньори да имат увереността, че участието в такъв тип дейност няма да доведе до неблагоприятни резултати за отношенията в рамките на общностите; да се осигури защита на информационните източници, а партньорите, които не са ангажирани в прилагането на мерките, да имат доброволна допълваща роля;

25. предлага Европейският съюз да разработи указания за създаване на канали за обмен на информация и за гарантиране на устойчивост, справедливост и сигурност на функциониращите системи;

Противодействие на радикализацията

26. призовава държавите-членки да подкрепят местните и регионалните власти за осигуряване на по-тясно сътрудничество с полицията (национална и регионална) и правораздавателните органи в областта на наказателното право, с цел разработване на проекти за противодействие на радикализацията, а проектите да се изготвят въз основа на познаване на фактите, като се използва събраната полицейска информация, наред с местните и регионални опит и познания;

27. предлага да се оказва подкрепа за межкултурния диалог и изпълнение на плановете за социална интеграция на местно равнище, с цел избягване на процесите на радикализация и прибягване до насилие;

28. признава, че размерът на ресурсите, отделяни от държавите-членки, ще се различава в зависимост от разузнавателните данни. Въпреки това подчертава, че за да се прецени ефективността на текущите проекти, да се изгради дългосрочно партньорство между гражданите, правоприлагащите органи и правителствата по отношение на противодействието на тероризма, а също и да се отчетат променящите се гледни точки и демографска картина, е необходимо да се осигури постоянното участие на местните общности. Ресурсите и насочеността на проектите следва да бъдат съответно приспособени;

29. препоръчва на държавите-членки и местните и регионалните власти да разработват проекти с общностите за противодействие на идеологията на насилието и екстремизма и за укрепване на общоприетите ценности. Подобни проекти следва да бъдат подкрепени чрез солидни професионални напътствия, а ефективността им да бъде предмет на независима оценка. Във връзка с това КР предлага държавите-членки и местните и регионални власти да идентифицират съвместно традиционните водачи в общностите, с цел разобличаване на склонните към насилие радикали и подкрепа за посланията, които представляват надеждна алтернатива на посланията на тези екстремисти;

30. обръща внимание, че недоволството от обществото, чувството на безсилие и маргинализиране са сред известните основни причини за тероризма. В едно добре функциониращо демократично общество има по-малка опасност да се внедрят и разпространят терористични идеи и мрежи; ето защо счита за извънредно важно утвърждаването на демокрацията и зачитането на гражданските и политическите права да бъдат съществена част от мерките за борба срещу тероризма;

31. признава, че тази терминология е сложен и деликатен въпрос и изисква значителни познания и изследвания от страна на участващите в проекти срещу радикализацията;

32. препоръчва държавите-членки и регионалните власти да оказват подкрепа на уязвимите местни институции, като например училища, центрове за допълнителна квалификация, университети, джамии и религиозни институции, за да се идентифицират дейности на тяхна територия, насочени към насилие и радикализация, да се попречи на дейността на екстремистите и да се помогне на уязвимите спрямо пропагандата на насилие и радикализация групи да устоят на влиянието на екстремистите, като им се предоставят положителни и привлекателни алтернативи;

33. препоръчва държавите-членки да работят в тясно сътрудничество със затворите и службите за пробация/превзпитание, за да идентифицират, възпрепятстват и да окажат възпиращ ефект върху задържаните пропагандатори на насилие и радикализация;

34. изразява убеденост, че прилагането на подобни проекти следва да бъде координирано на регионално равнище съвместно с полицията и полицейските органи и наблюдавано от местните и регионални власти или съответните органи на самоуправление, като те се отчитат на централното управление с цел оценка на ситуацията;

35. смята, че за подкрепата за такива проекти е от съществено значение Европейският съюз, държавите-членки и полицията да развиват мрежи в рамките на ЕС — които включват полицейски звена на подчинение на регионите, с правомощия да защитават хората и имуществото, или сили за действие срещу терористични дейности — за установяване на най-добрите практики, за предоставяне на насоки, подкрепа и обучение на участниците в практическото приложение на местно равнище;

Гражданско участие и водачество

36. признава, че водещата роля на местните и регионални власти е изключително важна за осъществяването на стратегиите за превенция на тероризма в държавите-членки;

37. препоръчва местните и регионални власти да увеличават капацитетите на общностите, с цел противодействие на насилието и екстремизма, като им се предостави силно ръководство. С оглед на това препоръчва на властите да се стремят да:

— демонстрират общност на ценности в рамките на местните общности, като работят съвместно с общностни групи, партньори и водачи за укрепване на връзките в рамките на общностите;

— улесняват начините за отстраняване или съответно принаване и разрешаване на оплаквания от неуредици, които могат да допринесат за създаване на отчуждение и за мотивация към насилие и екстремизъм;

— реагират адекватно на престъпленията на основата на омраза, като работят в тясно сътрудничество с полицията и вземат предвид проектите за подкрепа в рамките на общностите;

— играят посредническа роля в общностите в хода на операции за сигурност;

— оказват подкрепа и предоставят насоки на общностни групи и организации, които работят срещу идеологията на насилието и екстремизма;

38. изразява убеденост, че прозрачните и отговорни полицейски служби са от основно значение за изграждането на доверие в органите за борба с тероризма и в изграждането на обществена подкрепа за антитерористичните операции, както и за акциите срещу насилието и екстремизма на национално и местно равнище. Поради това КР предлага както на държавите-членки, така и на регионалните власти с правомощия в областта на сигурността и защитата на хората и имуществото, които разполагат с отдели или звена за борба с тероризма, да обмислят начини за укрепване на отговорността за полицейския контрол на местно равнище, като ако е необходимо, се търси подкрепа и обучение от европейски и международни партньори;

39. призовава Комисията да предложи начини, по които може да подкрепя държавите-членки с цел да се прецени как антитерористичната дейност може да бъде интегрирана в традиционните полицейски служби, като се улеснява взаимното обучение между държавите-членки и техните полиции, където е уместно;

40. подчертава, че е важно полицейските служби да отразяват разнообразния състав на населението, на което служат, за да се изгражда доверие и да се осигуряват положителни канали за комуникация между полицията и обществото. Поради това КР смята, че трябва да се насърчава положителният дебат относно популяризиране на многообразието и равните възможности в системата на полицията на местно равнище в държавите-членки;

Готовност и извънредни ситуации

41. приветства втората партньорска проверка на плановете за управление на кризите, която Комисията осъществява в момента;

42. въпреки това призовава Комисията да осигури пълноценното и активно участие в проверката на местните и регионални власти. Като взема предвид резултатите от прегледа относно терористичните атаки в Лондон през юли 2005 г., тя следва да гарантира незабавното установяване на ясно разделение на отговорностите и командна верига между различните агенции и органи, на които е възложено разработването на плановете за действие при извънредни ситуации и осигуряването на аварийни и спасителни служби;

43. напълно подкрепя създаването на мрежи от асоциации, които да предоставят помощ за жертвите на терористични атаки и подчертава ролята на КР за улесняването на обмена на опит между държавите-членки;

44. приветства плановете да се оказва подкрепа за изследвания и разработване на технически решения, за да се подпомогнат усилията в рамките на Съюза за защита на гражданите от терористични атаки; приканва Съюза да подкрепя технологичните решения в рамките на четирите стълба на стратегията, включително превръщането на интернет във враждебно място за екстремистите чрез разширяване обсега на разработките извън сектора на правоприлагането. С оглед на това КР приканва държавите-членки да предоставят съответните ресурси за разработки в тази област;

45. призовава държавите-членки да изготвят механизми за координация в съответствие с правомощията на местните и регионални власти в областта на правоприлагането, така че в тяхната сфера на правомощия те да могат да осигуряват обществената безопасност на оживени места, по-специално що се отнася до използването на планирането за възпрепятстване на терористични актове;

46. приканва Съюза да гарантира, че всяка антитерористична политика взема предвид равенството и правата на човека и че интервенциите не водят до негативни преживявания за определени общности, подхранване на отчуждение и мотивиране на екстремизъм.

Брюксел, 8 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Пакета за товарен транспорт“

(2008/C 325/02)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- вижда необходимост от подобряване на енергийната ефективност посредством технологични иновации и разработването на благоприятни за околната среда транспортни алтернативи. Транспортът следва да бъде насочен чрез превръщане на външните транспортни разходи във вътрешни към най-екологосъобразния вид транспорт с най-висока енергийна ефективност;
- е на мнение, че следва да се установи общ език за управлението на железопътния трафик в ЕС;
- счита, че при железопътния товарен транспорт голяма част от трасето се използва и от пътническия транспорт. Това може понякога да ограничи капацитета и надеждността на двете системи не само в агломерациите, но и в междурегионалния транспорт. ЕС следва, в сътрудничество с държавите-членки, да направи преглед на подобни затруднения и да съдейства за тяхното премахване, като се стреми към максимално използване на съществуващата и бъдещата железопътна инфраструктура. В дългосрочен план ЕС и държавите-членки следва да действат в посока на изграждането, най-напред в железопътната мрежа с най-голям трафик, на отделни мрежи за товарен и пътнически транспорт, но само когато недостигът на терени не представлява пречка;
- счита, че планирането на градския транспорт, особено във връзка със системите за доставяне на стоки, изисква особено внимание от страна на местните власти, като организацията на урбанистичното разпределение се насочи към осигуряване на по-висока ефективност на системата както от екологична, така и от икономическа гледна точка;
- счита, че местните и регионалните власти могат да играят основна роля в осъществяването на устойчива политика за превоз на товари, като развият и правят достъпни вътрешните пристанища, включително комбинираната инфраструктура;
- счита, че са необходими по-добри връзки между железопътните и морските решения, които в някои райони все още не са ефективни; подкрепя разработването на логистични решения от страна на местните и регионалните власти на териториите от вътрешността чрез създаването на логистични платформи и площадки за съхраняване на контейнери и насипни товари, които са основен инструмент за подобряване на глобалната система за дистрибуция на товари и за насърчаване на развитието и сближаването на териториите от вътрешността.

Докладчик: г-н José CORREIA (PT/ЕНП), кмет на гр. Tavira

Отправни документи

Съобщение на Комисията: „Програма на ЕС за товарния транспорт: засилване на ефективността, интеграцията и устойчивостта на товарния транспорт в Европа“

COM(2007) 606 окончателен

Съобщение на Комисията: „План за действие в областта на логистиката на превоза на товари“

COM(2007) 607 окончателен

Съобщение на Комисията до Съвета и Европейския парламент: „Към железопътна мрежа, ориентирана към товарните превози“

COM(2007) 608 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Въведение

1. Съобщенията на Комисията относно товарния транспорт излизат вследствие на политическите безпокойства, изложени в Бялата книга за транспорт от 2001 г. и средносрочния преглед, публикуван през 2006 г. Като част от работата по тях бяха проведени 13 семинара и конференции и над 30 външни събития и бяха получени близо 160 коментара в писмен вид. Освен това до Комисията бяха изпратени над 500 сигнала за затруднения в областта на логистиката.

2. В прегледа на Бялата книга е отразено развитието на положението от 2001 г. насам: все по-ускоряваща се глобализация на производството, несигурност по отношение на енергийните доставки, по-бързо глобално затопляне и разширяването на Европейския съюз след присъединяването на страните от Централна и Източна Европа. В светлината на тези събития се препоръчва разширяване на обхвата и инструментите на транспортната политика, за да може да се справи с новите предизвикателства. Съществува особена необходимост от подобряване на ефективността на различните видове транспорт, независимо дали се ползват поотделно или в комбинация (съмодалност).

Политически препоръки

Счита, че:

3. предвид насоките, произтичащи от споменатите по-горе проучвания, се налагат недвусмислено редица политически мерки за по-нататъшно развитие. Те включват:

- намаляване на емисиите на CO₂, като така се допринася за спазване на Протокола от Киото;
- намаляване на зависимостта от изкопаеми горива, с постепенното въвеждане на горива от възобновяеми източници;
- КР вижда необходимост от подобряване на енергийната ефективност посредством технологични иновации и разработването на благоприятни за околната среда транспортни алтернативи. Това може да се постигне по много начини. Транспортът следва да бъде насочен чрез превръщане на външните транспортни разходи във вътрешни към най-екологосъобразния вид транспорт с най-висока енергийна ефективност;

— ЕС следва да обръща специално внимание на транспорта на опасни товари. Във връзка с автомобилния транспорт е необходимо да се хармонизират административните процедури, с цел да се избегнат недоразуменията, дължащи се на неразбиране от страна на транспортните работници на езика или на сложните нормативни системи в други страни. По отношение на морския транспорт на опасни товари, ЕС трябва да преразгледа нормативната уредба относно обстоятелствата, при които е възможно превозът на пътници да се комбинира с товарен транспорт;

— подобряване на технологиите на железопътната система, така че тя да не губи конкурентоспособността си спрямо други видове транспорт;

— операторите в областта на международния железопътен транспорт се сблъскват с многобройни проблеми и пречки при рационалното и ефективното управление на транспорта. Един от проблемите е, че във всяка държава-членка управлението на железопътния транспорт се извършва на съответния национален език, което затруднява управлението на транспорта от железопътните оператори извън националните граници. Ето защо КР е на мнение, че по примера на международния общ език за управление на въздухоплаването следва да се установи общ език за управлението на железопътния трафик в ЕС;

— изискванията за обучението на машинистите се различават в рамките на ЕС, подобно на стандартите за безопасност и на тези за товарите. Тези разлики представляват проблем за международните оператори в железопътния транспорт. Поради тази причина трябва да се извърши хармонизиране на тези стандарти на ниво ЕС;

— да се развива използването на информационните и комуникационните технологии (ИКТ) като се постига напредък при „Интернет за товарите“ и като се оползотворяват по-добре сателитните и радиочестотните системи;

— тъй като в интермодалната транспортна верига са включени множество участници, възможно е отговорността спрямо клиентите да остане неопределена, което често води до пропуски по отношение на надеждността, безопасността и качеството на транспорта. ЕС играе важна роля при създаването на ясна структура и еднозначното определяне на компетенциите в транспортната система;

4. както и:

- намаляване на трудностите, изпитвани от международния железопътен транспорт при преминаването на граници, независимо дали произтичат от технологични проблеми (различно разстояние между релсите, различно напрежение на захранващата мрежа, различия в критериите за типово одобрение на подвижния състав и др.) или от административни спънки;
- в дългосрочен план създаване на мрежа, изцяло предназначена за товари, като се отчитат високите разходи, необходими за реализирането ѝ, и се направи разумен анализ на разходите и ползите;
- изграждане на зелени коридори с основна цел намаляване на времето за транспорт и подобряване на качеството на обслужването;
- при железопътния товарен транспорт голяма част от трасето се използва и от пътническия транспорт. Това може понякога да ограничи капацитета и надеждността на двете системи не само в агломерациите, но и в междурегионалния транспорт. Те често са в конфликт по начин, който вреди на развитието на една по-екологосъобразна транспортна система с по-голяма енергийна ефективност. ЕС следва, в сътрудничество с държавите-членки, да направи преглед на подобни затруднения и да съдейства за тяхното премахване, като се стреми към максимално използване на съществуващата и бъдещата железопътна инфраструктура. В дългосрочен план ЕС и държавите-членки следва да действат в посока на изграждането, най-напред в железопътната мрежа с най-голям трафик, на отделни мрежи за товарен и пътнически транспорт, но само когато недостигът на терени не представлява пречка;
- подобряване на интермодалността, като се гарантират истински предимства в ефективността на системата;
- анализиране на размерите и дължината на влаковете и на пътните превозни средства с оглед на увеличаване на транспортния капацитет, при което се полагат грижи за околната среда;

5. и още:

- премахване на сложните митнически процедури в морския транспорт, особено между пристанищата в ЕС;
- въвеждане на европейско лицензиране на машинистите, така че квалифицираните работници да могат да работят по-лесно в която и да е държава от ЕС при разнообразието от системи и използвано оборудване;
- равенството пред закона е важно, за да може конкуренцията да се развива при равни условия. Чрез Регламента за времето за управление на превозното средство и времето за почивка съответните разпоредби в ЕС бяха хармонизирани, независимо от седалището на транспортното предприятие. Възможностите за санкциониране на нарушенията срещу разпоредбите на регламента обаче са различни и зависят от това дали нарушението е било извършено в страната, в която е регистрирано превозното средство и съответно се намира местожителството на водача, или в друга страна. Предложението на Комисията за Директива за подпомагане на трансграничното прилагане на разпоредбите за безопасността по пътищата обхваща нарушения като превишаване на

скоростта, управление на МПС в нетрезво състояние, неизползване на предпазен колан и неспиране на червен светофар. Нарушенията, свързани с времето за управление на МПС и времето за почивка, следва също така да бъдат предмет на трансграничното сътрудничество при прилагане на разпоредбите за безопасността по пътищата;

- спазване на правилата за точност, особено в съответствие с правилата на Международния съюз за комбиниран транспорт (UIRR);
- стандартите относно пренощуването на машинистите в друга държава са неблагоприятни за операторите от периферните държави, които се отнасят до международния железопътен транспорт на дълги разстояния. Поради това разпоредбите относно трудовата дейност следва да бъдат преработени, така че операторите от периферните държави, извършващи международен железопътен транспорт, да имат същите възможности като операторите от държавите в централна Европа;
- ЕС следва да наблюдава внимателно засилената престъпност и опасността от терористични действия, които застрашават пътния и железопътен превоз на товари. Следва да се развие организирано сътрудничество между държавите-членки, в рамките на което на ЕС да се отреди важна роля; изграждането на по-голям брой безопасни места за почивка, най-вече по мрежата TEN-T, е важен аспект за засилване на сигурността;
- справяне с транспортните задръствания, изграждане на по-благоприятни влакови маршрути; и
- общо подобряване на качеството на обслужването и въвеждане на етичен кодекс за сектора, с който да се повиши доверието у потребителите;
- важно е ЕС да отделя внимание на престъпността във връзка с товарните превози, извършвани преди всичко от пътния транспорт. Известно е, че контрабандата и незаконната продажба най-вече на цигари и алкохол на местата за почивка по транспортните трасета съвсем не представлява изолиран случай. За да може този проблем да бъде поставен под контрол, е необходимо международно сътрудничество, което следва да се инициира и координира от ЕС;

- укрепване на конкурентоспособността на транспорта по вътрешните водни пътища;
- изграждане, съвместно с местните и регионалните власти, на устойчива мрежа от вътрешни водни пътища и пристанища чрез свързване на мрежите и звената на веригата;
- насърчаване на иновациите в транспорта по вътрешните водни пътища;
- стремеж към сигурен и устойчив транспорт по вътрешните водни пътища.

Отношения с местните и регионалните власти

6. счита, че в дългосрочна перспектива следва да се изгради надеждна инфраструктура за железопътен транспорт с достатъчен капацитет, която да не създава конфликт между товарния транспорт и другите цели в областта на транспорта, както и другите социални интереси, и която да предлага условия, позволяващи осигуряването на енергийно ефективен и съвместим с околната среда транспорт;

7. счита, че в краткосрочна перспектива на първо място трябва да се установят затрудненията и недостигът на капацитет в системата и да се намери решение за тях;

8. счита, че товарният транспорт, дори и разглеждан от гледната точка на големи национални и международни коридори, е немислим без участието на местните и регионалните власти, през чиито области преминават неговите трасета;

9. счита, че с оглед на дистрибуцията на товари градоустройственото и регионално планиране е от съществено значение за създаването на поток от товарен транспорт, който да спестява енергия и да бъде съвместим с околната среда. Затова една нова транспортна политика трябва да разчита на активната подкрепа на всички участници, които могат да допринесат с нещо полезно за ефективността ѝ, особено на онези, които работят на ниво, най-близко до гражданите, и които могат да решават проблемите по места;

10. ефикасен превоз на товари, съвместим с опазването на околната среда, може да се постигне именно като се използва, където е възможно, транспорт по вътрешните водни пътища. Този вид транспорт може също да спомогне за намаляване на натовареността по маршрутите, свързващи пристанищата с вътрешността на страната;

11. в интермодалните транспортни системи, терминалите, станциите за пренатоварване и пристанищата са важни елементи на инфраструктурата. Тяхното планиране и местоположение са в областта на правомощията на местните и регионалните власти. Важно е градовете да предвиждат подобни съоръжения на ранен стадий на тяхното градско планиране, което от своя страна предполага създаването на дългосрочни и стабилни условия за градското планиране от страна на ЕС и на националните власти;

12. тъй като близо 40 % от превозните средства в ЕС се използват за дистрибуция или доставка на стоки и услуги, и тъй като повечето потребители са в големите градове, големите транспортни потоци, създавани в градовете, трябва да бъдат управлявани. Следва да се предвиди разпространението на най-добри практики в политиките за градски товарен транспорт;

13. констатира, че със създаването на регионални или градски транспортни власти в държавите-членки се осигурява ценна подкрепа за съгласуване на различните желания, изисквания и резултати; Комитетът на регионите посочва, че това трябва да се осъществи, като се съблюдава принципът на субсидиарност;

14. подчертава, че местните и регионалните власти разполагат с допълнителната възможност да провеждат диалог с производителите и получателите на товари;

15. необходимо е да се обърне специално внимание на дистрибуцията на услуги и стоки в големите градове, тъй като далновидното планиране на градската логистична дейност е ключов фактор за градската мобилност;

16. счита, че за в бъдеще местоположението на терминалите, центровете за логистична дистрибуция и сервизите ще изисква все по-голямо участие на местните власти;

17. подчертава, че логистиката на регионално равнище ще представлява нова политика с големи перспективи за бъдещо развитие. Ще стане изключително важно управлението на взаимните връзки да се децентрализира към регионалните власти,

като определянето на основните международни коридори остане в областта на правомощията на държавите-членки;

18. счита, че местните власти с добри урбанистични политики могат да помогнат значително за увеличаване скоростта на железопътния транспорт; този принос е неоеценим;

19. счита, че спомагателните железопътни услуги, особено терминалите и разпределителните центрове, изискват специално внимание от структурните фондове;

20. счита, че планирането на градския транспорт, особено във връзка със системите за доставяне на стоки, изисква особена подкрепа от страна на местните власти, като организацията на урбанистичното разпределение се насочи към осигуряване на по-висока ефективност на системата както от екологична, така и от икономическа гледна точка. За тази цел е необходимо да се положат усилия за подобряване на екологичната ефективност на превозните средства и за повишаване на коефициентите на натоварване, което да позволи да се подобри съотношението между броя на пътуванията и превозените товари;

21. местните и регионалните власти могат да играят основна роля в осъществяването на устойчива политика за превоз на товари, като развиват и правят достъпни вътрешните пристанища, включително комбинираната инфраструктура;

22. местните власти могат да насърчат транспорта по вътрешните водни пътища като прилагат политика за териториално устройство, управляваща по-конкретно избора на местата за икономическа дейност. Следователно е от значение местата, предназначени за предприятия, използващи голямо количество вода, за вътрешни водни пътища и вътрешни пристанища, да получават силна подкрепа от структурните фондове;

Заклучения и препоръки

23. подчертава факта, че местните и регионалните власти изпълняват все по-важна роля при изготвянето на логистични стратегии за ефективни и подходящи инфраструктури и процеси на планиране и координиране;

24. голям дял от потоците на товарния транспорт натоварват транспортните мрежи на Централна Европа дори в случаите, когато местоназначението не се намира в Централна Европа. Предвид проблемите с капацитета на централноевропейските транспортни мрежи, от голямо значение е ЕС да подкрепи разширяването на връзки и коридори, които не натоварват тези мрежи или които допринасят за облекчаването им. Транспортните коридори Изток-Запад в Северна Европа са пример за такива връзки и същевременно допринасят за развитието на тези региони. В бъдещата стратегия за Балтийско море, която е в процес на изготвяне, се изтъква между другото значението на ефективните транспортни мрежи и мултимодални решения за създаването на устойчив и конкурентоспособен регион. От най-голямо значение е ЕС да продължава да отделя и занапред средства за подобни мерки, например чрез структурни фондове или специфични за сектора програми;

25. обръща внимание на факта, че морският товарен транспорт има голямо значение за регионите с производство на суровини. Преработващата промишленост зависи от надеждните целогодишни доставки. За да се гарантира, че морският транспорт е оперативен и през зимата, използването на ледоразбивачи в TEN-T следва да се стане приоритет;

26. е на мнение, че при планирането на инфраструктурата в рамките на Европейския съюз, както и между ЕС и съседните страни и региони, ЕС следва да се стреми към интегриран подход. Пакетът на ЕС относно товарния транспорт следва да бъде в съответствие с другите вече изготвени и приети от Европейския съюз транспортни и инфраструктурни планове като например TEN-T и картата на трансграничните транспортни коридори;

27. припомня, че през последните години много региони разработиха стратегии от този тип, за да планират обемите за транспортиране в близко бъдеще и направиха необходимите изводи. Това предполага все по-добро трансгранично и транснационално сътрудничество в областта на логистичните проекти в Европа. Пример за тази тенденция е инициативата за логистиката на химически продукти в Централна и Източна Европа, подета от Европейската мрежа на регионите с химическа промишленост, с цел подобряване в дългосрочен план на общите условия в производствените центрове на химическата промишленост в Централна и Източна Европа посредством координирана стратегия. Друг пример е проектът за изграждане на железопътен коридор (EU4SeaRail) между Балтийско море, Северно море, Средиземно море и Черно море. Други важни примери за транспортни коридори в Северна Европа са коридорът на Ботнийския залив и Северната ос. Регионите също изиграха важна роля в разработването на логистични центрове, които да позволяват допълване на различни видове транспорт и модален обмен (в частност на товари), като се оптимизира използването на всички видове транспорт, подобно на логистичната платформа PLAZA в Арагон и нейните връзки с други платформи, като Eurocentre в Тулуза или различните пристанища на Иберийския полуостров;

28. счита, че ефективният транспорт между страните в Европа може да допринесе значително за икономическия растеж. Поради тази причина приканва Комисията да вземе предвид тези съображения при подготовката на бъдещото преразглеждане на директивите относно Трансевропейските мрежи през 2009-2010 г., като на първо място бъде насърчено изпълнението на вече одобрени и включени като приоритетни във въпросната мрежа проекти, в частност за пътните отсечки, които затрудняват ефективния транспорт на товари, каквито са трансграничните пътища или тези, които минават през планински райони;

Освен това следва да се подчертае, че Комитетът на регионите:

29. приветства направените усилия, особено от финландското и германското председателство, за постигане на напредък в областта;

30. в общи линии подкрепя анализа и мерките, предложени в Съобщенията, съставляващи пакета за товарен транспорт;

31. все пак обаче препоръчва да се отчете необходимостта от добри връзки с местните и регионалните власти, както е изложено в горния параграф;

32. си дава сметка, че една нова ефективна политика за товарния транспорт не може да проработи без стабилно сътрудничество с всички засегнати местни власти и регионални правителства; спешно призовава за създаването на такива здрави връзки и ще се постарее да даде своя принос за това;

33. препоръчва да се положат допълнителни усилия, за да бъде осъзнат въпросът от всички политически сили, като се

отчита голямата важност на сектора за БВП и за прякото и косвено въздействие върху икономиката и обществото като цяло;

34. преразглеждането на Директива 96/53/ЕО не изглежда целесъобразно. Следва и занапред да се прилага подходът, насочен към по-благоприятни за околната среда решения, който означава повече влакове, но не задължително и повече камиони;

35. посочва, че значителен дял от общия транспорт на товари е предназначен за градските агломерации. Ето защо планирането на разпределението на товарите от градовете и регионите е от голямо значение за енергийно ефективните и съвместими с околната среда потоци на транспортни товари. Местонахождението на терминалите за пренатоварване по отношение на общата мрежа е много важно в това отношение. Ето защо трябва да има добре функциониращо взаимодействие между местното и регионалното равнище и общата политика на ЕС в областта на логистиката на товарния транспорт. Комитетът на регионите счита, че политиката в областта на товарния транспорт следва да се развива в съответствие с плана за действие за градския транспорт;

36. предвид цената на енергията, разглежда иновациите в областта на биогоривата като придобиващи по-голямо значение, но счита, че те трябва да се правят като се отчита изискването за поддържане на общия световен баланс в земеделието. Поради тази причина КР настоятелно приканва Европейската комисия да засили проучванията в тази област;

37. застъпва се за либерализиране на целия железопътен транспорт, но с подчинени на обществения интерес правила за координиране;

38. счита, че е желателно да се постигне възможно най-голям напредък при трасетата, предназначени само за товарен транспорт;

39. счита, че с участието на местните и регионалните власти транспортните мрежи трябва все повече да се включват в логистичните политики, като се разработва понятието „площадки за съхраняване на контейнери и насипни товари“ и се отчитат очевидните тревоги, свързани с околната среда;

40. счита, че са необходими по-добри връзки между железопътните и морските решения, които в някои райони все още не са ефективни; подкрепя разработването на логистични решения от страна на местните и регионалните власти на териториите от вътрешността чрез създаването на логистични платформи и площадки за съхраняване на контейнери и насипни товари, които са основен инструмент за подобряване на глобалната система за дистрибуция на товари и за насърчаване на развитието и сближаването на териториите от вътрешността;

41. подчертава необходимостта от хармонизиране в бъдеще на технологическите средства и норми, които позволяват на влаковете бързо да преодоляват съществуващите понастоящем препятствия, свързани с различните системи за електрозахранване и разликите в разстоянието между релсите;

42. е убеден, че Протоколът от Киото и последствията от него за транспортната политика трябва да оказат изключително осезаемо въздействие върху логистиката на товарите;

43. счита, че в бъдеще идеалното решение би било цяла Европа да може да се прекосява много бързо с високоскоростни влакове, които от Лисабон ще стигат до целия Средиземноморски регион, Балтийско море и новите граници с трети страни;

44. предлага да се изготвят по-задълбочени проучвания за установяване на затрудненията и за да се вземат необходимите мерки за тяхното премахване с оглед на съществуващата понастоящем инфраструктура и нормативна уредба. Счита, че за да се постигне по-бърз напредък по отношение на идентифицирането на проблемите и търсенето на решения, е препоръчително да се създадат мрежи за обмен на знания и добри практики между центровете, специализирани в областта на логистиката и интермодалността на местно и регионално равнище;

45. счита, че трябва да се изготвят дългосрочни стратегии и планове за действие за разширяване на европейските коридори;

46. подкрепя мерките за осигуряване на неутрални условия на конкуренция между държавите-членки;

47. подкрепя хармонизирането и опростяването на правилата и регламентите, по-специално на стандартите в областта на мерките и теглилките, разпоредбите относно безопасността, свър-

зани с укрепването на товарите и отговорността на страните, равенството пред закона независимо от мястото, където е установен превозвачът, общ език за контрол на трафика и на вноса от страни извън ЕС;

48. счита, че трябва да се преодолеят административните спънки, като се увеличи в рамките на възможното документооборотът по електронен път;

49. препоръчва по-голяма ефективност на транспорта по отношение на развитието и използването на капацитета на всеки вид транспорт, развитието и насърчаването на интермодалността;

50. препоръчва по-голяма ефективност на транспортната система посредством усъвършенстване на логистичната политика за пристанищата и терминалите;

51. счита, че информацията за местните условия и характеристиките на пристанищата трябва да бъде достъпна в Интернет.

Брюксел, 8 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Насърчаването на енергията от възобновяеми източници“

(2008/C 325/03)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- желае да гарантира, че схемите за подкрепа са достъпни за всички производители на енергия от възобновяеми източници, независимо от мащаба на тяхното производство, включително за малките инсталации, и счита, че за да има последователност, подкрепата за енергията от възобновяеми източници трябва да бъде придружена от постепенно спиране на субсидиите за производство и използване на изкопаеми горива (с изключение на евентуалното подпомагане на инсталации за комбинирано производство на енергия за градска топлофикация), както и за производството и използването на атомна енергия. Следва да се направи изключение и в случаите, в които се прилагат техники за улавяне и съхранение на въглерод с цел намаляване на количеството въглероден двуокис, получен при употребата на изкопаеми горива;
- препоръчва максимална координация между основните европейски законодателни актове в тази област, а именно Директивата относно енергийните характеристики на сградите, Директивата относно енергийната ефективност и енергийните услуги, третия пакет за либерализация на пазара на енергия и различните елементи от пакет „енергия-климат“, в който влиза и Директивата относно възобновяемите енергийни източници;
- настоятелно приканва Комисията да измени член 4, така че той да изисква участието на местните и регионалните власти в изготвянето на националните планове за действие и надлежно да отчита този факт при оценяването на националните планове за действие;
- отбелязва, че определянето на цел за по-голямо използване на биогорива в транспорта, според която делът им трябва да достигне 10 %, ще доведе до очакваните положителни последици, само ако биогоривата се произвеждат от източници, чието получаване няма да наруши естественото равновесие в околната среда и осигуряването на хранителни продукти, нито икономическото равновесие на пазара и социалното равновесие в обществото.

Докладчик: г-жа Paula BAKER (UK/АЛДЕ), общински съветник в Basingstoke and Deane Borough

Отправен документ

„Предложение за директива на Европейския парламент и Съвета за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници“,

COM(2008) 19 окончателен.

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. приветства Директивата относно възобновяемите енергийни източници, тъй като счита, че производството на енергия от възобновяеми източници може да намали емисиите на парникови газове, да повиши сигурността на енергийните доставки, да насърчи технологичното развитие, да открие повече възможности за заетост и да допринесе за регионалното развитие;
2. подчертава, че установяването на стратегически съюз на регионалните и местните власти за развитие на енергията от възобновяеми източници „отдолу нагоре“ е от жизненоважно значение с оглед на постигането на целите на директивата;
3. настоятелно приканва за създаването на законодателна рамка, която да осигури дългосрочна стабилност на инвестиционните решения, така че дългосрочните проекти за производство на енергия от възобновяеми източници, при които се използва широка гама от достъпни в днешно време технологии, да могат да станат конкурентоспособни по отношение на конвенционалните технологии;
4. приветства приемането на задължителни цели в областта на възобновяемите енергийни източници. Въпреки това набляга върху факта, че с оглед осигуряването на ефективно изпълнение и постигане на крайните цели, е необходимо междинните цели, така както са определени в част Б от приложение 1 към предложението за директива, също да бъдат задължителни. Комитетът призовава местните и регионалните власти да участват в дискусиите с държавите-членки във връзка с изготвянето на Националните планове за действие, за да се осигури съответен контрол върху междинните цели и за да се определят оперативните инструменти, които следва да бъдат използвани на местно равнище;
5. подкрепя твърдо предложението на Комисията държавите-членки да разработят електроенергийна мрежова инфраструктура, за да осигурят преноса и разпределението на произведената от възобновяеми източници електроенергия, и приоритетен достъп на тази електроенергия до мрежата, но подчертава, че достъпът трябва да бъде на справедлива и конкурентна цена, независимо дали това ще бъде постигнато посредством преференциални цени или по друг начин;
6. подчертава също значението на мрежовата инфраструктура за осигуряване на преноса и разпределението на газ, топлоенергия от възобновяеми източници и остатъчна топлина, за да може да се осигури приемлив достъп на този вид електроенергия до съответните мрежови инфраструктури;
7. счита, че операторите на мрежи следва да направят приемливи промени, за да осигурят достъп до възобновяемите енергийни източници, и да поемат разходите за тези промени; тези разходи не бива да се разпределят между всички потребители на енергия;
8. подкрепя Европейската комисия в нейните призови към националните, регионалните и местните власти за прилагане на политики за насърчаване на нискоенергийни и пасивни сгради.

Въпреки че тези политики трябва да се разглеждат отделно, те са необходими, изключително важни и от значение за постигането на целите на Директивата относно възобновяемите енергийни източници. Комитетът препоръчва разпоредбите по този въпрос, съдържащи се в предложението за Директива относно възобновяемите енергийни източници, да бъдат надлежно отчетени при предстоящото преразглеждане на Директивата относно енергийните характеристики на сградите. Като цяло препоръчва максимална координация между основните европейски законодателни актове в тази област, а именно Директивата относно енергийните характеристики на сградите, Директивата относно енергийната ефективност и енергийните услуги, третия пакет за либерализация на пазара на енергия и различните елементи от пакет „енергия-климат“, в който влиза и Директивата относно възобновяемите енергийни източници. Именно за постигане на задължителните цели на отделните държави-членки е необходимо да се отдели възможно най-голямо внимание на транспонирането на Директивата относно възобновяемите енергийни източници на национално равнище;

Ролята на местните и регионалните власти

9. счита, че местните и регионалните власти притежават опит и установена компетентност, които им позволяват да влияят върху енергийната инфраструктура и политиките в своите региони. Много европейски региони вече демонстрират политическа ангажираност за насърчаване на енергията от възобновяеми източници на своя територия; те са си поставили конкретни цели в тази област и активно работят за тяхното постигане. Те вече оказват влияние върху енергийната инфраструктура и политики посредством териториалното устройство, регионалното развитие, влиянието върху действията на отделни граждани и в много случаи са насърчавали иновационните приложения на енергията от възобновяеми източници (слънчева енергия, геотермална енергия, енергия от биомаса и вода, вятърна енергия) във връзка със строителството и транспорта, както и в други области;
10. отбелязва, че преходът от невъзобновяеми към възобновяеми енергийни източници предполага увеличение на местното относително маломасабно производство на енергия, което също така ще намали загубите при пренос на електроенергия на големи разстояния, ще изисква участието на всички местни и регионални власти и ще окаже влияние върху техните дейности;
11. признава, че дейностите на местните и регионалните власти, посредством които те могат да допринесат за постигането на целите на директивата, включват:
 - териториално устройство (посредством ясни спецификации за планиране и развитие, като по този начин изпълняват своята двойна роля на регулатор и катализатор);
 - управление на притежаваната от тях обществена земя и собственост (включително улично осветление, сграден фонд, транспорт, а също така и обществени сгради и офиси, и служебни (затворени) автомобилни паркове);
 - предоставяне на устойчиви транспортни услуги и определяне на алтернативни начини за транспорт (като ползване на колела или електрически леки автомобили под наем);

- осигуряване на мрежи за отопление и охлаждане на частните жилища или големите обществени сгради (басейни, училища, общински или регионални сгради и др.);
- регионално развитие;
- мерки за подпомагане на компаниите, които произвеждат енергия от възобновяеми източници, включително субсидии и достъп до кредити;
- предоставяне на субсидии и улесняване на достъпа до финансиране, така че енергията от възобновяеми източници да стане достъпна за отделните домакинства, публичните органи и дружествата;
- комуникация с гражданите;
- предоставяне на информация и обучение (на граждани, строители, специалисти по инсталиране и ремонт на оборудване, на МСП по отношение на схемите за подкрепа);
- насърчаване на научноизследователската и развойна дейност и на иновациите в областта на енергийните технологии, особено в областта на икономията на енергия и енергийната ефективност и на възобновяемите енергийни източници.

12. настоятелно приканва Комисията да не се поддава на натиска да изисква от държавите-членки да създадат централизирани и единни административни органи, които да разглеждат исканията за строителство на нови инсталации за производство на енергия от възобновяеми източници и да предоставят подкрепа на такива инсталации;

13. предупреждава за опасността от прилагане със задна дата на стандартите за „енергиен излишък“ по отношение на обществените сгради;

14. отново припомняйки опита с НПДДЕ, приканва Комисията да предостави всички необходими средства (включително човешки ресурси) и да предприеме всички мерки, които се налагат (включително съдебни действия и финансови санкции), за да гарантира, че държавите-членки ще представят в определените срокове качествени НПД, които да позволят постигането на целите на директивата;

15. посочва, че наред с това, местните и регионалните власти контролират големи бюджети, предназначени за закупуване чрез обществени поръчки на енергопотребяващи стоки и услуги; подчертава, че в началните етапи от прехода към една Европа, в която енергията от възобновяеми източници ще има много по-голямо значение, следва да се насърчава съществената роля на местните и регионалните власти в регламентирането и иновационното обновяване на секторите, които произвеждат енергия от възобновяеми източници и преговорите с тях;

16. признава, че действията на местните и регионалните власти за намаляване на общото търсене на енергия посредством дейности за подобряване на енергийната ефективност представляват важен принос за постигането на целите на Директивата за енергията от възобновяеми източници;

Национални планове за действие

17. счита, че голяма част от мерките (вж. например член 12), които ще бъдат включени в националните планове за действие, ще трябва да бъдат приложени от местните и регионалните власти. Местните и регионалните власти вече са взели съществени мерки и този опит би трябвало да се използва пълноценно при изготвянето, прилагането и наблюдението на НПД;

18. поради това, настоятелно приканва Комисията да измени член 4, така че той да изисква участието на местните и регио-

налните власти в изготвянето на националните планове за действие и надлежно да отчита този факт при оценяването на националните планове за действие;

19. припомняйки опита от Националните планове за действие в областта на енергийната ефективност (НПДДЕ), КР призовава Комисията да публикува своевременно насоки за подготовката на НПД, в това число и план-образец. Включването на местните и регионалните власти в изготвянето на НПД ясно ще се открие като един от важните моменти в процеса на подготовка на НПД, във всеки модел, основен план или друга форма на препоръка, публикувана от Европейската комисия във връзка с НПД;

Мерки за подкрепа

20. настоятелно приканва Комисията да вземе мерки за насърчаване на съществуващите понастоящем схеми за подкрепа за енергията от възобновяеми източници, като структурните фондове, достъп до заеми от ЕИБ, схемата „Интелигентна енергия за Европа“, свързана с Програмата за конкурентоспособност и иновации (ПКИ), различни програми и инициативи по 7-ата Рамкова програма за научноизследователски и развойни дейности и плана на Комисията, изложен в Съобщението относно „Европейски стратегически план за енергийните технологии“ СОМ(2007) 723 окончателен;

21. желае да гарантира, че схемите за подкрепа са достъпни за всички производители на енергия от възобновяеми източници, независимо от мащаба на тяхното производство, включително за малките инсталации, и счита, че за да има последователност, подкрепата за енергията от възобновяеми източници трябва да бъде придружена от постепенно спиране на субсидиите за производство и използване на изкопаеми горива (с изключение на евентуалното подпомагане на инсталации за комбинирано производство на енергия за градска топлофикация), както и за производството и използването на атомна енергия. Следва да се направи изключение и в случаите, в които се прилагат техники за улавяне и съхранение на въглерод с цел намаляване на количеството въглероден двуокис, получен при употребата на изкопаеми горива;

22. желае Комисията да признае приноса на научната и развойна дейност и да осигури достатъчна подкрепа за нейното насърчаване с цел използване на чисти и възобновяеми морски енергийни източници като вятъра, вълните, приливите и отливите и океанските течения. КР припомня, че националните и регионалните програми за подпомагане, които предоставят решения, съобразени със ситуацията на национално, регионално и местно ниво, показваха, че могат да насърчат успешно енергията от възобновяеми източници. В тази връзка и въпреки че е желателно да има допълнителна помощ от страна на ЕС, националните и регионалните програми за подпомагане трябва да продължават да бъдат основните инструменти за насърчаване на този вид енергия. Следва да се избягва всякаква стандартизация на сроковете и условията на програмите за подпомагане на европейско равнище;

Гаранции за произход

23. отбелязва, че предложението на Комисията за обоевропейски гаранции за произход на електроенергията и на енергията за отопление и охлаждане, произведени от възобновяеми източници, е в съответствие със становището на Комитета на регионите относно ограничаване на глобалното изменение на климата⁽¹⁾, в което се отправя призив за въвеждането на зелени сертификати;

⁽¹⁾ CdR 110/2007 fin.

24. смята, че използването на гаранции за произход в търговията и счетоводството е прекалено сложно, и предлага Комисията да го преразгледа и изясни, с цел да се гарантира в по-голяма степен прозрачността и правната сигурност на системата. КР препоръчва също така Комисията същевременно да гарантира, че системата за обмен и продажба на гаранциите за произход не представлява опасност за осъществяването и ефективността на националните и регионалните програми за подпомагане, и да разгледа въпроса за отделен сертификат за доброволна търговия;

25. счита, че трябва да се отчита приносът на маломощното производство на електроенергия, за да може този елемент от цялостния енергиен пакет на всяка държава-членка да получи съответното признание и подкрепа;

Информация и обучение

26. отбелязва, че производството, разпределението и потреблението на енергия се променят бързо и смята, че тези промени ще се ускоряват през следващите години; поради тази причина трябва да има широко разпространение на информация и обучение, така че производителите, специалистите по монтаж и потребителите на енергия да имат правилно разбиране за новите технологии, което ще позволи промените да се извършат по ефективен и справедлив начин;

27. подкрепя предложението на Комисията държавите-членки да гарантират предоставянето на подходяща информация, насоки и схеми за акредитация;

28. подчертава, че местните и регионалните власти изпълняват важна роля в образованието и обучението, и гражданите все по-често се обръщат към тях за по-качествена информация от тази, която се предоставя понастоящем; те ще вземат също така пряко участие в прилагането на насоките за контрола върху планирането и за стандартите в новото строителство. Поради тази причина настоятелно приканва местните и регионалните власти да участват пълноценно в разработването и прилагането на програми за повишаване на осведомеността и предоставяне на информация, насоки, образование и обучение;

Биогорива

29. отбелязва, че регионалните и местните власти насърчават използването на биогорива, например чрез събиране на използвано олио за готвене с цел производство на биодизел за общинските превозни средства, производство на биогаз от отпадни води и други биологични отпадъци, също предназначен за общинските превозни средства, и производство на дървесни пелети, които се използват предимно за отопление, но също и в схемите за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, и за които се използват суровини от горите, управлявани на местно ниво, и от дървесните отпадъци. Предприетите в различни европейски региони инициативи за създаване на „мрежи за биогорива“ също трябва да бъдат подкрепени. С тези мрежи се цели координиране на производството и потреблението на биогорива на регионално ниво. При условие, че е налице устойчиво производство на биогорива, т.е. ако се отчитат всички икономически, екологични и социални аспекти, това може да бъде принос за развитието на регионалната икономика;

30. счита, че целта, според която делът на използваната в транспорта енергия от възобновяеми източници трябва да достигне 10 %, ще се постигне най-добре като се увеличи използването на електрически превозни средства, запазвани с електроенергия, произведена от възобновяеми източници;

31. твърди, че биогоривата, произведени от отпадъци, вторични продукти и остатъци имат две предимства по отношение на изменението на климата, тъй като намаляват емисиите от транспорта и изваждат някои материали от потока на отпадъците, с което се постига икономично използване на ограничените ресурси, като биомасата е един пример в това отношение. Освен това произведените по този начин биогорива не представляват конкуренция при производството на храни;

32. отбелязва, че по-голямото използване на биогоривата в транспорта ще доведе до очакваните положителни последици, само ако биогоривата се произвеждат от източници, чието получаване няма да наруши естественото равновесие в околната среда и осигуряването на хранителни продукти, нито икономическото равновесие на пазара и социалното равновесие в обществото;

33. отбелязва, че увреждащите човешкото здраве емисии на атмосферни замърсители, които се дължат на използването на биогорива в транспорта, имат различни характеристики в зависимост от източника. Следователно биогоривата могат да допринесат за подобряване или влошаване на качеството на въздуха, в чието управление местните власти имат основна роля;

34. поради тази причина призовава да се проведат задълбочени изследвания на емисиите на отработените газове, които се произвеждат при използването на различни биогорива, и въздействието върху качеството на въздуха да се отчитат по един цялостен начин при оценяването на устойчивостта;

35. препоръчва в националните планове за действие (НПД), в чието изготвяне ще се включат регионалните и местните власти, да се посочват изрично ресурсите, които ще бъдат използвани за производство на биогорива. В НПД би трябвало да се отчете специфичният характер на природните ресурси на държавите-членки, както и потенциалът на селското и горското стопанство във всяка една от тях;

36. настоятелно приканва да се подкрепят горивата, които предлагат съществени, количествено измерими икономии на емисии на парникови газове;

37. разбира, че събирането на целулозна биомаса ⁽²⁾ и водорасли, само когато са съвместими с други морски дейности, оказва по-слабо влияние върху хранителната промишленост и при него ресурсите от земя се използват в по-слаба степен; въпреки че производствените методи все още са в процес на разработване, се твърди, че икономии на парникови газове достигат до 90 % ⁽³⁾. Освен това чрез анаеробно разлагане на отпадъци може да се добива гориво от биогаз и същевременно да се намалят емисиите на парникови газове;

38. призовава Европейската комисия за по-нататъшно развитие на критериите за екологична устойчивост на биогоривата, дефинирани в член 15 от предложението за директива. С тези критерии би трябвало по-специално да се намери решение на следните въпроси, които са от решаващо значение за устойчивостта на биогоривата като цяло:

- въпросът за входните продукти (интензивни производства с използване на синтетични торове и пестициди);
- въпросът за икономията на вода в практиките по отглеждане на насаждения;
- ползването на земи, които могат да бъдат използвани за производство на храни.

⁽²⁾ Дървесина на растения като върба, хибридна топола, евкалипт, високи многогодишни треви (като стрелковидна трева и слонска трева), растителни остатъци, събрани от общините органични отпадъци.

⁽³⁾ „National Geographic“, октомври 2007 г. и „Engineering and Technology“, май 2008 г.

Освен това, във връзка с гореспоменатите примери за регионални мрежи, КР приканва Комисията надлежно да вземе под внимание потенциала на регионалните вериги за производство и потребление;

39. настоятелно приканва за точна оценка на устойчивостта на биогоривата в съответствие с технологичните промени и измененията на минималните изисквания за икономия на парникови газове, наложени в резултат от развитието на технологиите;

40. счита, че по отношение на биогоривата, произведени в и извън ЕС, трябва да се прилагат критерии за устойчивост, за да се създаде у обществеността увереност в правилността на решенията ѝ за закупуване на биогорива и в програмите на местните власти;

41. биогоривата следва да се произвеждат по устойчив начин и с възможно най-слабо въздействие върху климата. В никакъв случай не трябва засадени с трайни насаждения площи да бъдат изсичани, за да се създадат площи за отглеждане на енергийни култури, които де факто поглъщат по-малко въглероден двуокис.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 3, параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>3. Всяка държава-членка следва да осигури постигането на такъв дял на енергията от възобновяеми източници в транспорта през 2020 г., който да е поне 10 % от крайното потребление на енергия в транспорта в тази държава-членка.</p> <p>При изчисляване на общото потребление на енергия в транспорта във връзка с предходното изречение (първа подточка), няма да се отчитат тези нефтопродукти, които са различни от бензина и дизеловото гориво.</p>	<p>3. Всяка държава-членка следва да осигури постигането на такъв дял на енергията от възобновяеми източници в транспорта през 2020 г., който да е поне 10 % от крайното потребление на енергия в транспорта в тази държава-членка. <u>Тази енергия може да се произвежда само от ресурси, чието получаване няма да наруши естественото равновесие в околната среда и икономическото равновесие на пазарите на различните държави-членки.</u></p> <p>При изчисляване на общото потребление на енергия в транспорта във връзка с предходното изречение (първа подточка), няма да се отчитат тези нефтопродукти, които са различни от бензина и дизеловото гориво.</p>

Изложение на мотивите

Тъй като методите за производство на биогорива, които позволяват големи икономии на парникови газове, все още са в процес на разработване, поставянето на цел на този етап може да доведе до изкривявания на световния пазар на хранителни продукти.

Изменение 2

Член 4, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Всяка държава-членка следва да приеме подходящ национален план за действие.</p> <p>В националните планове за действие следва да бъдат посочени целите на държавите-членки за дяловете на енергията от възобновяеми източници съответно в транспорта, електроенергетиката и отоплението и охлаждането през 2020 г., както и адекватни мерки за постигане на тези цели, включително национална политика за разработване на съществуващите ресурси от биомаса и мобилизиране на нови ресурси от биомаса за различни приложения, както и мерките за изпълнение на изискванията на членовете с номера от 12 до 17.</p>	<p>1. Всяка държава-членка следва да приеме подходящ национален план за действие, <u>въз основа на планове за действие в областта на енергията, изработени на местно и регионално равнище и съгласувани с регионалните политики и политиките в областта на земеползването; държавите-членки активно се допитват до и ангажират местните и регионалните власти, на ранен етап, в подготовката на националните планове за действие.</u></p> <p>В националните планове за действие следва да бъдат посочени целите на държавите-членки за дяловете на енергията от възобновяеми източници съответно в транспорта, електроенергетиката и отоплението и охлаждането през 2020 г., както и адекватни мерки за постигане на тези цели, включително „зелените“ обществени поръчки чрез <u>включването на екологични критерии, благоприятстващи използването на възобновяеми енергийни източници при закупуването на енергийни услуги от публичните администрации, и национална политика за разработване на съществуващите ресурси от биомаса и мобилизиране на нови ресурси от биомаса за различни приложения, както и мерките за изпълнение на изискванията на членовете с номера от 12 до 17.</u></p>

Изложение на мотивите:

Тъй като много от мерките, включени в националните планове за действие, ще трябва да се прилагат от местните и регионалните власти, е от съществено значение тези власти да участват в изготвянето на националните планове за действие.

В сферата на Плана за действие в областта на екологичните технологии (ЕТАР), 25-те държави-членки одобриха национални планове за действие за „зелени“ обществени поръчки (Италия одобри своя план с министерска разпоредба от 11 април 2008 г.). Необходимо е „зелените“ обществени поръчки да се използват за въвеждане на екологични критерии (относно използването на възобновяеми енергийни източници) в обществените поръчки за енергийни услуги.

В сегашния си вид проектодирективата почти не споменава положителната роля на местните и регионалните власти (членове 12.1.a, 12.3 и 12.7). Като признаваме аргументите на Комисията на първо място да се поставя постигането на целта, без да се предопределят начините, които държавите-членки биха избрали, за да я постигнат, все пак с горното изменение желаем да помогнем за увеличаване в нея на видимото присъствие и зачитането на правомощията на органите на управление на равнище под националното и сериозното насърчаване на националните органи активно да си сътрудничат с тях при изработването и изпълнението на Националните планове за действие.

Изменение 3

Член 12, параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Държавите-членки следва да изискват от местните и регионалните власти да разглеждат възможността за инсталиране на съоръжения или системи за използване на отопление, охлаждане и електроенергия от възобновяеми източници, както и на топлофикационни и мрежови охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и преустройството на промишлени или жилищни райони.	Държавите-членки следва да изискват от местните и регионалните власти да разглеждат възможността за инсталиране на съоръжения или системи за използване на отопление, охлаждане и електроенергия от възобновяеми източници, както и на топлофикационни и мрежови охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и преустройството на промишлени, <u>търговски, делови</u> или жилищни райони.

Изменение 4

Член 13, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Държавите-членки следва да осигурят информацията относно насърчителните мерки да се предоставя на потребителите, строителите, монтажниците, архитектите и доставчиците на отоплителни, охладителни и електрически съоръжения и системи, както и на доставчиците на автомобили, допускащи използването на горивни смеси с високо съдържание на биогорива или на чисти биогорива.	1. Държавите-членки следва да осигурят информацията относно насърчителните мерки да се предоставя на потребителите, строителите, монтажниците, архитектите и доставчиците на отоплителни, охладителни и електрически съоръжения и системи, както и на доставчиците на автомобили, допускащи използването на горивни смеси с високо съдържание на биогорива или на чисти биогорива, <u>с участието на местните и регионалните власти.</u>

Изложение на мотивите

В дейностите по обучение и разпространение на информацията относно възобновяемите енергийни източници, местните власти трябва да играят важна роля, за да се гарантира осъществяването на целите, заложи в програмата 20-20-20.

Изменение 5

Член 13, параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
4. Държавите-членки следва да разработят указания за проектантите и архитекти, така че те да могат по подходящ начин да разглеждат възможностите за прилагане на енергия от възобновяеми източници и на топлофикационни и мрежови охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и обновяването на промишлени или жилищни райони.	4. Държавите-членки <u>с участието на местните и регионалните власти</u> следва да разработят указания за проектантите и архитекти, така че те да могат по подходящ начин да разглеждат възможностите за прилагане на енергия от възобновяеми източници и на топлофикационни и мрежови охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и обновяването на промишлени или жилищни райони.

Изложение на мотивите

В дейностите по обучение и разпространение на информация относно възобновяемите енергийни източници, местните власти трябва да играят важна роля, за да се гарантира осъществяването на целите, заложиени в програмата 20-20-20.

Изменение 6

Член 14а

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p>Без това да противоречи на подържането и безопасността на мрежите, държавите-членки следва да гарантират, че действащите на тяхна територия оператори на преносни системи и оператори на разпределителни системи ще осигурят приоритетен достъп на газа, произведен от възобновяеми енергийни източници, и на остатъчната топлина до съответните мрежи при приемливи условия.</p>

Изложение на мотивите:

В крайна сметка, на произведените от възобновяеми енергийни източници газ (биогаз) и остатъчната топлина следва да се осигури достъп до съответните мрежи; използването на остатъчна топлина, получена в резултат на индустриални процеси, изгаряне на отпадъци и др. е изключително ефективен начин за спестяване на първична енергия.

Брюксел, 8 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове“

(2008/C 325/04)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- отправя искане към Комисията за ускоряване приемането на законодателството относно включването на въздушния транспорт в СТЕ и за включване в най-кратък срок на сектора на морския транспорт в СТЕ;
- изразява загриженост, че директивата не насърчава намалението на емисиите на парникови газове в сектора на управлението на отпадъците — сектор, който е от особено решаващо значение както за емисиите, така и за планиране на земеползването;
- поне 30 % от приходите, получени от търга за квоти следва да се използват от държавите-членки за техните местни и регионални власти за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми енергийни източници и насърчаване на енергийната ефективност при крайното потребление, за да се спази целта на Общността до 2020 г. използването на енергия от възобновяеми източници да достигне 20 % и енергийната ефективност да се увеличи с 20 %; да се стимулира предприемането на мерки за намаляване на парниковите газове в секторите, които не влизат в обхвата на СТЕ, по-специално в секторите на транспорта и отпадъците;
- препоръчва мерки за подкрепяне на отделни енергоемки промишлени отрасли в случаите на „изместване на въглеродните емисии“;
- най-късно половин година след влизането в сила на настоящата директива, Комисията, след проведени консултации със съответните социални партньори и Комитета на регионите, представя конкретни предложения за предотвратяване на изместването на емисии на CO₂ при енергоемки отрасли или подотрасли.

Докладчик: г-н Pietro MARRAZZO (IT/ПЕС), Председател на регион Lazio

Отправен документ

Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността

COM(2008) 16 окончателен — 2008/0013 (COD)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи препоръки

1. Припомня, че местните и регионални власти допринасят в голяма степен за успеха на европейските инициативи и играят решаваща роля в прилагането на екологичните, индустриалните и енергийните политики;

2. подкрепя конкретното прилагане на принципа „замърсителят плаща“ във всички политики на Общността, свързани с опазването на околната среда и климата. Всъщност интернализирането на екологичните разходи на стоките и услугите представлява основен елемент с оглед на гарантирането на подходящи публични политики, насочени към устойчиво, балансирано и екологично-съвместимо икономическо развитие;

3. по тази причина оценява положените досега от Европейската комисия усилия за създаване на ефективен пазар на въглеродни емисии, който да е в състояние да определи, в система на свободно договаряне, „цената на замърсяването, причинено от един тон въглероден двуокис“;

4. приветства предложението за приспособяване и актуализиране на Европейската схема за търговия с емисии (СТЕ) в съответствие с досега получените резултати и с констатираните през първия период на действие на схемата (2005-2007 г.) елементи;

5. смята, че независимо от постигнатите резултати е необходимо допълнително подобряване на прозрачността и надеждността на СТЕ в дългосрочен план и че следва да се обърща внимание на социалните и екологични последици от предложените мерки, по-специално на регионално и местно ниво;

Относно адаптирането на СТЕ:

Технически промени

6. припомня, че предложеното от Комисията опростяване, съдържащо възможност за изключване на най-малките промишлени инсталации и изсяняването на понятието за горивна инсталация, допринасят за надеждността, ефективността и прозрачността на пазара на въглеродни емисии като цяло;

7. въпреки това приканва Комисията да не се ограничава с общо позоваване на възможни мерки на данъчната политика (въглероден данък), а да уточни еквивалентните мерки, които държавите-членки биха могли да предприемат с цел намаляване на емисиите от малките инсталации;

8. констатира, че по отношение на отдаването на квотите на търг е целесъобразно да се премине от етап на напълно безплатно

разпределение към последователно и постепенно разпределение чрез публични търгове; подкрепя категорично необходимостта от защита на най-бедните слоеве от населението при евентуалното увеличение на цената на промишлените продукти и на други енергийни източници, по-специално на електроенергията, включително като им помага да подобряват енергийната ефективност на жилищата си;

9. подкрепя предложението на Комисията за промяна в използвания досега подход, според който всяка държава-членка приемаше свой национален план за разпределение (НПР), и оценява решението да се определят общи цели на ниво Общност, вписващи се в стремеж за единност и солидарност в целия ЕС;

10. изразява съгласие с предложението на Комисията относно включването на процесите на улавяне, пренос и съхранение на въглероден двуокис в геоложки обекти в СТЕ и по този повод отправя искане за оказване на подходяща подкрепа на научноизследователската дейност, във връзка с технологии, които все още се нуждаят от допълнително развитие и инвестиции, при положение, че е взето предвид разрушителното въздействие, което съхраняването на въглерод би могло да има върху екосистемите, в които то се осъществява;

11. припомня важната роля, която научноизследователската дейност в областта на енергията и опазването на околната среда може да играе за намаляване на емисиите и за необходимото адаптиране, и се надява, че директивата ще се превърне в ефективен инструмент за осигуряване на постоянен източник на финансиране на подобни дейности;

12. настоява включването на нови сектори и дейности в СТЕ да бъде не само от гледна точка на рисковете за намаляване на конкурентоспособността на европейските предприятия на международния пазар, но също така да се вземе предвид предизвикателството от този сектор действително замърсяване, оценката на потенциала за технологични подобрения в съответния сектор, както и проверката на границите, в които допълнителните разходи могат да бъдат прехвърляни върху крайния потребител;

13. затова отправя искане към Комисията за ускоряване приемането на законодателството относно включването на въздушния транспорт в СТЕ и за включване в най-кратък срок на сектора на морския транспорт в СТЕ (вж. становище CdR 22/2008, параграф 65);

14. одобрява включения в новата СТЕ принцип на сътрудничество и солидарност между най-напредналите в технологично отношение страни (с индустриални сектори с най-висока енергийна ефективност) и по-слабо развитите страни (с най-енергоемки икономики, които се нуждаят от увеличение на своя растеж);

Международното изтърпение в борбата срещу изменението на климата

15. оценява досега положените от Европейския съюз усилия за участие в международните преговори за прилагане на Протокола от Киото, като наскоро провелата се конференция в Бали, и за изготвяне на общи световни стратегии, по-специално относно разпределянето на усилията между богатите и развиващите се страни; затова изразява желание досега постигнатите резултати да бъдат допълнително укрепени и развити въз основа на споразуменията, които ще бъдат постигнати на предстоящите международни конференции в гр. Познан и гр. Копенхаген;

16. призовава за предприемане на допълнителни мерки в областта на борбата срещу изменението на климата и за разширяване на целите, определени от СТЕ, така че да може да се достигне целта за общо намаляване на емисиите с 30 %, определена в международните споразумения по този въпрос;

17. подчертава необходимостта предвиденото международно споразумение да води към равностойно третиране на засегнатите сектори в световен план; ето защо следва да се определят минимални изисквания, на които трябва да отговаря едно споразумение, за да може да бъде считано за международно споразумение по смисъла на директивата;

Нови сектори, обхванати от разпоредбите

18. набляга на необходимостта да се разполага с подходящи анализи относно разходите и ползите, свързани с включването на нови производствени сектори в СТЕ, с цел да се избегне изкривяване на конкуренцията, причинено от надпреварата между нееднородни промишлени сектори, вследствие на ограничаването на емисиите на парникови газове;

19. изразява загриженост, че директивата не представлява инструмент, който стимулира намалението на емисиите на парникови газове в сектора на управлението на отпадъците — сектор, който е от особено решаващо значение както за емисиите, така и за планиране на земеползването;

20. припомня, че успоредно с търговията с квоти за емисии на парникови газове е необходимо да се положат големи усилия, за да се осъществи преди всичко преход към по-екологосъобразни видове транспорт. Националните правителства трябва да поемат отговорност в това отношение и да доразвият трасетата на железопътния и водния транспорт, както и да насърчават интермодалния транспорт като цяло;

Конкуренцията между предприятията и защитата на потребителите

21. установява, че рискът от загуба на конкурентоспособност в промишления сектор все още не е напълно оценен от Комисията и че в новата директива все още не са предвидени подходящи мерки за подкрепа и защита на европейските икономики; във връзка с това подчертава важното значение на стабилната и привлекателната за инвестициите среда, както и необходимостта своевременно да се избегне рискът от прехвърлянето на емисиите в страни, в които законодателството в областта на екологията не е толкова строго и разходите са по-малки (изпускане на въглерод — carbon leakage); смята, че е необходимо във възможно най-кратък срок Комисията да представи пред Европейския парламент и Съвета предложения за валидни в целия ЕС и напълно хармонизирани разпоредби за раздаване на безплатни квоти. Тези разпоредби следва да отчетат положението на секторите и подсекторите с високо енергопотребление, при които съществува значителен риск от прехвърляне на въглеродни емисии на CO₂;

22. препоръчва усилията, необходими за борбата с изменението на климата, да се разпределят равномерно между

съответните промишлени оператори и крайните потребители, като се избягва рискът всички допълнителни разходи, произтичащи от приетите стратегии, да се прехвърлят върху крайните потребители, особено в някои производствени сектори;

23. установява, че в предложението на Комисията не се отделя достатъчно внимание на необходимостта от избягване на неблагоприятните икономически последствия за по-бедните слоеве от населението, що се отнася до възможното въздействие, което директивата може да окаже върху цената на електроенергията; затова отправя искане Комисията да наблюдава пазара в по-голяма степен, да засили доверието на потребителите и да ограничи рисковете от пазарни манипулации;

24. застъпва се при раздаването на безплатни квоти да бъдат оценени вече постигнатите от отделни предприятия намаления на емисиите; по този начин инсталации, които в своя производствен сектор представляват еталон поради най-ниски емисии на производствена единица, биха могли да получат 100 % безплатни квоти;

Приносът на местните и регионални власти

25. подчертава факта, че местните и регионални власти са първите, които се сблъскват с последствията от настоящото изменение на климата и по тази причина трябва да бъдат включени по подходящ начин в приемането на всички стратегии за борба срещу изменението на климата и за приспособяване към него;

26. насочва вниманието на Европейската комисия към необходимостта при преразглеждането на СТЕ да се вземат предвид не само последствията върху конкурентоспособността на национално или международно равнище, но също и рисковете, които тези мерки носят по отношение на конкурентоспособността и привлекателността на различните региони в ЕС;

27. затова препоръчва да се вземат под внимание изискванията на регионалните политики за развитие и отбелязва, че за да се повиши прозрачността и да се постигне по-ефективно функциониране на пазара на въглеродни емисии, някои промишлени инсталации могат да бъдат подложени на значително реструктуриране, а най-ниско ефективните от тях, или тези, които са в кризисно състояние, могат да бъдат изключени от производствената система; в тези случаи препоръчва да се предвидят дейности за подкрепа на процеса на необходимото промишлено реструктуриране и преквалификация за оказване на помощ на засегнатите работници;

28. признава, че по отношение на укрепването и адаптирането на СТЕ е нужно да се подобри цялостната последователност на мерките и да се определят по-амбициозни цели, които, чрез международните споразумения, намиращи се в процес на преговори, да предвиждат намаляване на емисиите на парникови газове с 30 % до 2020 г.;

29. смята, че е целесъобразно със съдействието на местните и регионални власти да се привлече обществото в усилията, които ЕС полага за борба с настоящото изменение на климата; такъв вид дейности, насочени към повишаване на обществената осведоменост, трябва да имат за цел както да стимулират правилното личностно поведение по тези въпроси, така и да разясняват на широката публика важните промишлени и технологични проблеми, които стоят в основата на приетите стратегии;

30. смята, че е нужно да се засили дейността на местните и регионални власти в областта на обучението и информирането на крайните потребители, както и на операторите от малките и средните предприятия, попадащи в приложното поле на директивата относно СТЕ.

II. ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 1, параграф 5 от СОМ(2008) 16 окончателен за изменение на член 9 от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p align="center">Член 9</p> <p>Количество на квотите, отпуснато за цялата Общност</p> <p>Количеството на квотите, отпуснато ежегодно за цялата Общност, считано от 2013 г., следва да бъде намалено линейно от средата на периода 2008-2012 г. Количеството следва да намалява с линеен фактор от 1,74 % в сравнение със средното общо годишно количество квоти, издадени от държавите-членки в съответствие с решенията на Комисията относно техните национални разпределителни планове за периода 2008-2012 г.</p> <p>Най-късно до 30 юни 2010 г. Комисията публикува абсолютното количество квоти за 2013 г. въз основа на общите количества квоти, издадени от държавите-членки в съответствие с решенията на Комисията относно техните национални разпределителни планове за периода 2008-2012 г.</p> <p>Комисията разглежда линейния фактор не по-късно от 2025 г.</p>	<p align="center">Член 9</p> <p>Количество на квотите, отпуснато за цялата Общност</p> <p>Количеството на квотите, отпуснато ежегодно за цялата Общност, считано от 2013 г., следва да бъде намалено линейно от средата на периода 2008-2012 г. Количеството следва да намалява с линеен фактор от 1,74 % в сравнение със средното общо годишно количество квоти, издадени от държавите-членки в съответствие с решенията на Комисията относно техните национални разпределителни планове за периода 2008-2012 г.</p> <p>Най-късно до 30 юни 2010 г. Комисията публикува абсолютното количество квоти за 2013 г. въз основа на общите количества квоти, издадени от държавите-членки в съответствие с решенията на Комисията относно техните национални разпределителни планове за периода 2008-2012 г.</p> <p><u>Комисията разглежда линейния фактор не по-късно от 2025 г. Комисията ще преразгледа Директивата най-късно през 2018 г., с оглед на по-нататъшното развитие за периода след 2020 г.</u></p>

Изложение на мотивите

Предложеното изменение на Директивата се отнася до периода от 2013 до 2020 г. Ето защо е неуместно да се предвиждат разпоредби за периода след 2020 г. Вместо това дълбоките промени спрямо досегашния режим за търговия с емисии оправдават общо преразглеждане най-късно през 2018 г.

Изменение 2

Член 1, параграф 7 от СОМ(2008) 16 окончателен за изменение на член 10, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Поне 20 % от приходите, получени от търга за квоти, посочени в параграф 2, както и всички приходи от търга по буква б) на същия параграф следва да се използват за:</p>	<p>Поне 50 % от приходите, получени от търга за квоти, посочени в параграф 2, както и всички приходи от търга по буква б) на същия параграф следва да се използват от държавите-членки и техните местни и регионални власти за:</p>

Изменение 3

член 1, параграф 7 от СОМ(2008) 16 окончателен за изменение на член 10, параграф 3, буква (е) от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>(е) преоляване на социалните последици за домакинства с ниски и средни доходи посредством подобряването на тяхната енергийна ефективност и изолацията на жилищата;</p>	<p>(е) преоляване на социалните последици за домакинства с ниски и средни доходи <u>например</u> посредством мерки, целящи компенсирание на едно евентуално увеличение на цената на електроенергията, както и посредством оказване на помощ за подобряването на тяхната енергийната ефективност и изолацията на <u>техните</u> жилищата,</p>

Изложение на мотивите

Целта е в мерките за компенсирание на домакинствата с ниски доходи да се включат и мерки, които са от специфично икономически характер.

Изменение 4

член 1, параграф 7 от COM(2008) 16 окончателен за изменение на член 10 от Директива 2003/87/ЕО, добавя се алинея За

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p><u>3 а</u> Държавите-членки предоставят на местните и регионални власти поне 30 % от приходите, получени от продажбата на търг на квотите, споменати в параграф 2, включително всички приходи от търговете, споменати в буква б) с цел:</p> <p>а) насърчаване на използването на енергия от възобновяеми енергийни източници и насърчаване на енергийната ефективност при крайното потребление, за да се спазва ангажиментът на Общността до 2020 г. използването на енергия от възобновяеми източници да достигне 20 % и енергийната ефективност да се увеличи с 20 %;</p> <p>б) да се стимулира предприемането на мерки за намаляване на парниковите газове в секторите, които не влизат в обхвата на Директивата относно СТЕ, по-специално в секторите на транспорта и отпадъците;</p> <p>в) да се финансират дейностите по информиране, насочени към стимулиране на правилно поведение от страна на крайните потребители, като по този начин се компенсират възможното увеличение на цената на електроенергията;</p> <p>г) да се финансират дейности по обучение и информиране, насочени към стимулиране на добрите практики на малките и средните предприятия и участниците в икономиката.</p>

Изложение на мотивите

Изменението има за цел:

- да възложи на регионалните и местните власти роля в дейностите, насочени към намаляване на емисиите на парникови газове и да им осигури съответното финансиране;
- да възложи на регионалните и местни власти специфична роля в насърчаването на използването на енергия от възобновяеми източници и на енергийната ефективност;
- да финансира на регионално и местно равнище дейностите по намаляване на емисиите на парникови газове в секторите, които не влизат в обхвата на приложение на директивата относно СТЕ, като например секторите на транспорта и на отпадъците;
- да финансира дейностите в областта на обучението и информацията, насочени както към гражданите, така и към предприятията, обхванати от директивата относно СТЕ.

Изменение 5

Член 1, параграф 7 от COM(2008) 16 окончателен за изменение на член 10, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>5. Най-късно до 31 декември 2010 г. Комисията приема регламент относно графика, управлението и други аспекти на търга, за да гарантира откритото му, прозрачно и недискриминационно протичане. Отдаването на търг е замислено, така че да гарантира, че всички оператори, и по-специално всички малки и средни предприятия, които попадат в обхвата на схемата, имат пълен достъп до търга, и че други участници в търга не пречат за неговото протичане. Тази мярка, целяща изменение на несъществени елементи от директивата чрез нейното допълване, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, упомената в член [23, параграф 3].</p>	<p>5. Най-късно до 31 декември 2010 г. Комисията приема регламент относно графика, управлението и други аспекти на търга, за да гарантира откритото му, прозрачно и недискриминационно протичане. Отдаването на търг е замислено, така че да гарантира, че всички оператори, и по-специално всички малки и средни предприятия, които попадат в обхвата на схемата, имат пълен достъп до търга, и че други участници в търга не пречат за неговото протичане.</p> <p><u>За предотвратяването на нежелани печалби от спекулации, достъгът до търговете може да бъде ограничен само до действителните участници на пазара.</u> Тази мярка, целяща изменение на несъществени елементи от директивата чрез нейното допълване, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, упомената в член [23, параграф 3].</p>

Изложение на мотивите

Поради предвижданата ограниченост на квотите съществува опасност от неуместни повишения на цените посредством спекулативни действия.

Изменение 6

Член 1, параграф 8 от COM(2008) 16 окончателен за изменение на член 10 а, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. До 30 юни 2011 г. Комисията приема напълно хармонизирани изпълнителни мерки на равнище на Общността за разпределението на квоти, посочени в параграфи 2-6 и 8.</p> <p>Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от директивата, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член [23, параграф 3].</p> <p>Посочените в първа алинея мерки осигуряват, в рамките на възможното, провеждането на разпределението по начин, който да стимулира използването на ефикасни техники за намаляване на емисиите на парникови газове и за подобряване на енергийната ефективност, алтернативните разрешения и производствени практики, използването на биомаса и улавяне и съхранение на парникови газове и да не насърчава повишаване на емисиите. Не се допуска бесплатно разпределение на квоти за производство на електроенергия.</p> <p>След сключване от страна на Общността на международно споразумение по изменение на климата, което води до задължително намаляване на емисиите на парникови газове, съпоставимо с това в Общността, Комисията ще преразгледа тези мерки, за да гарантира, че бесплатното разпределение на квоти се прилага единствено в случаите, когато това е напълно обосновано от гледна точка на това споразумение.</p>	<p>1. До 30 юни 2011 г. Комисията приема напълно хармонизирани изпълнителни мерки на равнище на Общността за разпределението на квоти, посочени в параграфи 2-6 и 8.</p> <p>Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от директивата, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член [23, параграф 3].</p> <p>Посочените в първа алинея мерки осигуряват, в рамките на възможното, провеждането на разпределението по начин, който да стимулира използването на ефикасни техники, включително комбинирано производство на топло- и електроенергия, за намаляване на емисиите на парникови газове и за подобряване на енергийната ефективност, алтернативните разрешения и производствени практики, използването на биомаса и улавяне и съхранение на парникови газове, и да не насърчава повишаване на емисиите. Не се допуска бесплатно разпределение на квоти за производство на електроенергия. <u>Всички други отрасли, обаче, могат да ползват бесплатно разпределение на квоти.</u></p> <p>След сключване от страна на Общността на международно споразумение по изменение на климата, което води до задължително намаляване на емисиите на парникови газове, съпоставимо с това в Общността, Комисията ще преразгледа тези мерки, за да гарантира, че бесплатното разпределение на квоти се прилага единствено в случаите, когато това е напълно обосновано от гледна точка на това споразумение.</p>

Изложение на мотивите

За да се уточни, че отраслите, различни от сектора за производство на електроенергия, могат да ползват бесплатно разпределение на квоти (цялостно или частично).

Изменение 7

Член 1, параграф 8 от COM(2008) 16 окончателен за изменение на член 10 а, параграф 3 се допълва, както следва:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Генераторите на електроенергия могат да получават бесплатно квоти и за топлоенергия, произведена посредством високоефективно комбинирано производство на енергия, както е посочено в Директива 2004/8/ЕО, в случай че произведената от инсталации в други отрасли топлоенергия дава право на бесплатно разпределение на квоти, с оглед предотвратяване нарушаването на конкуренцията. Всяка година след 2013 г. общото количество, разпределено на подобни инсталации по отношение на производството на такава топлинна енергия, се коригира посредством линейния фактор, посочен в член 9.</p>	<p>На основата на референтните стойности за отделно производство на електричество и топлоенергия, генераторите на електроенергия могат да получават бесплатно квоти и за топлоенергия, произведена посредством високоефективно комбинирано производство на енергия, както е посочено в Директива 2004/8/ЕО, в случай че произведената от инсталации в други отрасли топлоенергия дава право на бесплатно разпределение на квоти, с оглед предотвратяване нарушаването на конкуренцията. Всяка година след 2013 г. общото количество, разпределено на подобни инсталации по отношение на производството на такава топлинна енергия, се коригира посредством линейния фактор, посочен в член 9.</p>

Изменение 8

Член 1, параграф 8 от СОМ(2008) 16 окончателен за изменение на член 10 а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
5. Максималното количество квоти, което служи за основа за изчислението на квотите за инсталациите, които са включени в схемата на Общността считано от 2013 г. нататък, не надвишава, през 2013 г., общото количество проверени емисии на тези инсталации за периода 2005-2007 г. Всяка следваща година общото количество, разпределено на подобни инсталации, се коригира посредством линейния фактор, посочен в член 9.	5. Максималното количество квоти, което служи за основа за изчислението на квотите за инсталациите, които са включени в схемата на Общността считано от 2013 г. нататък, не надвишава, през 2013 г., <u>историческата средна стойност на общото количество проверени емисии на тези инсталации за периода 2005-2007 г.</u> Всяка следваща година общото количество, разпределено на подобни инсталации, се коригира посредством линейния фактор, посочен в член 9.

Изложение на мотивите

За да се уточни, че няма да е възможно да се проверят емисиите на въпросните инсталации, тъй като през периода 2008-2013 г. те няма да бъдат включени в СТЕ.

Изменение 9

Член 1, параграф 8 от СОМ(2008) 16 окончателен за изменение на член 10 а, параграф 6 от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
6. Пет процента от количеството квоти, отпуснато на Общността в съответствие с членове 9 и 9а за периода 2013-2020 г., е запазено за новите участници — това е максималното количество, което може да бъде отпуснато на новите участници в съответствие с правилата, приети съгласно параграф 1 на настоящия член. Количеството се коригира посредством линейния фактор, посочен в член 9. Не се допуска безплатно разпределение на квоти за произведена от нови участници електроенергия.	6. Пет процента от количеството квоти, отпуснато на Общността в съответствие с членове 9 и 9а за периода 2013-2020 г., е запазено за новите участници, <u>това е тъй като максималното количество, което може да бъде отпуснато на новите участници в съответствие с правилата, приети съгласно параграф 1 на настоящия член, се определя в зависимост от прогнозите за растеж на БВП на индустрията на Общността до 2020 г. Във всички случаи максималният обем за разпределение не може да надвишава пет процента (5 %) от общото количество на квотите, определено в съответствие с членове 9 и 9а за периода 2013-2020 г.</u> Количеството се коригира посредством линейния фактор, посочен в член 9. Не се допуска безплатно разпределение на квоти за произведена от нови участници електроенергия.

Изложение на мотивите

Квотата на новите участници би трябвало да бъде определена въз основа на растежа на БВП на индустрията, предвиден до 2020 г. Пет процента изглежда прекалено висок процент в сравнение с прогнозите за увеличение на БВП на индустрията на Общността.

Изменение 10

Член 1, параграф 8 от СОМ(2008) 16 окончателен за изменение на член 10 а, параграф 8 от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
8. През 2013 г. и всяка следваща година до 2020 г. инсталациите в отрасли със съществен риск от изместване на въглеродни емисии ще получават безплатни квоти, в размер до 100 % от определеното в съответствие с параграфи 2-6 количество.	8. През 2013 г. и всяка следваща година до 2020 г. инсталациите в отрасли със съществен риск от изместване на въглеродни емисии ще получават безплатни квоти, в размер до 100 % от определеното в съответствие с параграфи 2-6 количество. <u>При това се отдава предпочитане на инсталации, които отделят най-малко CO₂ на единица продукция (бенчмаркинг).</u>

Изложение на мотивите

Предложението на Комисията поставя в неравностойно положение предприятия, които вече са предприели значителни усилия за намаляване на емисиите на парникови газове. Равнопоставеното третиране на „чистите“ инсталации на подобни предприятия и „мръсните“ инсталации при раздаването на безплатни квоти би довело до нарушаване на конкуренцията между предприятията в рамките на един сектор в Общността. Ето защо би било справедливо да се отчитат в достатъчна степен постигнатите резултати при намаляването на емисиите. Предложеният модел за бенчмаркинг, който предвижда раздаването на безплатни квоти само за 100 % „най-чисти“ предприятия е практичен, прозрачен и с неутрално въздействие върху конкуренцията.

Изменение 11

Член 1, параграф 8 от COM(2008) 16 окончателен за изменение на член 10 б от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Мерки в подкрепа на определени енергоемки отрасли в случай на изместване на въглеродни емисии</p> <p>До юни 2011 г. от гледна точка на резултатите от международните преговори и мащаба на намаление на общите емисии на парникови газове, до който те водят, и след допитване до всички заинтересовани социални партньори, Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета аналитичен доклад, в който се прави оценка на положението по отношение на определени енергоемки отрасли или подотрасли, за които е било определено, че са изложени на съществен риск от изместване на въглеродни емисии. Този доклад се придружава от съответни предложения, които могат да включват:</p> <ul style="list-style-type: none"> — коригиране на количеството квоти, получени безплатно от тези отрасли или подотрасли, по смисъла на член 10а; — включване в схемата на Общността на вносители на продукти, произведени в отрасли или подотрасли, определени в съответствие с член 10а; <p>Всички други задължителни споразумения, които водят до намаляване на общите емисии в степента, необходима за ефективно справяне с измененията на климата, и които могат да бъдат подложени на мониторинг и проверка, и са предмет на задължителни мерки за прилагане, също се вземат предвид при определянето на съответните мерки.</p>	<p>Мерки в подкрепа на определени енергоемки отрасли в случай на изместване на въглеродни емисии</p> <p><u>Най-късно половин година след влизането в сила на настоящата директива Комисията, след проведени консултации със съответните социални партньори и Комитета на регионите, представя на Европейския парламент и Съвета аналитичен доклад с конкретни предложения за предотвратяване на изместването на емисии на CO₂ при енергоемки отрасли или подотрасли.</u></p> <p>До юни 2011 г. от гледна точка на резултатите от международните преговори и мащаба на намаление на общите емисии на парникови газове, до който те водят, и след допитване до всички заинтересовани социални партньори, Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета аналитичен доклад, в който се прави оценка на положението по отношение на определени енергоемки отрасли или подотрасли, за които е било определено, че са изложени на съществен риск от изместване на въглеродни емисии. Този доклад се придружава от съответни предложения, които могат да включват:</p> <ul style="list-style-type: none"> — коригиране на количеството квоти, получени безплатно от тези отрасли или подотрасли, по смисъла на член 10а; — включване в схемата на Общността на вносители на продукти, произведени в отрасли или подотрасли, определени в съответствие с член 10а; <p>Всички други задължителни споразумения, които водят до намаляване на общите емисии в степента, необходима за ефективно справяне с измененията на климата, и които могат да бъдат подложени на мониторинг и проверка, и са предмет на задължителни мерки за прилагане, също се вземат предвид при определянето на съответните мерки.</p>

Изложение на мотивите

Необходимо е на регионалните и на местните власти да се отреди роля при определянето на отрасли и подотрасли, за които има вероятност да са изложени на опасност от изместване на въглеродни емисии, за да се намалят рисковете от загуба на конкурентоспособност и работни места на тези предприятия, особено на МСП.

Именно инвестициите в енергоемки сектори по принцип изискват много капитал и дълги срокове за реализиране. Следователно за засегнатите предприятия от значение са надеждни и предвидими рамкови условия. Предложението едва през 2011 г. да се предоставят предложения как може да се подходи в особената ситуация на енергоемките сектори не съответства на оправданото искане за сигурност при планирането за засегнатите предприятия. Известно е, че несигурността по отношение на бъдещите рамкови условия води до пренасочване на инвестиции или дори до прехвърлянето им в трети страни. Затова Комисията се призовава да представи възможно най-скоро съответни предложения и да обяви публично намеренията си.

Изменение 12

Член 1, параграф 21 от СОМ(2008) 16 окончателен за изменение на член 27 от Директива 2003/87/ЕО

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Държавите-членки могат да изключат от схемата на Общността горивни инсталации с номинална топлинна мощност под 25 MW, които всяка една от последните 3 години са докладвали пред компетентния орган емисии, ненадвишаващи 10 000 тона еквивалент на въглероден диоксид, с изключение на емисиите от биомаса, и които са предмет на мерки, с които ще се постигне еквивалентно намаление на емисиите, ако съответната държава-членка изпълни следните условия:</p> <p>(а) уведоми Комисията за всяка една подобна инсталация, като уточни еквивалентните действащи мерки;</p> <p>(б) потвърди провеждането на мониторинг, за да се провери дали съответната инсталация отделя за една календарна година количество от 10 000 тона или повече еквивалент на въглероден диоксид, с изключение на емисиите от биомаса;</p> <p>(в) потвърди, че ако дадена инсталация отделя за една календарна година количество от 10 000 тона или повече еквивалент на въглероден диоксид, с изключение на емисиите от биомаса, или пък еквивалентните мерки са преустановени, съответната инсталация ще бъде отново включена в системата;</p> <p>(г) публикува информацията, посочена в букви (а), (б) и (в), за обществено обсъждане.</p>	<p>1. Държавите-членки могат да изключат от схемата на Общността, <u>като вземат предвид и мнението на собственика на инсталацията</u>, горивни инсталации с номинална топлинна мощност под 25 MW, които всяка една от последните 3 години са докладвали пред компетентния орган емисии, ненадвишаващи 10 000 тона еквивалент на въглероден диоксид, с изключение на емисиите от биомаса, и които са предмет на мерки, с които ще се постигне еквивалентно намаление на емисиите. <u>Държавите-членки определят тези мерки в сътрудничество с регионалните и местни власти в светлината на насоките, приети от Комисията.</u></p> <p>2. <u>Посочените в параграф 1 инсталации могат да бъдат изтеглени от общността схема, ако съответната държава-членка изпълни следните условия:</u></p> <p>(а) уведоми Комисията за всяка една подобна инсталация, като уточни еквивалентните действащи мерки;</p> <p>(б) потвърди провеждането на мониторинг, за да се провери дали съответната инсталация отделя за една календарна година количество от 10 000 тона или повече еквивалент на въглероден диоксид, с изключение на емисиите от биомаса;</p> <p>(в) <u>след консултация с регионалните и местни власти</u> потвърди, че ако дадена инсталация отделя за една календарна година количество от 10 000 тона или повече еквивалент на въглероден диоксид, с изключение на емисиите от биомаса, или пък еквивалентните мерки са преустановени, съответната инсталация ще бъде отново включена в системата;</p> <p>(г) публикува информацията, посочена в букви (а), (б) и (в), за обществено обсъждане.</p>

Изложение на мотивите

Целта е да се получи информация относно мерките за намаляване на емисиите, приложени на регионално ниво, предвид на това, че разрешението за въвеждане в експлоатация на малките инсталации е в правомощията на регионите.

Брюксел, 8 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Законодателните предложения на Комисията за периода след проверката на състоянието на общата селскостопанска политика“

(2008/C 325/05)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- изразява загриженост по повод недостига на финансови средства за развитие на селските райони. За по-нататъшни инвестиции в новите предизвикателства, приложното поле не трябва да включва единствено средствата по първия стълб, ето защо той настоява за свързване на тази загриженост с други политики на ЕС, най-вече с политиката за сближаване;
- отправя настойчиво предложение за насърчаване на синергиите между политиката за развитие на селските райони и други политики на ЕС, по-специално политиката за сближаване;
- подкрепя умножавашите се призови за инвестиции в изследователска дейност, свързана със селскостопанските въпроси, и за прилагане на резултатите от тази дейност, приветства предложението на ЕК за търсене на синергия със Седма рамкова програма за научни изследвания;
- смята, че с оглед на посрещането на новите предизвикателства, Европа трябва да се стреми към затворен цикъл на икономика и следователно да насърчава и подкрепя иновативното земеделие като цяло;
- смята, че с оглед на борбата срещу изменението на климата, трябва да се насърчават интегрирани стратегии във връзка с храните;
- смята, че регионите трябва да бъдат насърчавани да развият и да поощряват местното производство на храни и хранителни продукти, когато това намалява въглеродния отпечатък;
- предлага предложеното увеличение на квотите за мляко още отсега да бъде повишено на 2 % годишно, но също и Комисията да гарантира положението на земеделските производители в уязвими райони, ако то се влоши поради увеличените квоти за мляко;
- смята, че Европа носи социалната отговорност за полагане на максимални усилия принципът „People, Planet and Profit“ („хора, планета и печалба“) да залегне в резултатите от текущите и бъдещите преговори в рамките на СТО;
- би искал да заяви, че местните и регионалните органи на управление в повечето държави-членки на ЕС придобиха значителен опит в областта на развитието на селските райони, и би приветствал покана, отправена към тези органи, да поемат по-голяма отговорност в осъществяването и насочването на политиката на ЕС в областта на селското стопанство и развитието на селските райони.

Докладчик: г-жа Lenie DWARSHUIS-VAN DE BEEK (NL/АЛЦЕ), Член на Изпълнителния съвет на провинция Zuid-Holland

Отправни документи

Предложение за Регламент на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика на земеделски производители и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани

Предложение за Регламент на Съвета за изменения на Общата селскостопанска политика чрез изменение на Регламенти (ЕО) № 320/2006, (ЕО) № 1234/2007, (ЕО) № 3/2008 и (ЕО) № [...] /2008

Предложение за Регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1698/2005 относно подпомагането на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР)

Предложение за Решение на Съвета за изменение на Решение 2006/144/ЕО относно Стратегическите насоки на Общността за развитие на селските райони (период на програмиране от 2007 г. до 2013 г.) (представено от Комисията {SEC(2008) 1885} — {SEC(2008) 1886})

COM(2008) 306 окончателен — 2008/0103 (CNS) — 2008/0104 (CNS) — 2008/0105 (CNS) — 2008/0106 (CNS)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Основни моменти в становището

1. отбелязва стратегическото значение на селското стопанство и хранително-вкусовата промишленост за Европа, взема под внимание твърде мултинационалната сфера на действие на предприятията и се обявява за качествено селскостопанско производство във всички региони; споделя позицията на Европейската комисия (ЕК) относно значението на Общата селскостопанска политика;

2. изразява съгласие, че създаването на система, която гарантира определено равнище на самостоятелно задоволяване на потребностите от храни на населението на Европа, налага, при необходимост, да се прилага подходът за управление на кризи и признава, че шо се отнася до производството на храни, пазарът не винаги може да постигне баланс между доходите на производителите и цялото търсене от страна на обществото, което оправдава и провеждането на общата селскостопанска политика;

3. по отношение на препоръките, които вече са включени в законодателните предложения, подчертава, че много от препоръките, отправени в прогнозното му становище относно „Състоянието на Общата селскостопанска политика“ (CdR 197/2007), не са загубили своята валидност; освен представените законодателни предложения са необходими обаче допълнителни опростявания, с цел постигането на реално намаляване на бюрократичната тежест за регионалните органи, отговорни за прилагането на ОСП, а също и за земеделските стопани. За тази цел по-специално е необходимо по-голямо опростяване в областта на кръстосаното спазване. В тази връзка едно увеличаване на задълженията в Приложение III също не бива да води до повече тежести. Освен това при прилагането на отделните мерки относно отделните стандарти съгласно Приложение III, би трябвало да се отчитат регионалните и природните дадености, които често значително се различават помежду си. Трябва да се има предвид и вече съществуващият набор от разпоредби;

4. пледира, за разлика от посоченото в прогнозното му становище, премахването на задължителното оставяне на земи под угар да бъде подкрепено от факултативни мерки за опазване на околната среда за определени площи в рамките на втория стълб;

5. препоръчва предложенията за увеличаване на квотите като подготовка за премахването на квотния режим да бъдат преосмислени на фона на актуалната ситуация на пазара на мляко. Би трябвало да се избрат подходящи инструменти и да се предоставят на разположение необходимите за тях финансови средства, с което да се предотвратят отчасти огромните загуби за по-слабо конкурентоспособните и природно необлагодетелстваните региони вследствие на премахването на квотите;

6. счита, че „проверката на състоянието“ на ОСП не може да остане само продължение на реформата от 2003 г., без да отговори на новата международна конюнктура на хранителните продукти; призовава за благоразумие, така че съществуващите пазарни механизми (с изключение на инструментите за задължителното оставяне на земи под угар) да не бъдат премахнати необратимо по време на „проверката на състоянието“. Предвид настоящата нестабилност на пазарите на хранителни продукти в световен мащаб, дори и да не се използват в момента, тези инструменти би трябвало да могат да бъдат отново активирани при нужда;

7. признава важността на новите предизвикателства и необходимостта от мощен стимул във всички държави-членки с цел успешно започване на действия по новите предизвикателства;

8. въпреки това изразява опасение, че предложената от Комисията форма на модулация означава по принцип значително намаляване на доходите на земеделските стопани в зависимост от региона;

9. счита, че Комисията, не трябва да подценява важността на надеждността на договорената финансова рамка за ОСП до 2013 г.;

10. предлага някои от освободените средства да бъдат използвани и за мерки, различни от тези, които ще бъдат разработени в отговор на новите предизвикателства, като например новите мерки по стълб I за сектора на овцевъдството и козевъдството в Общността, който има толкова голямо социално, икономическо и екологично значение и който понастоящем е изправен пред сериозен риск от драстично намаляване на броя на животните в Европа, както и за съществуващите мерки за земеделските стопанства по стълб II, и за редица нови мерки по стълб II, предназначени да помогнат на земеделските производители да се приспособят към новата ситуация по отношение на стълб I или за други

нови мерки по стълб II, предназначени да покрият разходите, свързани с различни мерки за мултифункционално земеделие, предназначено за широката общественост;

11. смята, че балансът между цели и мерки би могъл да бъде различен за региони, които досега са прилагали редица мерки за справяне с новите предизвикателства и вече са използвали в голяма степен своите ресурси в съответствие с новите предизвикателства;

12. счита, че ако европейската селскостопанска политика трябва да се придържа към основните елементи на европейската политика, прилагането на модулацията трябва да се основава на първо място върху условията на производство, преди да разглежда като приоритет общите критерии за конкурентоспособност;

13. смята, че решенията относно модулацията е най-добре да се вземат на съответното децентрализирано ниво, за да отразяват по-добре многообразието на местните и регионални нужди. Държавите-членки и регионите следва да имат възможност да насочват средства за мерки по втория стълб въз основа на реални нужди;

14. в настоящото становище относно законодателните предложения изразява загриженост по повод недостига на финансови средства за развитие на селските райони по принцип и по-специално за посрещане на новите предизвикателства; съответно ясно заявява, че за по-нататъшни инвестиции в новите предизвикателства, в близко бъдеще приложното поле не трябва да включва единствено средствата по първия стълб и следователно настоява за свързване на тази загриженост с други политики на ЕС, най-вече с политиката за сближаване;

15. в настоящото становище се съсредоточава върху приложното поле на Регламент № 1698/2005 относно развитието на селските райони, с оглед постигане на максимални резултати по отношение на новите предизвикателства;

16. чрез настоящото становище изразява възгледите си по отношение на бъдещата ОСП в цялостна перспектива, включително и въпросите, свързани със СТО, като интелектуалната собственост и етикетването на ЕС за качество и потребление на енергия;

17. в настоящото становище отправя искане към Комисията да покани КР да участва в по-нататъшните дебати и разработване на политиката и обявява нови инициативи на КР, като организиране на конференция за заинтересованите страни и изготвянето на документ относно перспективите за селското стопанство и развитието на селските райони в Европа, който да се съсредоточава върху последиците от взимането на решения на регионално равнище и върху продължаването на работата за изграждане на селско стопанство, съответстващо в по-голяма степен на изискванията за опазване на околната среда;

18. подчертава значението на местната земеделска и хранителна промишленост в Европа и жизнената важност на безопасността и сигурността на храните, като се има предвид, че понастоящем ЕС е най-големият вносител на селскостопански продукти в света;

19. за да се осигури плавен преход след изтичането на срока на квотите за мляко през 2015 г. е нужно „меко кацане“. Комитетът насърчава годишно увеличение на квотите за мляко с най-малко 2 %, поне за регионите и страните с по-висок произ-

водствен потенциал. Като се имат предвид значителните колебания в обема и цената, които се наблюдават понастоящем, механизмите за управление на пазара следва да продължат да се прилагат до изтичането на срока на системата на квоти;

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

Обща селскостопанска политика

20. смята, че Общата селскостопанска политика е важна днес и има потенциала да запази значението си в близко бъдеще, тъй като резултатите от ОСП ще продължат да бъдат обект на дискусии в контекста на повишаващото се търсене на храни, храни за животни, горива и влакна;

21. изразява позицията, че в един все по-глобализиращ се свят европейското земеделие не може да се развива без мощна обща европейска селскостопанска политика с механизми на пазарно регулиране, която, отчитайки географското, социалното и икономическото многообразие на европейските региони, е насочена към стратегически цели и потребителското търсене, предлага възможности за регионално участие и изява, по-специално във връзка с новите предизвикателства и при това е икономически, социално и екологично устойчив и допринася за жизнеността на селските райони;

22. споделя възгледа на Европейската комисия, че изменението на климата, биоенергията, управлението на водите и биологичното разнообразие представляват важни бъдещи предизвикателства, включително и за селското стопанство. В този контекст трябва да се направи оценка, какъв може да бъде приносът на ОСП в подкрепа на необходимите процеси на адаптиране; призовава в държавите-членки да се обърне подобаващо внимание на предварителните плащания;

23. изразява загрижеността си относно предложенията на Комисията да продължи премахването на механизмите за интервенция на Общността в обстановка на нестабилност на пазарите, счита че е важно да се запазят съществуващите в момента механизми за интервенция на пазара, финансирани с общностни средства;

24. ще продължи да работи за това необходимият преглед на ОСП да не доведе до „рениационализация“ на тази политика, в смисъл че независимо от това, че изпълнението и съфинансирането на политиката може да бъде възложено на регионите и държавите-членки, към самата ОСП, включително стратегията и нейния бюджет, трябва да се подхожда на ниво Общност. Застъпва се за това, определеният във финансовата рамка 2007-2013 г. таван на средствата за ОСП да остане непроменен до края на финансовия период;

25. с оглед на настоящата икономическа ситуация и на тежката криза, засегнала европейските държави и имаща особено отрицателни последици за селските общности, Комитетът препоръчва на Комисията да изяснява приемането на мерки, допринасящи за повишаване на безработицата и засилване на загубата на икономическа дейност;

26. КР счита, че всички преки плащания трябва да се обвържат със запазването на селскостопанска дейност, но могат да бъдат отделени от конкретното производство и в този смисъл „проверката на състоянието“ не трябва да се използва за осъществяване на нови стъпки към отделяне на преките плащания от производството;

27. обявява се за това, както историческият, така и регионалният модел да се развиват постепенно към еднородно плащане на работна единица на общностно равнище, модулирано в съответствие със стоките и услугите, предоставяни на обществото в рамките на едно многофункционално селско стопанство;

28. отбелязва, че предложението на Комисията за определяне на праг, под който държавите-членки могат да решат да не прилагат никакво намаление на преките плащания, може да се превърне в регресивна мярка в областта на социалната политика и, предвид регионалното разнообразие, със значително социално въздействие в много региони. Ето защо счита за необходимо всяка държава сама да конкретизира мерките за опростяване;

29. предвид предложението на Комисията да представи преди 30 юни 2011 г. доклад относно условията, свързани с постепенното премахване на квотите за мляко, КР счита, че всякакви решения относно бъдещето на квотната система трябва да бъдат отложени до тази дата;

30. отбелязва, че самата Комисия признава, че премахването на квотната система или просто постепенното увеличаване на квотите би могло, в крайна сметка, да доведе до намаляване на цените;

31. предлага, в рамките на проверката на състоянието, а също и след премахването на квотната система, да бъдат запазени подходящи инструменти за управление на пазара с цел при значителни излишъци и колебания на цените да може да се реагира чрез защитна мрежа;

32. препоръчва пазарните инструменти за мляко и млечни продукти да бъдат запазени, докогато се счете за необходимо, дори и след 2015 г.;

33. призовава ЕК да създаде извънреден общностен бюджетен фонд, който при необходимост да се допълва със средства на държавите-членки, предназначен да подобри жизнеспособността на земеделските стопанства, намиращи се в по-неконкурентоспособни и/или природно неблагоприятствани региони или в условия от такъв характер;

34. смята, че на държавите-членки следва да се разреши да подкрепят тези стопанства по различни начини, например като се определят отново неблагоприятствани райони, като се прилагат мерки по стълб II и/или като се прилага член 68 и така се осигури защитна мрежа;

35. приканва към предпазливост, за да се гарантира, че по време на „проверката на състоянието“ няма да бъдат премахнати пазарните инструменти за млякото и млечните продукти; счита, че сега действащите инструменти трябва да бъдат запазени;

36. застъпва виждането, че въздействието на селското стопанство върху околната среда представлява голямо предизвикателство и че ЕС би следвало да си постави като приоритетна цел да направи селското стопанство по-щадящо за околната среда. Поради това е важно дебатът относно опазването на околната среда и селското стопанство да продължи;

Синергия, допълняемост и разграничаване на общата политика

37. изразява загриженост, че опитите да се слагат все по-голям брой въпроси под шапката на „развитието на селските райони“ биха могли да създадат проблеми, и си задава въпроса дали някои от тези предизвикателства биха могли да се разрешат по най-добър начин в рамките на програми за развитие на селските райони;

38. въсъщност отбелязва нарастващо несъответствие между наличните средства по втория стълб и последиците от целите, които следва да бъдат постигнати — както „новите предизвикателства“, така и „настоящите предизвикателства“, свързани с икономическото, социалното и екологичното качество на селските райони;

39. вярва, че ОСП е предназначена най-вече за селското стопанство и не трябва да се превръща просто в елемент от политиката за териториално сближаване. Когато ОСП отчита в необходимата степен регионалните особености и различните системи за производство, тя допринася и за териториалното сближаване; всяко предложение за промяна в резултат от прегледа на състоянието трябва да взема под внимание в достатъчна степен различните регионални особености и производствени системи на територията на Европейския съюз;

40. приветства предложението за по-голяма гъвкавост на член 69 от Регламент (ЕО) № 1782/2003, но същевременно счита, че това не е достатъчно, за да се преодолее премахването на пазарните инструменти, предложено от Комисията, по-специално последиците от премахването на квотите за мляко;

41. изтъква, че развитието на селските райони към повече иновации, устойчивост и качество на услугите за всички жители и икономически участници далеч надхвърля рамката на селскостопанското развитие;

42. подкрепя умножаващите се призови за инвестиции в изследователска дейност, свързана със селскостопанските въпроси, и за прилагане на резултатите от тази дейност; приветства предложението на ЕК за търсене на синергия със Седмата рамкова програма за научни изследвания;

43. отправя настойчиво искане към ЕК да следи за това, необходимостта от насърчаване на иновациите и модернизацията на земеделските стопанства и други предприятия от хранително-вкусовата промишленост вследствие на нуждата да се отговори на новите предизвикателства във връзка с постигането на нова конкурентоспособност, да не се възпрепятства от политиката в областта на държавните помощи;

44. отправя настойчиво предложение за насърчаване на синергиите между политиката за развитие на селските райони и други политики на ЕС, по-специално политиката за сближаване, и би приветствал всяка възможност да допринесе за бъдещите консултации във връзка с дискусиите за проучване на тези синергии;

По-настойчив призив за взимане на решения на регионално равнище

45. подчертавайки, че изпълнението на всички мерки в рамките на ОСП оказва въздействие на местно равнище, изтъква, че регионалното равнище се намира в най-добра позиция за постигането на максимални резултати при осъществяването на обща политика; въпреки това обаче трябва да се избягват изкривявания на конкуренцията между държавите-членки и съответно между регионите;

46. би искал да заяви, че местните и регионалните органи на управление в повечето държави-членки на ЕС придобиха значителен опит в областта на развитието на селските райони, например при изпълнението на програмите по PRODER и LEADER през последните десет години, и би приветствал покана, отправена към тези органи, да поемат по-голяма отговорност в осъществяването и насочването на политиката на ЕС в областта на селското стопанство и развитието на селските райони;

47. отбелязва, че въвеждането на мерки за намаляване на административните разходи на ОСП е най-подходящо да се извърши именно на регионално ниво и счита, че възможността за освобождаване от задължителна модулация на земеделските стопани, получаващи помощи под определен праг, ще доведе за някои територии до значително съкращаване на упоменатите разходи;

48. посочва, че преминаването от исторически модел на плащане към регионален модел, насърчавано от Комисията, ще наложи използването на критерии, които ще зависят в много по-голяма степен от географските фактори, и ще повдигне въпроси, свързани с компетентните на местно и регионално равнище във връзка с управлението на водите, енергийните доставки и териториалното устройство;

49. посочва необходимостта от по-силна техническа и образователна подкрепа за осъществяването на политиката за развитие на селските райони;

50. подчертава необходимостта местните и регионалните власти да предоставят на производителите и потребителите повече и по-обхватна информация по селскостопанските въпроси, за да засилят съзнанието и чувството за отговорност на различните обществени групи по отношение на важността на земеделието за ежедневието ни живот и да насочат тяхното внимание към значението, което земеделието е имало, има и ще има за икономическото, социалното и екологичното развитие;

51. предлага да бъде определен и въведен допълнителен елемент за класификация на предприятията под прага на модулация, за да се прави разграничаване между големи, централно управлявани предприятия и местни предприятия, в рамките на кооперативна структура и да се предостави възможност на държавите-членки да прилагат мерки за подкрепа и по този начин да осигурят „меко кацане“ на тези кооперации;

Глобална перспектива, търговски въпроси и бъдещето на ОСП

52. отбелязва, че в близко бъдеще ще има силно увеличение, в количествен план, на търсенето на селскостопански стоки и храни, вследствие на бурното нарастване на световното население, съчетано с повишаването на просперитета и покупателната способност, увеличение, което ще се запази в продължение на идните години;

53. отбелязва, че нарастването на населението и на покупателната способност ще доведе и до силно увеличение на търсенето на висококачествени храни, преработени храни, месо и млечни продукти, а това, на свой ред, ще доведе до все по-голям недостиг на хранителни култури, включително семена, влакна и други хранителни продукти и суровини;

54. изразява загриженост, че предложеното увеличение на квотите за мляко с 1 % годишно от 2009 до 2013 г. може да не е достатъчно и предлага предложеното увеличение още отсега да стане 2 % годишно, но също и Комисията да гарантира положението на земеделските производители в уязвими райони, ако то се влоши поради увеличените квоти за мляко;

55. счита, че е необходимо общностното законодателство да позволява по-амбициозно преразглеждане на междупрофесионалните отношения, така че да е възможно на регионално или национално равнище да се въведат мерки за регламентиране на норма на печалба за всяко звено от хранителната верига, без това

да се възприема като нарушаване на правилата на свободната конкуренция;

56. смята, че Общата селскостопанска политика (ОСП) трябва да продължи да се стреми към постигането на целите си — да осигурява на гражданите на ЕС качествени храни в достатъчни количества и с гаранции за здравето, на разумни цени, да създава жизнеспособни селски стопанства, да защитава наследството и да опазва околната среда в селските райони — и че тя се е развила така, че да отговори на предизвикателствата и променящите се нужди, като същевременно е определила условия за лоялна конкуренция, позволяващи на европейското селско стопанство да запази силното си присъствие на световния пазар;

57. призовава, с цел да се осигурят съответните равни условия за всички, към прилагане на единни фитосанитарни, ветеринарни и екологични стандарти по отношение на хранителните продукти, предназначени за консумация в ЕС, независимо дали са произведени в ЕС или в трети страни, и призовава за обезпечаване на граничните контролни органи, Хранителната и ветеринарна служба (FVO) и Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) с необходимите ресурси;

58. отбелязва, че производството на хранителни продукти остава основна задача на селското стопанство, както и че отглеждането на енергийни култури допринася за постигане на целите на енергийната политика на Общността и на нейната политика, свързана с климата, и представлява потенциал за създаване на стойност в селското стопанство и селските райони и предлага тази тема да бъде преразгледана в контекста на новите предизвикателства;

59. смята, че Европа носи социалната отговорност за полагане на максимални усилия принципът „People, Planet and Profit“ („хора, планета и печалба“) да залегне в резултатите от текущите и бъдещите преговори в рамките на СТО;

60. предлага Комисията да постигне споразумение относно интелектуалната собственост за географските обозначения (признати регионални продукти) преди подписването на споразумение за селското стопанство в рамките на СТО;

61. предлага Комисията да определи европейска маркировка за храни въз основа на предписаните понастоящем критерии;

Нови предизвикателства

62. отбелязва, че новите предизвикателства, пред които е изправена ОСП, не могат да бъдат решавани единствено с оглед на тази политика, а трябва да бъдат решавани в светлината на всички общностни политики;

63. смята, че с оглед на борбата срещу изменението на климата, трябва да се насърчават интегрирани стратегии във връзка с храните, с цел намаляване на транспорта на храни, обхващане на въпроса за управлението на отпадъците и енергията и установяване на система за етикетирание въз основа на критерии за произход, качество и устойчивост и посочване на общото количество използвана енергия, за да достигне продуктът до потребителя;

64. смята, че регионите трябва да бъдат насърчавани да развият и да поощряват местното производство на храни и хранителни продукти, когато това намалява въглеродния отпечатък;

65. съзнава, че член 28 и член 29 от Договора за ЕО забраняват количествените ограничения върху вноса, износа или транзитни стоки и всички мерки, имащи равностоен ефект между държавите-членки, но смята, че действията, упоменати в параграф 60 и параграф 61 от становището, следва да бъдат разрешени, като се има предвид, че Съдът на Европейските общности разрешава действия от общ интерес за обществото, като борбата с изменението на климата и поради това призовава да се проучат по-запълбочено различните решения;

66. би желал да добави, че стремежът за достигане на известна степен на самостоятелно задоволяване на потребностите от някои продукти на регионално равнище няма да попречи на вноса от други страни;

67. в тази връзка призовава за запазване на экспортните субсидии само в случаите, когато те са необходими за облекчаване на вътрешния пазар и не вредят върху изграждането на пазарите в развиващите се страни;

68. подчертава значението на местната хранително-вкусова промишленост в Европа и жизнената важност на безопасността и сигурността на храните и на капацитета на НИРД за развиване на технологии в подкрепа на устойчивостта, като се има предвид, че понастоящем ЕС е най-големият вносител на селскостопански продукти в света;

69. смята, че европейското селско стопанство може по превъзходен начин да свърже целите от Лисабон (знание, изследователска дейност и иновации) и от Гьотеборг (устойчивост), като по този начин даде пример от световно значение;

Развитие на селските райони и изпълнение на целите по втория стълб

70. смята, че с помощта на адаптиран втори стълб, ОСП трябва да доведе до развитие на селските райони, ориентирано към всички икономически дейности в тези райони и новите условия за упражняване на професията на земеделски производител, към най-уязвимите райони, като тези с неблагоприятни природни условия (слабо населени райони, чието развитие е забавено поради географското им положение, планински, островни и най-отдалечени региони), към най-динамичните райони, като крайградските райони, които изхранват по-голямата част от европейските граждани, и към предизвикателството, свързано с развитието на знанието, като ги интегрира в големите географски групи в рамките на ЕС;

71. отбелязва, че според последните данни по-голямата част от населението в света живее в урбанизирани райони в рамките на големи градове и че това население зависи от ефективното управление на селскостопанските земи за доставките на храни и снабдяването с прясна вода и отбелязва, че освен това урбанизираните райони изпитват силна необходимост от природни резервати и привлекателен и достъпен ландшафт. За да бъдат те поддържани по устойчив начин, е необходимо да бъде предоставена достатъчна подкрепа за доходите на земеделските стопани, които ги управляват, така че да могат да бъдат конкурентоспособни и да поддържат жизнеността на своите стопанства независимо от задълженията си за спазване на по-високи изисквания, произтичащи от правото на Общността;

72. подчертава, че многофункционалният модел на селското стопанство в ЕС трябва да допринесе за борбата с изменението на климата, да възползва идеите за устойчивост, конкурентоспособност, разнообразие, самостоятелно задоволяване на потребностите от храни, да може да откликва на потребностите на обществото, потребителите и общественото благо, от което са

неделими добрите земеделски практики, опазването на околната среда и хуманното отношение към животните; този принос на селското стопанство е в интерес на обществото и има финансово изражение, което следва да се насърчава, доколкото допълнителните разходи не се компенсират чрез справедливи цени на свободния пазар; в тази връзка специално внимание би трябвало да се отдели и на ползата от икономическия и социалния напредък за заетото със селско стопанство население;

73. настоява да отпадне параграф 2 на член 13, съгласно който „държавите-членки дават предимство на земеделските стопани, които получават преки плащания в размер на над 15 000 EUR годишно“ по отношение на условията за участие в системите за консултации в земеделието;

74. отбелязва, че изменението на климата изисква по-нататъшни мерки за управление на водите, включително мерки за съхранение на водата, контрол на нивата, предотвратяване на наводненията и на недостига на вода и управление на снабдяването с прясна вода;

75. смята, че Европа трябва да стимулира и подкрепя използването на енергия от истински възобновяеми източници в селското стопанство, като се съсредоточава не само върху биокултурите и биогоривата (от второ поколение), но също и върху слънчевата, вятърната, водната и геотермалната енергия и комбинираното производство на енергия;

76. смята, че с оглед на посещането на новите предизвикателства, Европа трябва да се стреми към затворен цикъл на икономика и следователно да насърчава и подкрепя иновативното земеделие като цяло, като подкрепата бъде насочена не само към институциите на знанието, но и към насърчаване на иновациите в рамките на системата, мрежата и веригата, и съответно към модернизирани на всички предприятия, които са част от веригата за производство, обработка, транспорт, дистрибуция на храни и свързаното с нея управление на отпадъци;

77. смята, че трябва да се въведе професионално управление на земите, за да се гарантира запазването на плодородните земеделски земи в добро състояние, с цел да се осигури устойчиво използване за производство на храни за вътрешния и външния пазар;

78. смята, че земеделските райони, които се отличават със специфични характеристики, са от първостепенно значение за опазването и възстановяването на биологичното разнообразие и природните ценности, и че тези обществени интереси имат финансова стойност, която отговаря на условията за плащания;

79. смята, че земеделските райони, които се отличават със специфични характеристики, са от първостепенно значение по отношение на възможностите за отход и че тези обществени интереси имат финансова стойност, която отговаря на условията за плащания;

80. смята, че земеделските райони, които се отличават със специфични характеристики, са от първостепенно значение при осъществяването на управлението на водите и че тези обществени интереси имат финансова стойност, която отговаря на условията за плащания;

81. смята, че въпреки че от създаването си досега ОСП се адаптира успешно към различни предизвикателства, Комисията и нейните служители трябва да положат повече усилия за подобряване на информираността и контактите с гражданите относно целта, постиженията и приоритетите на ОСП и в бъдеще това следва да бъде приоритет на Комисията по отношение на комуникацията.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 6 и приложение III — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 окончателен

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p style="text-align: center;">Член 6</p> <p style="text-align: center;">Добро селскостопанско и екологично състояние</p> <p>1. Държавите-членки следят цялата селскостопанска земя и особено земята, която вече не се използва за целите на производството, да се поддържа в добро селскостопанско и екологично състояние. Държавите-членки определят на национално или на регионално равнище минимални изисквания за добро селскостопанско и екологично състояние, на базата на рамката, определена в приложение III, и като вземат предвид специфичните характеристики на засегнатите площи, включително почвено-климатични условия, съществуващите системи за селско стопанство, селскостопанските практики и структурата на фермите.</p> <p>2. Държавите-членки, различни от новите държави-членки гарантират, че земя, която е била заета от постоянни пасища в периода, за който е подадено заявлението за помощ за 2003 г., продължава да се поддържа като заета от постоянни пасища. Новите държави-членки гарантират, че земята, която се използва за постоянно пасище към 1 май 2004 г., се поддържа като постоянно пасище. А България и Румъния следва да гарантират, че земята, която е постоянно пасище на 1 януари 2007 г. се поддържа като постоянно пасище.</p> <p>В същото време една държава-членка може, в надлежно обосновани случаи, да поиска дерогация от първата алинея при условие, че предприема действия, за да предотврати значително намаляване на общата площ на постоянните пасища.</p> <p>Първата алинея не се отнася до земите, които са били заети от постоянни пасища и които следва да бъдат залесени, ако едно такова залесяване е съвместимо с околната среда и като се изключат насажденията за коледни елхи и бързорастящи видове за краткосрочно отглеждане.</p>	<p style="text-align: center;">Член 6</p> <p style="text-align: center;">Добро селскостопанско и екологично състояние</p> <p>1. Държавите-членки следят цялата селскостопанска земя и особено земята, която вече не се използва за целите на производството, да се поддържа в добро селскостопанско и екологично състояние. Държавите-членки определят на национално или на регионално равнище минимални изисквания за добро селскостопанско и екологично състояние, на базата на рамката, определена в приложение III, и като вземат предвид специфичните характеристики на засегнатите площи, включително почвено-климатични условия, съществуващите системи за селско стопанство, селскостопанските практики и структурата на фермите.</p> <p>2. Държавите-членки, различни от новите държави-членки гарантират, че земя, която е била заета от постоянни пасища в периода, за който е подадено заявлението за помощ за 2003 г., продължава да се поддържа като заета от постоянни пасища. Новите държави-членки гарантират, че земята, която се използва за постоянно пасище към 1 май 2004 г., се поддържа като постоянно пасище. А България и Румъния следва да гарантират, че земята, която е постоянно пасище на 1 януари 2007 г. се поддържа като постоянно пасище.</p> <p>В същото време една държава-членка може, в надлежно обосновани случаи, да поиска дерогация от първата алинея при условие, че предприема действия, за да предотврати значително намаляване на общата площ на постоянните пасища.</p> <p>Първата алинея не се отнася до земите, които са били заети от постоянни пасища и които следва да бъдат залесени, ако едно такова залесяване е съвместимо с околната среда и като се изключат насажденията за коледни елхи и бързорастящи видове за краткосрочно отглеждане.</p> <p><u>Мерките, упоменати в приложение III, следва да се разглеждат като предложения, формуирани като препоръки. За да гарантират добро състояние на селското стопанство и околната среда, държавите-членки се приканват да предприемат допълнителни или различни мерки, съобразени с националните, регионални и местни условия.</u></p>

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Добри селскостопански и екологични условия, предвидени в член 6

Въпрос	Стандарти
Почвена ерозия: Защита на почвите чрез подходящи мерки	<ul style="list-style-type: none"> — Минимална почвена покривка — Минимално управление на земите, което да отразява специфичните за местоположението условия — Да се запазят терасите
Органични вещества в почвата: Запазване на равнищата на органични вещества в почвата чрез подходящи практики	<ul style="list-style-type: none"> — Стандарти за ротация на културите, където това е приложимо — Управление на стърнищата от полските култури
Структура на почвата: Запазване на почвената структура чрез подходящи мерки	<ul style="list-style-type: none"> — Използване на подходящи машини

Въпрос	Стандарти
Минимално ниво на поддръжка: Гарантиране на минимално ниво на поддръжка и предотвратяване на влошаването на състоянието на местообитанията	<ul style="list-style-type: none"> — Минимални параметри за гъстота на животните и/или подходящи режими — Опазване на постоянните пасища — Запазване на особеностите на ландшафта, включително, където е приложимо, жив плет, езера, канавки и дървета в редица, в група или изолирани дървета и синори, — където е целесъобразно, забрана на изкореняването на маслинови дръвчета — Да се избягва израстването на нежелана растителност върху селскостопански земи — Поддържане на маслинови гори в добро вегетативно състояние
Опазване и управление на водите: Опазване на водите срещу замърсяване и изтичане, и управление на използването на водите	<ul style="list-style-type: none"> — Изграждане на защитни ивици по продължението на течащи води, — спазване на разрешителните процедури за използване на водите за напояване.

Изложение на мотивите

По причини, свързани с принципа на субсидиарност, Европейската комисия може да определи цели, но не и мерки. На нивата на управление, по-ниски от европейското ниво, следва да бъде дадена възможността да определят сами подходящи ефективни и ефикасни мерки.

Една изключително неефективна мярка — изграждане на защитни ивици по продължението на течащи води, трябва още сега да бъде заличена от приложение III.

За опазване на течащите води срещу замърсяване и изтичане са нужни подкрепящи мерки. Изграждането на защитни ивици по протежението на течащи води може в някои случаи да бъде полезна за постигане на целите доброто селскостопанско и екологично състояние (ДСЕС). Все пак, предлагането на защитни зони като цяло за всички течащи води, няма да бъде ефективно и ще доведе до значително намаляване на производителността.

Например, няколко държави-членки използват гъста мрежа от ръчно направени канавки за дренаж и контрол на нивото на водата. Изграждането на защитни ивици там ще отнеме до 50 % от площта на парцелите около тези изкопи. Целите относно качеството на водата и почвата могат да бъдат постигнати по различни начини.

Изменение 2

Член 25, параграф 3 — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 окончателен

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
(3) Независимо от параграф 1 и в съответствие с условията, посочени в подробните правила, съдържащи се в член 26, параграф 1, държавите-членки могат да вземат решение да не прилагат намаление или изключване, което възлиза на 100 EUR или по-малко, за земеделски стопанин и за календарна година, и което включва всякакво намаление или изключване, прилагани към плащанията по член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1698/2005.	(3) Независимо от параграф 1 и в съответствие с условията, посочени в подробните правила, съдържащи се в член 26, параграф 1, държавите-членки могат да вземат решение да не прилагат намаление или изключване, което възлиза на 100 EUR или по-малко, за схема за подпомагане, за земеделски стопанин и за календарна година <u>от посочения в заявлението период, и което включва всякакво намаление или изключване, прилагани към плащанията по член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1698/2005.</u>

Изложение на мотивите

По принцип за осъществяването на мерките по ОСП отговарят регионалните или съответно общинските власти. Предложеното изменение е необходимо, за да се постигне действително административно опростяване на процедурата от системата процедура. Ето защо отделните схеми за подпомагане следва да се разглеждат поотделно.

Изменение 3

Член 47 — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 окончателен

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 47	Член 47
Регионално разпределение на тавана, посочен в член 41	Регионално разпределение на тавана, посочен в член 41
<p>1. Държава-членка, която е въвела схемата за единно плащане в съответствие с глави 1-4 от дял III от Регламент (ЕО) № 1782/2003 може да реши, до 1 август 2009 г. най-късно, да приложи схемата за единно плащане от 2010 г. нататък на регионално равнище при условията, определени в настоящия раздел.</p> <p>2. Държавите-членки определят регионите в съгласно обективни и осигуряващи равнопоставеност критерии, като например тяхната институционална или административна структура и/или регионалния селскостопански потенциал.</p> <p>Държави-членки с по-малко от три милиона хектара, даващи право на помощи, могат да се считат за един-единствен регион.</p> <p>3. Всяка държава-членка разделя тавана, посочен в член 41, между регионите в съответствие с обективни и осигуряващи равнопоставеност критерии.</p>	<p>1. Държава-членка, която е въвела схемата за единно плащане в съответствие с глави 1-4 от дял III от Регламент (ЕО) № 1782/2003 може да реши, до 1 август 2009 г. най-късно, да приложи схемата за единно плащане от 2010 г. нататък на регионално равнище при условията, определени в настоящия раздел.</p> <p>2. Държавите-членки определят регионите в съгласно обективни и осигуряващи равнопоставеност критерии, като например тяхната институционална или административна структура и/или регионалния селскостопански потенциал.</p> <p>Държави-членки с по-малко от три милиона хектара, даващи право на помощи, могат да се считат за един-единствен регион.</p> <p>3. Всяка държава-членка разделя тавана, посочен в член 41, между регионите в съответствие с обективни и осигуряващи равнопоставеност критерии.</p> <p>4. <u>Държавите-членки изпълняват разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3 в консултации с поднационалните нива на управление.</u></p>

Изложение на мотивите

Предложеното изменение не се нуждае от обяснение.

Изменение 4

Член 68 — 2008/0103 (CNS) — COM(2008) 306 окончателен

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 68	Член 68
Общи правила	Общи правила
<p>1. До 1 август 2009 г. най-късно държавите-членки могат да вземат решение да използват от 2010 г. нататък до 10 % от своите национални тавани, посочени в член 41, за отпускане на помощ на земеделските стопани:</p> <p>а) за:</p> <p>i) специфични видове селскостопанска дейност, които са важни за опазването или подобряването на околната среда;</p> <p>ii) за подобряване на качеството на селскостопанските продукти; или</p> <p>iii) за подобряване на реализацията на селскостопанските продукти;</p> <p>б) за преодоляване на специфични неблагоприятни фактори, които засягат земеделските стопани в сектора на млечните продукти, на говеждото, на овчето и козето месо, и в сектора на ориза в икономически уязвими или чувствителни от гледна точка на екологията области;</p> <p>в) в области, предмет на програми за реструктуриране и/или развитие, за да се избегне изоставянето на земя и/или за да се преодолеят специфични неблагоприятни фактори за земеделските стопани в тези области;</p>	<p>1. До 1 август 2009 г., 2010 или 2011 г., най-късно държавите-членки могат да вземат решение да използват от 2010, 2011 или 2012 г. нататък до 10 % от своите национални тавани, посочени в член 41, за отпускане на помощ на земеделските стопани:</p> <p>а) за:</p> <p>i) специфични видове селскостопанска дейност, които са важни за опазването или подобряването на околната среда, <u>включително хуманното отношение към животните;</u></p> <p>ii) за подобряване на качеството на селскостопанските продукти; или</p> <p>iii) за подобряване на реализацията на селскостопанските продукти;</p> <p>б) за преодоляване на специфични неблагоприятни фактори, които засягат земеделските стопани в сектора на млечните продукти, на говеждото, на овчето и козето месо, <u>на картофеното нишесте, на лена</u> и в сектора на ориза в икономически уязвими или чувствителни от гледна точка на екологията области;</p> <p>в) в области, предмет на програми за реструктуриране и/или развитие, за да се избегне изоставянето на земя и/или за да се преодолеят специфични неблагоприятни фактори за земеделските стопани в тези области;</p>

Текст, предложено от Комисията	Изменение на КР
г) под формата на вноски за премията за застраховане на селскостопанските култури в съответствие с условията, определени в член 69;	г) под формата на вноски за премията за застраховане на селскостопанските култури в съответствие с условията, определени в член 69;
д) взаимоспомагателни фондове за болести по животните и растенията в съответствие с условията, определени в член 70.	д) взаимоспомагателни фондове за болести по животните и растенията в съответствие с условията, определени в член 70.
2. Помощ за мерките, посочени в параграф 1, буква а), може да бъде отпусната само:	2. Помощ за мерките, посочени в параграф 1, буква а), може да бъде отпусната само:
а) ако;	а) ако;
i) помощ за специфичните видове селскостопанска дейност, посочени в буква и), която съответства на изискванията за агроекологични плащания, определени в член 39, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1698/2005;	i) помощ за специфичните видове селскостопанска дейност, посочени в буква и), която съответства на изискванията за агроекологични плащания, определени в член 39, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1698/2005;
ii) помощ за подобряване на качеството на селскостопанските продукти, посочени в точка ii), която е в съответствие с Регламент (ЕО) № 509/2006 на Съвета, Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета, Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета и глава I от дял II на част II от Регламент (ЕО) № 1234/2007 и	ii) помощ за подобряване на качеството на селскостопанските продукти, посочени в точка ii), която е в съответствие с Регламент (ЕО) № 509/2006 на Съвета, Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета, Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета и глава I от дял II на част II от Регламент (ЕО) № 1234/2007 и
iii) помощ за подобряване на реализацията на селскостопанските продукти, посочени в точка iii), която е в съответствие с критериите, установени в членове 2-5 от Регламент (ЕО) № 3/2008 на Съвета, и	iii) помощ за подобряване на реализацията на селскостопанските продукти, посочени в точка iii), която е в съответствие с критериите, установени в членове 2-5 от Регламент (ЕО) № 3/2008 на Съвета, и
б) само за обхващане на допълнителните разходи, които са действително понесени, и понесената загуба на приходи за изпълнение на съответната цел.	б) само за обхващане на допълнителните разходи, които са действително понесени, и понесената загуба на приходи за изпълнение на съответната цел.
3. Помощ за мерките, посочени в параграф 1, буква б), може да бъде отпусната само:	3. Помощ за мерките, посочени в параграф 1, буква б), може да бъде отпусната само:
а) при цялостно въвеждане на схемата за единно плащане в съответния сектор съгласно членове 54, 55 и 71;	а) при цялостно въвеждане <u>или предстоящо цялостно въвеждане в срок от три години</u> на схемата за единно плащане в съответния сектор съгласно членове 54, 55 и 71;
б) до степен, необходима за създаване на стимул за поддържане на настоящите равнища на производство.	б) до степен, необходима за създаване на стимул за поддържане на настоящите равнища на производство.
4. Помощта, предоставяна съгласно мерките, посочени в параграф 1, букви а), б) и д), се ограничава до 2,5 % от националните тавани, посочени в член 41, като държавите-членки могат да определят по-ниски нива за определена мярка.	4. Помощта, предоставяна съгласно мерките, посочени в параграф 1, букви а), б) и д), се ограничава до 2,5 % от националните тавани, посочени в член 41, като държавите-членки могат да определят по-ниски нива за определена мярка.
5. Помощ за мерките, посочени в:	5. Помощ за мерките, посочени в:
а) параграф 1, букви а) и г) е се предоставя под формата на годишни допълнителни плащания;	а) параграф 1, букви а) и г) се предоставя под формата на годишни допълнителни плащания;
б) параграф 1, буква б) се предоставя под формата на годишни допълнителни плащания, като плащания на глави добитък или като премии за пасбища;	б) параграф 1, буква б) се предоставя под формата на годишни допълнителни плащания, като плащания на глави добитък или като премии за пасбища;
в) в параграф 1, буква в) под формата на увеличение на единичната стойност и/или на броя на правата на плащане за земеделски стопанин;	в) в параграф 1, буква в) под формата на увеличение на единичната стойност и/или на броя на правата на плащане за земеделски стопанин;
г) в параграф 1, буква д) под формата на компенсационни плащания съгласно посоченото в член 70.	г) в параграф 1, буква д) под формата на компенсационни плащания съгласно посоченото в член 70.
6. Прехвърлянето на права на плащане с увеличена единична стойност и на допълнителни права на плащане, посочени в параграф 5, буква в) може да се разреши единствено, ако прехвърлените права са придружени от прехвърляне на еквивалентен брой хектари.	6. Прехвърлянето на права на плащане с увеличена единична стойност и на допълнителни права на плащане, посочени в параграф 5, буква в) може да се разреши единствено, ако прехвърлените права са придружени от прехвърляне на еквивалентен брой хектари.

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
7. Помощта за мерките, посочени в параграф 1 е съвместима с други мерки и политики на Общността.	7. Помощта за мерките, посочени в параграф 1 е съвместима с други мерки и политики на Общността.
8. Държавите-членки увеличават финансовите средства, необходими за отпускане на помощта, посочена в:	8. Държавите-членки увеличават финансовите средства, необходими за отпускане на помощта, посочена в:
а) параграф 1, букви а), б), в) и г), като пристъпват към линейно намаляване на правата, определени за земеделските стопани и/или от националния резерв;	а) параграф 1, букви а), б), в) и г), като пристъпват към линейно намаляване на правата, определени за земеделските стопани и/или от националния резерв;
б) в параграф 1, буква д) като пристъпват, ако е необходимо, към линейно намаляване на едно или няколко плащания, които трябва да бъдат направени на бенефициерите на съответните плащания съгласно този раздел и в рамките на ограниченията, определени в параграфи 1 и 3.	б) в параграф 1, буква д) като пристъпват, ако е необходимо, към линейно намаляване на едно или няколко плащания, които трябва да бъдат направени на бенефициерите на съответните плащания съгласно този раздел и в рамките на ограниченията, определени в параграфи 1 и 3.
9. Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 128, параграф 2, определя условията за предоставяне на помощта, посочена в този раздел, и по-специално с оглед на гарантиране на съответствие с други мерки и политики на Общността, и за избягване на натрупването на помощи.	9. Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 128, параграф 2, определя условията за предоставяне на помощта, посочена в този раздел, и по-специално с оглед на гарантиране на съответствие с други мерки и политики на Общността, и за избягване на натрупването на помощи.
	10. <u>Преди да вземат решения да използват, от 2010 г. нататък, до 10 % от националните си тавани, държавите-членки се консултират с поднационалните нива на управление.</u>

Изложение на мотивите

Член 68 все още се обсъжда усилено. Много държави-членки и региони ще се нуждаят от повече време, за да решат на кое равнище и по какъв начин да го прилагат. Освен това те биха могли да поискат да добавят други цели към общите правила. В заключение, за да се направи по-нататъшното отделяне на помощите от производството по-безболезнено, член 68 следва да дава възможност за по-плавна промяна, включително и за мерки за подкрепа.

Изменение 5

Член 1, параграф 6, точка 2, буква б) — 2008/0105 (CNS) — COM(2008) 306 окончателен

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
б) В съответствие с условията, посочени в подробните правила, съдържащи се в параграф 4 от този член, държавите-членки могат да вземат решение да не прилагат намаляване или отказ, което възлиза на 100 EUR или по-малко за земеделски стопанин и за календарна година, и което включва всяко намаляване или отказ, прилагани за преките плащанията съгласно член 25 от Регламент (ЕО) [№ XXXX/2008 (нов регламент за схемите за пряко подпомагане)].	б) В съответствие с условията, посочени в подробните правила, съдържащи се в параграф 4 от този член, държавите-членки могат да вземат решение да не прилагат намаляване или отказ, което възлиза на 100 EUR или по-малко за земеделски стопанин, за мярка и за <u>календарна година от посочения в заявлението период, и което включва всяко намаляване или отказ, прилагани за преките плащанията съгласно член 25 от Регламент (ЕО) [№ XXXX/2008 (нов регламент за схемите за пряко подпомагане)].</u>

Изложение на мотивите

По принцип за осъществяването на мерките по ОСП отговарят регионалните или съответно общинските власти. Предложеното изменение е необходимо, за да се постигне действително административно опростяване на предвидената от системата процедура. Ето защо отделните схеми за подпомагане следва да се разглеждат поотделно.

Изменение 6

ПРИЛОЖЕНИЕ II — 2008/0105 (CNS) — COM(2008) 306 окончателен

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Примерни видове дейности, свързани с приоритетите, посочени в член 16а

Приоритет: Изменение на климата		
Видове дейности	Членове и мерки	Потенциални ефекти
Подобряване на ефикасността на използване на азотни торове (напр. намалено използване, оборудване, прецизно селско стопанство), подобряване на съхраняването на животински тор	Член 26: модернизация на земеделските стопанства Член 28: добавяне на стойност към земеделските и горски продукти Член 29: сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство Член 39: плащания за агроекология	Намаляване на емисиите на метан (CH ₄) и диазотен окис (N ₂ O)
Подобряване на енергийната ефективност	Член 26: модернизация на земеделските стопанства Член 28: добавяне на стойност към земеделските и горски продукти Член 29: сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство	Намаляване на емисиите на въглероден двуокис (CO ₂) чрез икономия на енергия
Намаляване на транспорта на храни	Член 26: модернизация на земеделските стопанства Член 28: добавяне на стойност към земеделските и горски продукти Член 29: сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство Член 53: диверсификация в неселскостопански дейности Член 54: помощи за създаване и развитие на бизнес Член 56: основни услуги за икономиката и селското население	Намаляване на емисиите на въглероден двуокис (CO ₂) чрез икономия на енергия
Практики за управление на почвите (напр. методи на обработка на земята, междинни култури, ротация на различни култури)	Член 39: плащания за агроекология	Намаляване на диазотния окис (N ₂ O); извличане на въглерода
Промяна на използването на земята (напр. превръщането на обработваема земя в пасища, постоянна земя под угар, намалено използване/възстановяване на органичните почви)	Член 39: плащания за агроекология	Намаляване на диазотния окис (N ₂ O); извличане на въглерода

Приоритет: Изменение на климата

Видове дейности	Членове и мерки	Потенциални ефекти
Екстензификация на добитъка (напр. намаляване на гъстота на отглеждане, увеличаване на терените за паша)	Член 39: плащания за агроекология	Намаляване на метана (CH ₄)
Залесяване	Членове 43 и 45: първоначално залесяване на неземеделски земи	Намаляване на диазотния оксид (N ₂ O); извличане на въглерода
Защита от горски пожари	Член 48: възстановяване потенциала на горското стопанство и въвеждане на превантивни мерки	Извличане на въглерода в горите и предотвратяване на емисиите на въглероден двуокис (CO ₂)

Приоритет: Възобновяеми енергийни източници

Видове дейности	Членове и мерки	Потенциални ефекти
Производство на биогаз — растения с анаеробно разлагане, използващи животински отпадъци (за ферми и местно производство)	Член 26: модернизация на земеделските стопанства Член 28: <u>добавяне на стойност към земеделските и горски продукти</u> Член 29: <u>сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство</u> Член 53: разнообразие на неселскостопанските дейности	Замяна на природните горива; намаляване на метана (CH ₄)
Многогодишни енергийни култури (храстовидни насаждения със съкратен срок на сеитбообращение и полски тревни)	Член 26: модернизация на земеделските стопанства	Замяна на природните горива; извличане на въглерода; намаляване на двуазотния окис (N ₂ O)
Обработка на селскостопанската/горската биомаса за производство на възобновяеми енергийни източници	Член 28: <u>добавяне на стойност към земеделските и горски продукти</u> Член 29: <u>сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство</u>	Замяна на природните горива
Инсталации/инфраструктура за възобновяема енергия, чрез използване на биомаса	Член 28: <u>добавяне на стойност към земеделските и горски продукти</u> Член 29: <u>сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство</u> Член 53: разнообразие на неселскостопанските дейности Член 54: помощи за създаване и развитие на бизнес Член 56: основни услуги за икономиката и селското население	Замяна на природните горива

Приоритет: Възобновяеми енергийни източници

Видове дейности	Членове и мерки	Потенциални ефекти
<u>Подобряване на управлението на отпадъците във връзка с повторната употреба на материалите</u>	<p><u>Член 26: модернизация на земеделските стопанства</u></p> <p><u>Член 28: добавяне на стойност към земеделските и горски продукти</u></p> <p><u>Член 29: сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство</u></p> <p><u>Член 53: диверсификация в неселскостопански дейности</u></p> <p><u>Член 54: помощи за създаване и развитие на бизнес</u></p> <p><u>Член 56: основни услуги за икономиката и селското население</u></p>	Замяна на природните горива
<u>Потребление и производство на слънчева, вятърна и геотермална енергия и комбинирано производство на енергия</u>	<p><u>Член 26: модернизация на земеделските стопанства</u></p> <p><u>Член 28: добавяне на стойност към земеделските и горски продукти</u></p> <p><u>Член 29: сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство</u></p> <p><u>Член 53: диверсификация в неселскостопански дейности</u></p> <p><u>Член 54: помощи за създаване и развитие на бизнес</u></p> <p><u>Член 56: основни услуги за икономиката и селското население</u></p>	Замяна на природните горива

Приоритет: Управление на водите

Видове дейности	Членове и мерки	Потенциални ефекти
<p>Технологии за икономия на вода, съхранение на водата</p> <p>Производствени техники за икономия на вода</p>	<p><u>Член 26: модернизация на земеделските стопанства</u></p> <p><u>Член 28: добавяне на стойност към земеделските и горски продукти</u></p> <p><u>Член 29: сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство</u></p> <p><u>Член 30: инфраструктура</u></p>	Подобряване на капацитета за по-ефективно използване на водите

Приоритет: Управление на водите

Видове дейности	Членове и мерки	Потенциални ефекти
Управление на рисковете от наводнения	Член 28: добавяне на стойност към земеделските и горски продукти Член 29: сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство Член 39: плащания за агроекология Член 41: инвестиции в непроизводствени дейности	Подобряване на капацитета за по-ефективно използване на водите
Възстановяване на мочурливите местности Превръщане на селскостопанската земя в горски/агрогорски системи	Член 39: плащания за агроекология Член 41: инвестиции в непроизводствени дейности Членове 43 и 45 първоначално залесяване на земеделски и на неземеделски земи	Запазване на водните басейни с голяма стойност; опазване на качествените води
Развитие на полуестествените водни басейни	Член 57: опазване и възстановяване на селското наследство	Запазване на водните басейни с голяма стойност; опазване на качествените води
Практики за управление на почвите (напр. междинни култури)	Член 39: плащания за агроекология	Принос за намаляване на загубата на различни съставки във водата, включително фосфор

Приоритет: Биоразнообразие

Видове дейности	Членове и мерки	Потенциални ефекти
Без прилагане на торове и пестициди върху земеделска земя с голяма природна стойност Интегрирано и органично производство	Член 39: плащания за агроекология Член 28: добавяне на стойност към земеделските и горски продукти Член 29: сътрудничество за разработване на нови продукти, процеси и технологии в сектора на земеделието и храните и в сектора на горското стопанство	Съхранени пасбища с множество различни растителни видове, опазване и поддържане на пасбищата.
Поле от многогодишни растения и крайречни гранични ивици Създаване/управление на биотопи/хабитати в рамките и извън обектите по програма „Натура 2000“ Промяна на използването на земята (екстензивно управление на ливадите, превръщане на обработваемата земя в пасбища, дълготрайно оставяне на земя под угар) Управление на многогодишните растения с висока природна стойност	Членове 38 и 46: Плащания по програма „Натура 2000“ Член 39: плащания за агроекология Член 41: инвестиции в непроизводствени дейности Член 47: плащания за опазване на околната среда в горите Член 57: опазване и възстановяване на селското наследство	Защитени птици и други диви животни и по-добра биотопна мрежа; намалено навлизане на опасни вещества в граничните хабитати.
Запазване на генетичното разнообразие	Член 39: плащания за агроекология	Запазено генетично разнообразие.

Примерни видове дейности, свързани с приоритетите, посочени в член 16а

Изложение на мотивите

Новите предизвикателства ще се превърнат във важна и вероятно доходна част от селскостопанската икономическа дейност. За да се насърчат земеделските стопани да поемат водачеството в постигането на конкурентоспособност и устойчивост на предприятията им, както и за да играят активна роля в осъществяването на новите екологични мерки, те следва да имат възможност да прилагат всички съществуващи мерки на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, както и мерките, предназначени да стимулират иновациите, разработването на нови технологии и формулирането на нови стратегии. Тези мерки все още не са включени в списъка на Комисията. Включването им в този списък ще насърчи държавите-членки да ги прилагат.

Брюксел, 8 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Доставки на развойни продукти: Насърчаване на иновациите с цел обезпечаване устойчивостта и високото качество на обществените услуги в Европа“

(2008/C 325/06)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приема с удовлетворение съобщението на Комисията, тъй като то представлява първо въведение, достатъчно, за да се положат основните концептуални насоки, уреждащи обществените поръчки на развойни продукти и начина, по който тези доставки могат да се извършват. В същото време, в съобщението съществуват някои пропуски, отнасящи се до конкретното прилагане на предложената процедура;
- подчертава, че в случай че местните и регионални власти, изправени пред проблемите, които се стремят да разрешат чрез резултатите от предхождащо търговската реализация възлагане на поръчки, вземат решение да изберат тази процедура с цел насърчаване на иновациите, те ще трябва да посрещнат многобройни предизвикателства, които не са анализирани в достатъчна степен в съобщението;
- смята, че с цел да се избегне нарушаването на правото на Общността, Европейската комисия трябва да предостави на местните и регионални власти възложители ясни и подробни ръководни насоки и инструменти за обучение относно начина на използване на обществените поръчки за продукти на научноизследователската и развойна дейност преди пускането има на пазара;
- освен това счита, че насоките и обучението, които следва да се предоставят, изглеждат още по-наложителни, тъй като при процедурите за възлагане на обществени поръчки преди пускането на пазара възникват важни въпроси, свързани с правата на интелектуална и индустриална собственост и дори правните служби на централните власти досега не са се занимавали с този правен въпрос;

Докладчик: г-н Dimitrios TSIGOUNIS (EL, ЕНП), кмет на Léonidio (Arcadie)

Отправен документ

„Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Доставки на развойни продукти: Насърчаване на иновациите с цел обезпечаване устойчивостта и високото качество на обществените услуги в Европа““

COM(2007) 799 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки относно ролята на местните и регионалните власти

1. изразява желание в дебатите, които ще бъдат проведени по-късно, да се разгледа ролята, която местните и регионалните власти трябва да играят за посрещане на важните социални проблеми, независимо дали става въпрос по-конкретно за осигуряване на здравни грижи на достъпна от икономическа гледна точка цена, които да са с високо качество и да са съобразени със застаряването на населението, за предприемане на стъпки за адаптиране към изменението на климата, за подобряване на енергийната ефективност, за гарантиране на възможно най-добро и най-достъпно образование, или за ефективно справяне със заплахите за безопасността;

2. предлага, предвид факта, че за преодоляването на тези проблеми вероятно ще са необходими нови и новаторски решения, които с оглед на технологичните изисквания все още не са пуснати на пазара, или ако съществуват и се предлагат, все още не отговарят достатъчно на поставените условия, и поради това спешно изискват полагане на усилия в областта на научноизследователската и развойна дейност, местните и регионалните власти да бъдат привлечени за активно участие в изготвянето на новата рамка за доставки на развойни продукти и да се увеличат възможностите им за управление и ефективно изпълнение на този нов тип обществени поръчки;

3. поддържа мнението, че включването на научноизследователската и развойна дейност в обхвата на обществените поръчки с цел да се насърчи намирането на новаторски решения, предоставя на местните и регионалните власти възможност да дадат по подходящ начин своя принос за гарантирането, в краткосрочен и дългосрочен план, на ефективността и добрите резултати от услугите, които те предоставят, както и да насърчат конкурентоспособността на европейската промишленост посредством иновациите;

4. смята, че тъй като местните и регионалните власти понасят значителна част от разходите за обществените поръчки, е целесъобразно те да бъдат напълно подготвени за изпълнението на ролята си на изключително важен механизъм за насърчаване на научноизследователската и развойна дейност в цяла Европа;

5. отправя искане Европейската комисия да вземе под внимание политическите приоритети на Комитета за периода 2008-2010 г., между които са изпълнението на Лисабонската стратегия за растеж и работни места, посрещането на предизвикателствата, поставяни от изменението на климата, диверсификацията и устойчивото използване на енергийните източници, подобряването на качеството на живот на гражданите, включващо трансграничното сътрудничество в областта на достъпа до качествени здравни услуги, насърчаването от местните и регионалните власти на солидарността, межкултурния и междурелигиозния диалог и поощряването на всички форми на местна култура и традиции, участието в дебата относно

общата политика в областта на имиграцията и убежището, по-специално чрез обмен на добри практики за интеграция, както и превръщането в приоритет на един модерен общ пазар, отличаващ се със стратегия, която да поощрява качествените обществени услуги, като тук става въпрос за области на действие, представляващи интерес за местните и регионалните власти и които могат да бъдат включени на по-късен етап в обхвата на обществените поръчки, за да се благоприятства научноизследователската и развойна дейност в областта на информационните технологии и комуникациите, които са най-подходящи за приоритетно изпълнение на обществени поръчки на развойни продукти;

6. приема с удовлетворение съобщението на Комисията COM(2007) 584 окончателен, тъй като то представлява първо въведение, достатъчно, за да се положат основните концептуални насоки, уреждащи обществените поръчки на развойни продукти и начина, по който тези доставки могат да се извършват. В същото време, в съобщението съществуват някои пропуски, отнасящи се до конкретното прилагане на предложената процедура;

7. подчертава, че в случай че местните и регионални властите, изправени пред проблемите, които се стремят да разрешат чрез резултатите от предходно търговската реализация възлагане на поръчки, вземат решение да изберат тази процедура с цел насърчаване на иновациите, те ще трябва да посрещнат многобройни предизвикателства, които не са анализирани в достатъчна степен в съобщението на Комисията (COM(2007) 799 окончателен);

8. е на мнение, че настоящото законодателство относно обществените поръчки вече е доста сложно и редица местни и регионални власти изпитват явни трудности при правилното му прилагане. Поради това Комитетът смята, че местните и регионални власти силно ще се поколебаят да включат в административната си организация и процедури още един допълнително усложняващ фактор, както е инициативата на Европейската комисия; следователно призовава законодателството в областта на обществените поръчки да не се прилага при възлагането на обществени поръчки за развойни продукти;

9. предлага Комисията да разгледа възможността за изменение на директивата за обществените поръчки, така че иновациите да могат, например, да се генерират в рамките на партньорски проекти. Негъвкавата процедура за възлагане на обществени поръчки е основна пречка пред иновациите. Изискванията за равнопоставено и недискриминационно третиране, произтичащо от Договора за създаване на Европейската общност, не бива да се тълкува по начин, който на практика не позволява на предприятията и доставчиците да се възползват от научноизследователската и развойна дейност на предприятията;

10. е убеден, че изготвянето и съставянето на твърде техническите спецификации на поканите за участие в търг за насърчаване на иновациите изискват специфични познания и компетенции, с каквито местните и регионалните власти обикновено не разполагат, при положение, че дори в централната администрация на много държави-членки този тип познания и квалификация се срещат единствено у служителите на определени служби;

11. в същия ред на мисли преценява, че различните етапи на подбор в процедурата за възлагане на обществени поръчки за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара, изискват равнище на технически познания и разбиране на съответните въпроси, каквото регионалните и местните власти обикновено не притежават;

12. изтъква, че дори в крайна сметка обществените поръчки за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара да са успешни, то постигането на мобилизация и политически ангажимент на гражданите по този въпрос на местно и регионално равнище остава трудно. Фактор, който има особена тежест при вземането на решения от местните и регионалните власти, е фактът, че правилното провеждане на търг за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара води до непосредствени разходи, които утежняват текущото управление на финансите, докато произтичащите от него ползи се проявяват в по-дългосрочен план. Ето защо, за да могат гражданите да осъзнаят това, е необходим известен период от време, който обикновено, на равнище община или регион, е по-дълъг от периода от избори до избори;

13. изразява безпокойството си от факта, че в случай, че възможността за пристъпване към провеждане на търг за възлагане на обществена поръчка на научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара се окаже политически оспорвана, е вероятно след изборна борба, в резултат на която се сформира местната или регионалната власт, формацията, повдигнала тези възражения, да оспори продължаването на съответната процедура за търговския продукт, който междуременно вече е бил разработен и по този начин да заличи значителните предимства, които възложителят е очаквал при споменатия първоначален търг;

14. смята, че местните и регионалните власти ще бъдат изправени пред голям политически проблем, ако участниците, спечелили търг за обществена поръчка за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара, не са установени в общината или региона на възложителя, или още повече ако седалището им се намира в друга държава-членка;

15. отбелязва, че в случай, че тръжната процедура за обществена поръчка на научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара се окаже неуспешна, което не е изключено, особено за някои части от този сектор, където процентът на реализация все още е доста нисък, местните и регионалните власти ще се окажат в особено трудно положение да се оправдаят и да обяснят на гражданите, че въпреки, че се е стигнало до такъв край, все пак е било по-добре да се приложи тази процедура, отколкото да се инвестира във вече изпитана в търговско отношение съществуваща технология;

16. с оглед на гореспоменатите проблеми, пред които могат да се изправят местните и регионалните власти в областта на обществените поръчки на научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара, предлага Европейската комисия и държавите-членки да разработят и въведат серия от мерки, оценявани от Комитета като изключително необходими, за да могат тези търгове да изпълняват своята цел на равнище общини и региони, което ще окаже широкообхватно въздействие върху по-общите европейски постижения в научноизследователската и развойната дейност по отношение на конкурентите на световния пазар;

17. изтъква, че не трябва да се забравя, че ако Европейският съюз не успее оперативно и масово да въведе на местно и регионално равнище процедурите за възлагане на обществени поръчки

преди пускане на пазара, касаещи научноизследователската и развойна дейност, то той би изгубил средства за НИРД на равнище Общност;

18. смята, че с цел да се избегне нарушаването на правото на Общността, Европейската комисия трябва да предостави на местните и регионалните власти възложители ясни и подробни ръководни насоки и инструменти за обучение относно начина на използване на обществените поръчки за продукти на научноизследователската и развойна дейност преди пускането има на пазара;

19. освен това счита, че насоките и обучението, които следва да се предоставят, изглеждат още по-наложителни, тъй като при процедурите за възлагане на обществени поръчки преди пускането на пазара възникват важни въпроси, свързани с правата на интелектуална и индустриална собственост и дори правните служби на централните власти досега не са се занимавали с този правен въпрос;

20. призовава държавите-членки и Европейската комисия да създадат структури за подкрепа, към които да могат да се обръщат местните и регионалните власти, които желаят да пристъпят към провеждане на търг за обществена поръчка за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара, за да получат ясна и приложима информация и значителна подкрепа, по-специално относно най-правилното разпределение на рисковете и ползите между възложителя и кандидатите, които бъдат избрани;

21. подчертава, че предвид факта, че обществените поръчки за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара носят, в краткосрочен план, явни и идентифицирани рискове на местно и регионално равнище, което е равнището на съответния възложител и обратно — в дългосрочен план носят ползи, които са трудно определими и неясни, така че териториалните власти често изпитват оправдано безпокойство, то държавите-членки и Европейската комисия би трябвало да им оказват явна многостранна подкрепа, показвайки на заинтересованите действащи лица, че възможността за неуспех е неразделна част от подобна процедура, свързана с търсене на новаторски решения на отдавнашни или нововъзникнали проблеми, които стоят пред европейското общество;

22. отбелязва, че тъй като търговете за обществени поръчки за развойни продукти преди пускането им на пазара са отворени за участници от всички държави-членки, това неизбежно може да доведе най-малкото до частичен трансфер на регионални ресурси, предназначени да финансират тази дейност, към друг регион или страна от Съюза. Ако подобно явление със сигурност не представлява проблем на равнище Европейски съюз, то на равнище община или регион това представлява силно разубеждаващ елемент за финансирането на такава обществена поръчка;

23. настоятелно призовава Европейската комисия да покаже, че такива обществени поръчки са изгодни за региона, който обявява подобен търг, дори и когато на него се представят заинтересовани участници, които не са установени на територията на този регион;

24. настоятелно приканва Европейската комисия да насърчава и подкрепя големите обединения от местни и регионални власти, които се споразумеят заедно да предприемат процедури за обществени поръчки за развойни продукти с цел да се намалят рисковете в сравнение с тези, на които би бил изложен един орган на местна или регионална власт от държава-членка, ако самостоятелно проведе търг от такъв род;

25. признава, че изграждането на паневропейски мрежи и създаването на контакти между местните и регионалните власти от различни държави-членки, изпитващи сходни потребности, представлява, в пълния смисъл на думата, най-подходящата и най-здравата спойка както за сътрудничеството между страните, регионите и общините в областта на обществените поръчки за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара, така и за координирането на свързаните с тях процедури;

26. подкрепя това, дейностите на местно и регионално равнище, насочени към развитие и окрупняване на обществени поръчки за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара, да се финансират чрез пренасочване на ресурсите, които могат да бъдат освободени в бюджета на Европейския съюз, в рамките на прегледа на Общата селскостопанска политика;

27. защитава идеята, че единното европейско научноизследователско пространство (ЕНП) може да придобие нова форма и да получи нов тласък, ако процедурите, свързани с обществените поръчки за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара, бъдат включени в съществуващите механизми за възлагане на договори за обществени поръчки;

28. подкрепя идеята, че прилагането на стратегията за насърчаване на обществените поръчки за научноизследователски и развойни услуги преди пускането им на пазара, би било особено

улеснено, ако се използват намиращите се в общините и регионите университети, изследователските центрове и най-вече малките и средни предприятия с висока концентрация на технологични знания и иновации, посредством нова рамка за сътрудничество с местните или регионалните власти от съответната държава, и ако чрез всички тях се създаде мрежа с други местни и регионални власти от различни държави-членки и аналогични университетски институции, изследователски центрове и МСП;

29. твърди, че създаването в рамките на местните и регионалните власти на информационни пунктове и бази данни относно проблемите на общините и регионите с приоритетно открояване на проблемите, изискващи новаторски решения и предоставянето на информация за потенциала за научноизследователска и развойна дейност на местно и регионално равнище може да сближи територии, изправени пред общи проблеми и изследователски центрове и предприятия, притежаващи допълващ се или спомагателен потенциал за преодоляването на тези препятствия чрез иновации в синергия;

30. препоръчва помощта от Европейския фонд за регионално развитие, от Кохезионния фонд и от Европейския социален фонд да бъде насочена така, че да обхванат действията, които в областите, финансирани от тези фондове, се отнасят до научноизследователската и развойна дейност чрез обществени поръчки преди пускане на пазара.

Брюксел, 8 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение“ и „Европейска система за трансфер на кредити в професионалното образование и обучение“

(2008/C 325/07)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- се присъединява към заключението, че в ЕС съществува консенсус относно необходимостта от модернизирани и подобряване на професионалното образование и обучение в Европа. Осигуряването на качеството в областта на професионалното образование и обучение е важен елемент на тази цел;
- счита, че трудностите при признаването на резултатите от обучението в отделните държави-членки са пречка пред мобилността в ЕС и препятстват действителното учене през целия живот;
- подчертава факта, че в много държави-членки регионалното и местното равнище отговарят за професионалното образование и обучение;
- приветства двете предложения за препоръки на Комисията, тъй като те имат за цел да предложат решения на социалните и икономическите проблеми, възникващи в глобализираната и основана на знания световна икономика, в която живеем. Освен това те трябва да допринесат за подобряване на мобилността в рамките на Европейския съюз и за насърчаване на обмена на умения. Ето защо от гледна точка на КР е необходимо да бъдат доразвити областите, които са важни за гражданите, както и дейностите, които попадат в правомощията на регионалните и местните власти;
- е на мнение, че основните ползватели на Европейската референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение ще бъдат националните/регионалните и местните власти, отговарящи за осигуряване на качеството и подобряване на общото и професионалното образование;
- настоява компетентните общински и регионални власти да бъдат включени в дейностите за обвързване на националните/регионалните квалификационни рамки с ECVET;
- вижда обаче истинския критерий за успех на системата в практическото ѝ прилагане и приемане. Местните и регионалните власти могат да окажат ценна помощ, за да я подкрепят чрез своите мрежи и да направят ECVET надеждна и използвана.

Докладчик: Kent JOHANSSON (SE/АЛДЕ), член на регионалния съвет на регион Västra Götaland

Отправни документи

Предложение за препоръка на Европейския парламент и на Съвета относно създаване на Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение

COM(2008) 179 окончателен — 2008/0069 (COD)

Предложение за препоръка на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейска система за трансфер на кредити в професионалното образование и обучение (ECVET)

COM(2008) 180 окончателен — 2008/0070 (COD)

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. отбелязва, че професионалното образование и обучение са от решаващо значение за постигане на целите на Лисабонската стратегия, а именно подобряване на икономическия растеж, конкурентоспособността и социалното включване. Общото и професионално образование, професионалните умения и ученето през целия живот са част от основните политически приоритети на КР;

2. счита, че трудностите при признаването на резултатите от обучението в отделните държави-членки са пречка пред мобилността в ЕС и пречат действителното учене през целия живот;

3. се присъединява към заключението, че в ЕС съществува консенсус относно необходимостта от модернизирани и подобряване на професионалното образование и обучение в Европа. Осигуряването на качеството в областта на професионалното образование и обучение е важен елемент на тази цел;

4. подчертава факта, че в много държави-членки регионалното и местното равнище отговарят за професионалното образование и обучение. Професионалното образование се финансира от различни източници, въпреки че в повечето държави-членки финансирането се поема от държавата (на национално и регионално равнище) със значителен дял на регионалното и местното финансиране;

5. изразява позиция по отношение на две съобщения, които касаят европейското сътрудничество в сектора на професионалното образование. Комитетът ги приема положително и приветства съдържанието в тях предложения. Що се отнася до „Европейска система за трансфер на кредити в професионалното образование и обучение“, процесът на консултиране е много напреднал, докато по отношение на другото съобщение за „Създаване на Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение“ този процес все още е в начален стадий. Поради тази причина ще се отдава значение и ще бъдат приветствани по-нататъшни консултации;

6. приветства двете предложения за препоръки на Комисията, тъй като те имат за цел да предложат решения на социалните и икономическите проблеми, възникващи в глобализираната и основана на знания световна икономика, в която живеем. Освен това те трябва да допринесат за подобряване на мобилността в рамките на Европейския съюз и за насърчаване на обмена на умения. Ето защо от гледна точка на КР е необходимо да бъдат доразвити областите, които са важни за гражданите, както и дейностите, които попадат в правомощията на регионалните и местните власти;

7. отбелязва, че Европейската система на кредити в професионалното образование и обучение (ECVET) е средство за описание

на квалификацията под формата на единици резултати от обучението, на които отговарят определен брой точки, с оглед тези резултати да могат да бъдат прехвърляни и натрупвани. Тя предлага обща методическа рамка, чрез която да се улесни трансферът на кредити, свързани с резултатите от обучението от една квалификационна система в друга или от една учебна пътека в друга;

8. е на мнение, че основните ползватели на Европейската референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение, от друга страна, ще бъдат националните/регионалните и местните власти, отговарящи за осигуряване на качеството и подобряване на общото и професионалното образование. За разлика от ECVET, референтната рамка цели да гарантира прозрачност и последователност на развитието на политиката в областта на професионалното образование и обучение;

9. присъединява се към мнението, че прилагането на ECVET и на референтната рамка трябва да става на доброволна основа, но счита за необходимо създаването на рамкови условия и изготвянето на насоки за работа със системата. Различните групи потребители (групата на потребителите на ECVET и ЕМОКПОО (Европейска мрежа за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение) трябва освен това да бъдат представени от представители, които разполагат с директен мандат от местните и регионалните власти. Трябва съответно да се осигури и представителство на участниците от частния сектор и социалните партньори;

10. подчертава, че регионите, отговарящи за образованието, съгласно националните конституционни разпоредби, трябва да могат да участват непосредствено в общите форуми, които се занимават с по-нататъшното развиване на системата, независимо от това дали тяхната държава-членка е решила да участва в ECVET и/или в референтната рамка или не;

11. вижда в бъдещите дейности за развиване елемент от основно значение за постигане на добър баланс между усилията за подобряване на мобилността на гражданите чрез системи за трансфер на кредити, заедно с подобряване на качеството на дейностите в областта на образованието, от една страна, и необходимостта от по-голямо разнообразие на системите на образование, за които отговарят регионите и общините в държавите-членки, от друга;

12. посочва, че ECVET и референтната рамка за осигуряване на качеството са част от по-обширна съвкупност от инициативи в областта на политиката по образованието, съставляващи едно цяло, към която принадлежат и Европейската система за натрупване и трансфер на кредити (ECTS), Europass, Европейската харта за качество на мобилността (EQCM), европейските принципи за признаване и валидиране на неформалното и самостоятелно обучение и Европейската квалификационна рамка за учене през целия живот (ЕКР);

13. вече е посочвал ясно в предходни становища, че постоянно променящите се изисквания на работното място (нови системи на работа, адаптиране към новите технологии) създават необходимост от постоянно обучение на работниците. Предоставянето на професионално обучение, насочено към учене през целия живот, може да се окаже основен инструмент за изграждане на квалифицирана работна ръка, която е основен елемент на устойчивото икономическо и социално развитие ⁽¹⁾. Особено с оглед на демографското развитие трябва да се предприемат усилия за по-ефективно използване на съществуващата работна сила;

14. посочва, че тестването и по-нататъшното разработване на системите ще изисква собствени финансови средства;

Европейска система на кредити в професионалното образование и обучение (ECVET)

15. обръща внимание на факта, че трансграничната мобилност в областта на обучението и професионалната дейност има дълга традиция в Европа. Тя има извънредно важно значение за развитието на занаятите, индустрията, търговията и предприемаческата дейност, положили основите на благосъстоянието на дадено населено място, регион или държава;

16. е убеден, че трансграничното обучение и професионална дейност ще имат все по-голямо значение в една все по-глобализираща се икономика. Тази мобилност в областта на обучението и професионалната дейност трябва да бъде насърчавана чрез един актуален инструмент. КР вижда в ECVET такъв инструмент;

17. отбелязва, че нуждата от умения все повече се определя на регионално равнище. КР подчертава, че местното и регионално развитие естествено се основава на различни предпоставки и изходни позиции. То обаче по никакъв начин не може да бъде разглеждано отделно от средата, в която се вписва. Регионите и общините се нуждаят от нови производствени дейности, които постепенно да заместят традиционни работни места в процес на закриване. В противен случай съществува риск от стагнация, социално изключване под формата на безработица, висока степен на отсъствие от работа поради заболяване и често пъти ранно напускане на пазара на труда ⁽²⁾;

18. подчертава, че пазарът на труда в Европа трябва да се отличава с голяма гъвкавост, съчетана с надеждно социално осигуряване, както е посочено в „Общите принципи на гъвкавата сигурност“ на Европейската комисия ⁽³⁾;

19. изрази в миналото съгласие с позицията на Комисията, че националните и европейските квалификационни рамки ще улеснят валидирането на всякакъв вид знания, придобити във всякакъв контекст ⁽⁴⁾;

20. приветства предложената от Европейската комисия квалификационна рамка за учене през целия живот и подкрепи двете цели за „подобряване на прозрачността на квалификациите“ и „насърчаване на по-голяма мобилност в ЕС“;

⁽¹⁾ Вж. становище CdR 226/98 fin.

⁽²⁾ Вж. становище на КР от 14 юни 2006 г. относно „Предложение за препоръка на Европейския парламент и на Съвета относно ключовите компетенции за учене през целия живот“.

⁽³⁾ Вж. становище CdR 274/2007 към документ COM(2007) 359 окончателен.

⁽⁴⁾ Вж. становище CdR 335/2006 fin.

21. настоява, аналогично на искането си във връзка с квалификационната рамка за учене през целия живот, компетентните общински и регионални власти да бъдат включени в дейностите за обвързване на националните/регионалните квалификационни рамки с ECVET;

22. подкрепя твърдението на Европейската комисия, че системата на кредити в професионалното образование и обучение (ECVET) трябва да бъде „адаптирана от културна и професионална гледна точка към регионалния контекст“ и посочва, че в много случаи самите регионални власти разполагат с правомощия в областта на определянето, разработването и реализирането на квалификационни системи и системи за учене през целия живот в областта на формалното, неформалното и самостоятелното образование;

23. подчертава, че от гледна точка на учене през целия живот голяма част от професионалното образование се реализира в предприятия или мрежи от предприятия с интензивно използване на знания и все по-често в трансграничен контекст;

24. посочва добри примери за това, как понастоящем може да бъде изградено сътрудничество в областта на професионалното образование между организациите от един сектор и регионите от различни страни, което да обхваща общо планиране и признаване на резултатите от обучението ⁽⁵⁾. Подобни инициативи трябва да бъдат насърчавани и взимани под внимание;

25. подчертава, че в системата на признаване трябва да бъдат включени различните заинтересовани страни — не само публичните, но и частните изпълнители, предприятията и социалните партньори;

26. приветства създаването на групата на ползвателите на ECVET, която анализира и координира отделните процеси. В групата на ползвателите обаче трябва да бъдат включени и регионалните и местни власти, както и местните предприятия и социалните партньори, за да могат те да имат пряк достъп до ECVET, като същевременно следва да се спазват националните правила и разпоредби;

27. подчертава, че местните и регионалните власти често са онези, които могат да предприемат ефективни, конкретни мерки в областта на професионалното образование и обучение;

28. взема под внимание факта, че ECVET представлява система, основаваща се на кредитни единици, чрез които могат да бъдат измервани и сравнявани резултатите от обучението и те да бъдат прехвърляни от една институция в друга;

29. приветства факта, че тя е съвместима с всички квалификационни системи, особено с Европейската система за натрупване и трансфер на кредити (ECTS), която подкрепя и улеснява мобилността на студентите в Европа и по света;

30. вижда обаче истинския критерий за успех на системата в практическото ѝ прилагане и приемане. Местните и регионалните власти могат да окажат ценна помощ, за да я подкрепят чрез своите мрежи и да направят ECVET надеждна и използвана;

31. счита, че за доброто прилагане на системата ECVET са необходими конкретни примери за това как системата функционира на практика, когато започне да се прилага. Това би предоставило значителен импулс за използване на възможностите, които предлага ECVET;

⁽⁵⁾ Например европейско обучение за поддръжка на тежкотоварни автомобили, вж. www.anfa-auto.fr.

Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение

32. е на мнение, че в социално-икономическо отношение може да се постигне по-голяма ефективност на професионалното образование и обучение чрез по-доброто му адаптиране към постоянно променящите се изисквания на пазара на труда в обществото, основано на знания, по-специално чрез насърчаването на висококвалифицираната работна сила, която може да отговори на изискванията на глобализацията;

33. подчертава, че системите на общото и професионално образование не бива да бъдат развивани, както е понякога случаят, отделно от предприемаческата и социалната среда и потенциала за иновации на дадено населено място или регион, тъй като растежът, конкурентоспособността и перспективите за заетост в дадена област зависят във все по-голяма степен от квалификацията на настоящите и бъдещи работници, а също и от начина, по който професионалното обучение и повишаването на квалификацията и преквалификацията допринасят за по-нататъшното попълване и развитие на тази квалификация;

34. ето защо вижда основна необходимост от това референтната рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение да се адаптира към изискванията на местния пазар на труда и призовава за акредитирането на центровете за професионално образование и обучение като част от този процес;

35. признава добавената стойност на референтната рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение, тъй като тя представлява крачка напред в областта на професионалното образование и обучение в ЕС, особено с оглед на насърчаване на взаимното учене, мобилността и обмена на най-добри практики;

36. приветства принципната база на референтна рамка под формата на цикъл на подобряване и подчертава, че качествените показатели не трябва да се разглеждат като насоки, а като референтни величини, които могат да бъдат допълнително развивани по различен начин, например в двустранен или многостранен контекст;

37. подчертава, че референтната рамка не бива да се свежда просто до система за събиране на статистически данни или до някакъв вид контролна функция, а трябва да се разглежда като ефективен инструмент за постоянно развитие на качеството на различни нива и за различни организации и участници;

38. застъпва се за това референтната рамка да не се ограничава само до национално равнище, а да се предприемат съответните процеси и на местно и регионално равнище. Същото трябва да стане възможно и за системи за обучение, които са извън публичната образователна система, за да може и там да се осъществява непрекъснато подобрене и развитие;

39. смята, че трябва да се обмисли формулировката на референтната рамка и колко подробна да бъде тя, за да може да постигне своите цели. Според Комитета показателите не би трябвало да бъдат определени в такива подробности, че въвеждането на референтната рамка и последващата работа в съответствие с

нея да доведат до непряко направляване на образователните системи;

40. подчертава, че предложените от Комисията референтни показатели:

- следва да се разглеждат като инструментариум, който има за цел да подкрепи оценката и подобряването на качеството на системите за професионално образование в съответствие с националното законодателство и националните процедури;
- не въвеждат нови стандарти, а трябва да подкрепят усилията на държавите-членки, запазвайки многообразието на подходите на равнище държави-членки;
- трябва да намират приложение на основата на доброволността, да имат само консултираща функция и следователно да не могат да служат като средство за сравнение между качеството и ефективността на различните национални системи в Европа;

смята за предимство факта, че ползвателите могат да избират показателите, които им се струват най-важни за нуждите на тяхната конкретна система за гарантиране на качеството;

41. подчертава, че местното и регионално измерение трябва да бъде подсилено най-вече чрез подкрепата за местните и регионални мрежи в тази област и изразява съжаление, че в препоръката не е признато изрично в достатъчна степен значението на включването на местните и регионални власти;

42. отправя искане за по-силно пряко включване на местното и регионалното равнище в ЕМОКПОО (Европейска мрежа за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение). Свързването в мрежа на различни региони и предприятия в контекста на референтната рамка за осигуряване на качество следва да бъде стимулирано и насърчавано;

43. предлага да се въведе марка за качество за институциите в областта на професионалното образование и обучение, подобна на съществуващите класации за висшите учебни заведения;

44. посочва, че подобренията в областта на професионалното образование и обучение са от полза както за отделния човек, така и за обществото. По-високо общо ниво на квалификация допринася за подобряването на икономическите показатели като производителност и безработица, както и на социалните показатели като гражданското участие, нивото на престъпността и разходите за здравеопазване;

45. е убеден, че професионалното образование може да допринесе за по-добро социално включване на групи, които са в неравностойно положение на пазара на труда, като например мигранти, възрастни хора и младежите, напускащи преждевременно училище;

46. подчертава, че не трябва да се полагат грижи само за онези групи, които са обхванати от мерки, свързани с образованието, а те трябва да бъдат насочени и към онези, които нямат достъп или имат ограничен достъп до системата или изпадат от нея.

Брюксел, 8 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието — участие на местните и регионалните власти“

(2008/C 325/08)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подчертава значимостта на инициативата *Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието*, която отново отрежда челно място на Средиземноморието в европейския дневен ред и предизвика разисквания и вдъхнови размисли, отговарящи на степента на предизвикателствата, които възникват;
- изразява убеждението, че инициативите, насочени единствено към дипломацията от едната и от другата страна на Средиземноморието, не могат да достигнат до трайни решения, докато местната демокрация не бъде поставена в центъра на дебата, не само що се отнася до нейното укрепване, но и до прякото сътрудничеството между регионите и градовете от двете страни на Средиземноморието в рамките на Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието;
- припомня, че териториалното ниво е равнището на управление, от което могат да се изготвят решения, в тясна връзка с другите институционални нива, едновременно за приспособяване и в отговор на предизвикателствата поставени от глобализацията. Местните и регионалните власти, и по-специално тези в Европа, постепенно се утвърдиха като удачно място за изработване на тези решения;
- следователно, повтаря искането си за признаване на местните и регионалните власти като основни партньори в Процеса от Барселона и в Евро-средиземноморското сътрудничество;
- взема решение да насърчи създаването на **Евро-средиземноморска местна и регионална асамблея (ARLEM)**, съставена от представители на Комитета на регионите, от представители на европейските и международни асоциации, работещи в областта на Евро-средиземноморското сътрудничество и равен брой представители на местните и регионалните власти от Южното и Източното Средиземноморие, като постоянна платформа за диалог, обмен и сътрудничество и призовава да ѝ се предостави статут на консултативен орган в бъдещето управление на Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, подобен на статута, предоставен на Евро-средиземноморската парламентарна асамблея (АРЕМ), която представлява националните парламенти.

Главен докладчик: г-н Isidoro GOTTARDO, Общински съветник от Sacile

Отправен документ

Сезиране от френското председателство на Съвета на Европейския съюз на 13 юни 2008 г. „Процесът от Барселона: Съюз за Средиземноморието — участие на местните и регионалните власти“ и Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета „Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието“

COM(2008) 319 окончателен

I. ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. подчертава значимостта на инициативата *Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието*, която отново отрежда главно място на Средиземноморието в европейския дневен ред. Тази инициатива предизвиква разисквания и вдъхнови размисли, отговарящи на степента на предизвикателствата, които възникват. Приветства както прагматичния подход, така и политическата визия на проекта, внесен от френското председателство и подкрепен от 16 страни партньорки от Южното и Източното Средиземноморие;

2. приветства успеха на редица мерки и инициативи, които бяха създадени с Процеса от Барселона; все пак, със съжаление отбелязва липсата на напредък в областта на мира, на сигурността и на човешкото и социалното развитие, както и липсата на участие на местните и регионалните власти;

3. подчертава, че *Процесът от Барселона: Съюз за Средиземноморието* в своя нов формат би трябвало да позволи да се премине от системата на чисто междуправителствено сътрудничество към проект на диалог между гражданите от трите брегове и по-специално към сътрудничество между страните от Южното и Източното Средиземноморие, като бъдат привлечени и техните местни и регионалните власти, в рамките на конкретни и съгласувани проекти, които се вписват в глобална стратегия, основаваща се на нуждите на гражданите и на солидарността;

4. смята, че едно от условията за успеха на сътрудничеството между страните от евро-средиземноморието и за засилване на партньорството чрез *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието* е да се намерят подходящи теми, за да се гарантира разбирането от гражданите на реалните ползи, така че политическите декларации да се превърнат в конкретни действия, което изисква по-значимо участие на местните и регионалните политически представители и активна и разбираема комуникация;

5. отбелязва, че засилването на дейностите на местните и регионалните власти и на гражданското общество в публичните политики често е ограничено от слабостта на местната демокрация и на процеса на истинска децентрализация в страните от Южното и Източното Средиземноморие;

6. също така **констатира**, че децентрализацията и местното управление на участието не винаги вървят ръка за ръка. В някои държави, във и извън Европейския съюз, местните и регионалните власти са изправени пред общото предизвикателство да повишават изборната активност, да насърчават участието на гражданите и да включват сдруженията от всякакъв тип в изготвянето на стратегии и в подготовката на големи градски или регионални проекти;

7. изразява убеждението, че инициативите, насочени единствено към дипломатията от едната и от другата страна на

Средиземноморието, не могат да достигнат до трайни решения, докато местната демокрация не бъде поставена в центъра на дебата, не само що се отнася до нейното укрепване, но и до директното сътрудничеството между регионите и градовете от двете страни на Средиземноморието в рамките на ***Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието***;

8. в тази връзка, оценява положително декларацията на държавните и правителствените ръководители от Евро-средиземноморското партньорство от 13 юли 2008 г. в Париж, в която се подчертава „важността на активното участие на гражданското общество, местните и регионалните власти и частния сектор в прилагането на Барселонския процес: Съюз за Средиземноморието“;

9. но все пак счита, че не е подходящо да се поставят на едно и също ниво местните и регионалните власти, които притежават демократична легитимност, и гражданското общество и частният сектор, които нямат такава;

10. съгласен е също така с констатацията на държавните и правителствените ръководители от Евро-средиземноморското партньорство, че инициативата има за цел „да повиши съвместната отговорност към процеса, да базира управлението на този процес върху равнопоставеността и да го превърне в конкретни проекти, по-видими за гражданите“, което ще спомогне отношенията между трите страни на Средиземноморието да станат по-конкретни и по-видими „посредством допълнителни регионални и подрегионални проекти, които са от значение за жителите на региона“;

11. подчертава желанието и ангажираността на местните и регионалните власти да обогатят на Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, насърчайки местната демокрация и децентрализираното сътрудничество;

12. припомня опита в прилагането на европейските политики, повечето от които изискват ангажираността, ресурсите и включването на местните власти при тяхното изпълнение и по този повод подчертава солидният опит и експертиза на европейските местни и регионални власти в разбирането и управлението на въпросите, свързани с градската и селската среда и отнасящи се до околната среда, енергетиката, транспорта, гражданската защита, миграционните феномени, икономическото развитие и други приоритети на процеса от Барселона, които остават актуални, такива като межкултурния диалог, образованието, човешкото и социалното измерение; следователно изразява съжаление, че проектите за развитие, включени в приложението към заключенията от Срещата на върха в Париж, не са били предмет на предварителна консултация с местните и регионалните власти, въпреки нуждата от тяхното участие в бъдещата фаза на прилагане и подчертава необходимостта този междуправителствен подход да бъде коригиран в бъдеще чрез ясно включване на всички заинтересовани нива на управление;

13. подчертава, в съответствие с предходни становища по тази тема, значимостта на включването на местните и регионалните власти, не само в фазата на прилагане, но също и в процеса на сътрудничество от изготвянето на стратегията, прилагането на програмите и проектите до проследяването на изпълнението на стратегиите и оценката на резултатите, най-вече когато става въпрос за инициативи в области, в които местните и регионалните власти имат значителни и директни правомощия, като например градоустройствената политика и териториалното устройство, управлението на водите, управлението и третирането на отпадъците, околната среда и последиците от изменението на климата на местно равнище, местното икономическо развитие, управлението и популяризирането на историческото и културно наследство, туристическото развитие на местно равнище, основните услуги в областта на общественото здраве, политиките на интеграция и на социално сближаване;

14. приветства иницирането в най-близко бъдеще на новата програма CIUDAD в рамките на съществуващия Европейски инструмент за съседство и партньорство, която има за цел да насърчава сътрудничеството в градското развитие и диалога в Средиземноморския регион; изразява съгласие, че екологичната устойчивост, енергийната ефективност, устойчивото икономическо развитие и намаляването на социалните различия са сред приоритетните области, в които местните и регионалните власти имат широки и директни правомощия и където могат да бъдат предоставени солидният опит и експертизата на европейските местни и регионални власти;

15. отбелязва, че финансовите аспекти на *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието* засега не са дефинирани, и че местните и регионалните власти могат да бъдат не само политически, но и технически и финансови партньори в изготвянето и прилагането на стратегии и проекти, отговарящи от една страна на реалните нужди на гражданите и от друга страна на целите на *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието*; отбелязва също така, че инициативата *Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието* не променя по никакъв начин аспектите, свързани с програмирането и финансирането на средиземноморското измерение на Европейската политика за съседство;

16. **припомня**, че териториалното ниво е равнището на управление, от което могат да се изготвят решения, в тясна връзка с другите институционални нива, едновременно за приспособяване и в отговор на предизвикателствата поставени от глобализацията. Местните и регионалните власти, и по-специално тези в Европа, постепенно се утвърдиха като удачно място за изработване на тези решения;

17. следователно, повтаря искането си за признаване на местните и регионалните власти като основни партньори в *Процеса от Барселона* и в Евро-средиземноморското сътрудничество;

18. признава ролята и опита на различните мрежи и асоциации на местните и регионалните власти на местно, европейско и международно равнище, развиващи дейност в

областта на Евро-средиземноморското децентрализирано сътрудничество, както и тяхната експертиза и познания за работата на място⁽¹⁾, откъдето и необходимостта да се обединят все повече усилията и да се сближат целите на проектите за децентрализирано сътрудничество с тези на Евро-средиземноморското партньорство с цел оптимизиране на резултатите;

19. потвърждава подкрепата си за декларацията на представителите на местни и регионални власти на Средиземноморието и на Европа, направена на 23 юни по време на *Форума на местните и регионалните власти от Средиземноморския регион в Марсилия*;

20. и в тази връзка, споделя желанието на местните и регионалните власти и на техните асоциации за създаване на институционален инструмент, гарантиращ постоянното им политическо представителство и активния им принос към *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието*, като подходящ инструмент за участието на териториалните общности; като по този начин подновява искането на Комитета на регионите, изразено в предходни становища по тази тема;

21. **поради това, има за цел** създаването на Евро-средиземноморска местна и регионална асамблея (ARLEM), съставена от равен брой представители на изборни длъжности от Европейския съюз и от страните партньорки от Средиземноморието, по подобие на Евро-средиземноморската парламентарна асамблея (APEM), която представлява парламентарното измерение;

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

22. **призовава** органите на управление на *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието*, освен политическото признание, да **включат** конкретно и изрично местните и регионалните власти в процеса на сътрудничество и в *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието*;

23. следователно, **призовава** в новите работни документи местните и регионалните власти да **бъдат определени** като пълноценни партньори в процеса на сътрудничество в рамките на новото активизиране на *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието*;

24. настоява за участието по възможност на ранен етап на местните и регионалните власти, съвместно с националните правителства, в изготвянето на споразуменията за асоцииране, на стратегическите документи и на плановете за действие, сключени на двустранно равнище между Европейския съюз и страните партньорки от Южното и Източното Средиземноморие, по-специално в рамките на Европейската политика за съседство;

⁽¹⁾ Множество мрежи, асоциации, центрове са ангажирани в конкретни действия, в проучвания и изследвания относно страните и евро-средиземноморското сътрудничество. Дейностите на тези организации трябва да бъдат описани, трябва да се запознаем с тях и да се направят изводи и всяка нова инициатива да се изгражда на базата на тези достижения. Например, „Световният доклад на обединените градове и месни правителства относно децентрализацията и местната демокрация“, който описва ситуацията в страните партньорки на *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието*.

25. поради това **призовава** правителствата на евро-средиземноморските държави да създадат механизми за структуриран национален диалог и за консултации със заинтересованите страни на равнище, различно от националното (регионално и местно), със социалните партньори и гражданското общество, които също така включват мрежите и асоциациите на местните и регионалните власти;

26. взема решение да насърчи създаването на **Евро-средиземноморска местна и регионална асамблея (ARLEM)**, съставена от представители на Комитета на регионите, от представители на европейските и международни асоциации, работещи в областта на Евро-средиземноморското сътрудничество и равен брой представители на местните и регионалните власти от Южното и Източното Средиземноморие, като постоянна платформа за диалог, обмен и сътрудничество и призовава да ѝ се предостави статут на консултативен орган в бъдещето управление на *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието*, подобен на статута, предоставен на Евро-средиземноморската парламентарна асамблея (АРЕМ), която представлява националните парламенти;

27. **призовава** Европейската комисия да хармонизира, координира и съчетае по подходящ начин този нов подход с различните програми, проекти и общностни инструменти ⁽²⁾, както и със съществуващите инструменти на Евро-средиземноморското сътрудничество ⁽³⁾, с цел да се извлече полза от опита, да се избегне повтарянето на дейности и да се насърчи прогреса;

28. **предлага** да се проучи възможността структурните инструменти да бъдат адаптирани към средиземноморския контекст, дейност, която да бъде възприета като политика за икономическо и социално сближаване, и чрез нея сътрудничеството между местните и регионалните власти на ЕС и тези на страните от Средиземноморието да се основава на териториално измерение;

29. **призовава** органите на управление на *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието* да се възползват от това ново активизиране на процеса, за да бъде постигнат напредък в областта на местното управление и децентрализацията в някои

страни от Южното и Източното Средиземноморие, както и за да бъде започнат процес на децентрализация в някои от останалите страни;

30. поради това **предлага** да бъде даден приоритет на стратегиите за институционално изграждане на местните и регионалните власти и да се прилагат програми за модернизиране на администрациите, както и проекти за обучение на човешките ресурси на местно и регионално равнище;

31. смята, че по-засилено чувство за отговорност на местните и регионалните представители на изборни длъжности ще допринесе за създаването на многостепенно управление, което включва различните институционални нива в процеса на решение, изготвяне, прилагане и оценка на публичните политики и на политиките за развитие;

32. **предлага** мобилизирането на човешки ресурси на местно равнище, на технически и академични ресурси за прилагането на проекти, както и оптимално участие на гражданите, за да могат те да се почувстват включени в процеса на сътрудничество и в проектите, които произтичат от него;

33. в заключение, **счита**, че динамиката на *Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието* може да предостави възможност за всички участници от различните нива за обучение, за нови връзки, за нови начини на взаимно признаване, като едновременно насърчава усвояването на нов подход към развитието и местната демокрация от различните заинтересовани лица (централни и децентрализирани администрации, местни и регионални власти, гражданско общество...);

34. възлага на своя председател да изпрати настоящото становище до френското председателство на ЕС, до съпредседателството на Съюза за Средиземноморието, до Европейската комисия, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет, до Евро-средиземноморската парламентарна асамблея и до държавните ръководители на страните от Южното и Източното Средиземноморие.

Брюксел, 9 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

⁽²⁾ Например: Фондовете за интеррегионално сътрудничество, политиката на разширяване на Европейския съюз със страни кандидатки като Хърватия и Турция.

⁽³⁾ Например: европейската политика за съседство, европейските програми като Еразмус Мундос или рамковата програма за научни изследвания и технологично развитие; Диалогът 5+5 между средиземноморските държави на Европейския съюз и страните от Магреб.

Становище на Комитета на регионите относно „Управление и партньорство на национална, регионална и проектна основа в областта на регионалната политика“

(2008/C 325/09)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- настоява, по отношение на партньорството, местните и регионални власти да не бъдат поставяни повече в същата категория като гражданското общество и икономическите и социалните партньори. Всъщност местните и регионалните власти са избрани органи, пряко отговорни пред гражданите на ЕС;
- посочва, че не съществува общоевропейска методология за създаването на партньорства по отношение на изготвянето, прилагането, проследяването и оценката на документите за програмиране и планиране в областта на устройството на територията. Следователно е невъзможно да се прецени дали принципът на партньорство е приложен реално, а не чисто формално, и какво е било истинското му въздействие;
- препоръчва на ЕК и ЕП да оценят възможностите за използване на капацитета на националните и/или регионалните органи за контрол по изпълнение на оперативните програми и разходването на средствата от структурните и кохезионния фонд за валидиране на направените разходи и постигнатите резултати;
- убеден е, че ролята на КР в процеса на подготовка, изпълнение и наблюдение на европейските политики трябва да бъде задълбочена чрез активно въвличане на членовете на КР в диалога на местно и регионално ниво;
- се ангажира с планиране и провеждане на инициативи за популяризиране на добрите практики в партньорството при определяне на политическите приоритети в държавите-членки.

Докладчик: г-н Владимир КИСЬОВ (BG/ЕНП), член на Столичен общински съвет — гр. София

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

Общи бележки за управлението и партньорството на национално и регионално ниво и на проектна основа в областта на регионалната политика

1. намира за изключително положителна инициативата за проучване и анализ на управлението и партньорството на национална, регионална и проектна основа (Governance and Partnership at national, regional level and project bases in the field of regional policy) при подготовката и прилагането на програмни и планови документи за териториалното развитие;
2. приветства усилията на държавите-членки и на местните и регионалните власти да установяват и системно да прилагат практики на партньорство между държавните или регионалните и местните институции с представители на гражданското общество, социалните партньори и бизнеса при подготовката на планови документи за изработване и прилагане на политиките за регионално планиране и развитие;
3. намира за особено положителен факта, че в държавите-членки правителствата полагат усилия за осъществяване на диалог с регионалните и местните власти не само при определяне на целите, приоритетите и ресурсите, но и при осъществяване на териториалното развитие в контекста на европейските и национални политики;
4. подчертава основната роля на градовете и регионите при подготовката на стратегическите документи, изпълнението на програми, наблюдението и изпълнението на политиките на ЕС;
5. настоява, по отношение на партньорството, местните и регионални власти да не бъдат поставяни повече в същата категория като гражданското общество и икономическите и социални партньори. Всъщност местните и регионалните власти са избрани органи, пряко отговорни пред гражданите на ЕС. Поради това партньорството между националните институции на държавите-членки, европейските институции и местните и регионални власти се намира на различно качествено ниво спрямо останалите форми на партньорство. Ето защо ролята на местните и регионалните власти, които са избрани от гражданите и на които са възложени държавни функции, трябва да бъде ясно посочена в основните регламенти и документи;
6. убеден е, че постигането на принципите на доброто управление по отношение на регионалната и местната политика е възможно чрез въвличането в по-голяма степен на представители на гражданското общество и икономическите и социалните партньори;

Основни изисквания за управлението в рамките на структурната политика

7. подкрепя цялостното разглеждане на управлението на структурната политика в рамките на многостепенната система на Европейския съюз;
8. счита, че за гарантиране на доброто управление на регионалната политика е от решаващо значение да се осигури наличието на интегриран подход, свързан с политическите

инструменти, да се предвиди активно участие на всички засегнати заинтересовани страни, да е налице ясна насоченост към ефикасност и ефективност на прилагането на политиките, основано на хоризонтална и вертикална интеграция на различните инструменти, която да води до ясно измерими резултати;

9. оценява ролята на европейската структурна политика като ефикасен инструмент за подпомагане на административната децентрализация в различните европейски държави като елемент от разработването на регионални управленски процеси, основаващи се на планиране и на показатели, което представлява важен принос за подобряване на публичната намеса на местно и регионално ниво;

10. вижда в настоящия модел на управление на структурната политика добра основа за бъдещата насока на структурната политика;

11. посочва, че не съществува общоевропейска методология за създаването на партньорства по отношение на изготвянето, прилагането, проследяването и оценката на документите за програмиране и планиране в областта на устройството на територията. Следователно е невъзможно да се направи оценка дали принципът на партньорство е приложен реално, а не чисто формално, и какво е било истинското му въздействие;

Политически измерения на партньорството в управлението на регионалната политика

12. намира за успешно задълбочаването на партньорството за постигане на по-устойчива политика на сближаване и засилване на вертикалната и хоризонталната интеграция в управлението и партньорството на национално, регионално и местно ниво;
13. отчита като достижение на демокрацията в новите държави-членки усилията на правителствата да въвеждат принципите на доброто управление при подготовката и изпълнението на програмните документи;
14. приканва националните и регионалните власти, както и административните органи да изготвят и установят методология за създаването на партньорства в областта на регионалната политика във връзка с програмните и плановите документи, която ясно да определя функционирането и минималното приложно поле на партньорството във всичките му етапи (подготовка, прилагане, наблюдение и оценка). При това трябва да се отдели внимание на две качествено различни нива на партньорство:
 - избрани органи с пряка отговорност пред гражданите на ЕС — т.е. местните и регионалните власти;
 - икономическите и социалните партньори и гражданското общество.

Партньорите, които участват, се различават в зависимост от сферата им на действие, специализация, компетенции и потенциален принос. Освен това трябва да се вземе под внимание и фактът, че отделните държави-членки на Съюза имат различна степен на децентрализация и да се посочи дали местните и регионалните власти имат задължението да управляват действително определени оперативни програми;

15. счита, че с добрите си практики страните с по-дългогодишно членство в ЕС, особено тези с по-висока степен на децентрализация, дават значителен принос в усъвършенстване на системата на доброто управление и партньорството на национално, регионално и местно ниво и на проектна основа в сферата на регионалната политика и могат да дадат примери за добри практики на други страни;

16. твърди, че включването на мрежи от партньори при подготовката и прилагането на политики за регионално развитие дава големи шансове за изразяване на интересите на различните участници и повишава доверието на гражданите в управлението. Все пак трябва да се гарантира, че заинтересованите партньори, притежаващи подходящ мандат за намеса, необходимите компетенции и капацитет и чието участие ще донесе реален принос, трябва да разполагат с достатъчно финансови ресурси, за да могат да участват пълноценно в дебата. Тези финансови ресурси биха могли да бъдат неразделна част от техническата помощ и да покриват разходите, свързани с изготвянето на добре обосновани проучвания и научни изследвания на европейско, национално и дори местно равнище;

17. приканва Европейската комисия, тъй като това не е предвидено в редица оперативни програми, да разреши и да насърчи местните и регионалните власти, техните национални и наднационални сдружения и други заинтересовани партньори да използват средствата, заделени за техническа помощ в рамките на настоящия програмен период; по този начин те биха могли да осъществят на местно, регионално, национално и европейско равнище, проучвания и анализи, позволяващи да се идентифицират нуждите и приоритетите на нова политика на сближаване;

18. убеден е в нарастването на значението на задълбочаването на партньорството и управлението на проектна основа във всички фази на правенето на политиките на ЕС за регионално и местно развитие — подготовка, изпълнение, наблюдение и оценка;

19. счита, че управлението и партньорството при разработването, изпълнението, наблюдението и оценката на политиките на ЕС за териториално развитие трябва да заема все по-съществено място в комуникационната стратегия на ЕС;

20. призовава Европейския парламент и ЕК да разширяват партньорството и управлението и отворения метод на координация при разработване на политиките на ЕС, така че да включва максимален брой заинтересовани страни, по-специално местните и регионалните власти като управленски нива, на които обикновено се осъществяват значителна част от общностните политики. В тази връзка настоява Комисията да насърчава определянето за управляващи органи на оперативни програми на онези местни и регионални власти, които изявят желание за това и имат необходимите правомощия да управляват европейски програми за регионално развитие;

21. настоява проблемите за управлението и партньорството на национално и регионално ниво при подготовката на национални, регионални и местни стратегически и планови документи да бъдат обвързани с обсъждането и предприемането на инициативи, например за преодоляване на предизвикателствата от изменението на климата, градския транспорт, промените в

науките за живота и биотехнологиите, развитието на научноизследователската дейност и иновациите в регионите на ЕС и др.;

Насърчаване на партньорството в управлението

22. счита, че в перспективата на разработването на новата политика на икономическо, социално и териториално сближаване, най-вече по отношение на регионите, засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни условия от природен или демографски характер, от решаващо значение ще бъде да се гарантира включването, по-специално на местните и регионалните власти и на техните национални и наднационални сдружения, но също и на икономическите и социалните партньори и гражданското общество на възможно най-ранен етап в определянето на националните позиции и приоритети, както и в изготвянето на документите, и техните гледни точки трябва да бъдат надлежно взети под внимание;

23. намира за уместно да продължи задълбоченото изследване на практиките и опита на държавите-членки на ЕС за партньорството при определяне на приоритетите на местното, регионалното и националното и наднационалното развитие. Оценките ще бъдат в подкрепа на осъществяването на по-прости и по-ефективни форми на комуникация между партньорите на местно и регионално ниво;

24. счита, че в съответствие с различната степен на децентрализация на държавите-членки по различен начин протичат и консултативният процес, и начинът на управление на проектна основа;

25. отчита необходимостта участниците в управлението и партньорството на местно и регионално ниво в държавите-членки да бъдат подготвени с тестовани в практиката и работещи механизми за консултиране с партньорите и структурите на гражданското общество за следващия планов период на ЕС, като например Наръчник на добрите практики, ръководство за публично-частно партньорство, ръководство за сътрудничество с партньорите от гражданското общество за провеждане на съгласувателни действия при планирането на бъдещото развитие на местно и регионално ниво и др.;

26. в унисон с изискванията на Лисабонската стратегия за развитие на икономика, основана на знанието, препоръчва целенасочени действия за привличане на университетите, научноизследователските центрове, научните институти и технологичните центрове в процеса на подготовка на националните позиции и документите за новия програмен период не само на национално, но и на регионално и местно ниво;

27. намира за наложително в рамките на общите усилия за укрепване на административния капацитет, приоритет да бъде предприемането на целенасочени действия за включване на младите хора още на най-ранните етапи на подготовка, съгласуване и програмиране на политиките за териториално развитие, което ще има силно изразен дългосрочен ефект за реализация на политиките на ЕС и ще стимулира активното гражданско участие на младежта;

28. оценява необходимостта от все по-засилено прилагане на активното партньорство (по инициатива на местните и регионалните власти, а също и на неправителствения сектор) в процеса на управление. За целта счита, че държавите-членки трябва да предприемат адекватни на националните особености действия за насърчаване на самоорганизацията на общностите от партньори с цел повишаване на участието, отговорността и заинтересоваността на субектите на гражданското общество;

29. препоръчва на ЕК и ЕП да оценят възможностите за използване на капацитета на националните и/или регионалните органи за контрол по изпълнение на оперативните програми и разходването на средствата от структурните и кохезионния фонд за валидиране на направените разходи и постигнатите резултати. Това би допринесло за опростяване на процедурите и съкращаване на разходите по тях;

30. намира за необходимо разработката на институционални инструменти, които да улеснят прилагането на хоризонталния и вертикалния подходи. Такива инструменти могат да бъдат платформи, регионално менажиране на политиките, кръгли маси и т.н., които улесняват комуникациите в мрежи по сектори на политически и административни нива;

31. счита, че трябва да се отчита и същевременно да се насърчава ролята на Европейските групи за териториално сътрудничество в областта на управлението на регионалната политика. Тези нови субекти са не само инструмент за управление на общностните фондове, а преди всичко механизъм за съвместно участие на хора от различни сектори в услуга на гражданското общество от съседните региони;

32. счита, че оценката на качествено измерение на партньорството при управлението и проектирането на регионалното и местното развитие трябва да заема все по-съществено значение за сметка на количествените показатели на оценката. Ето защо от изключителна важност е партньорите на централните, регионалните и местните власти в процеса на управление да не бъдат оценявани еднакво, а категоризирани според техните възможности и потенциален принос;

33. поради факта, че регионалните политики много трудно намират своето отразяване сред обществото, от изключителна важност е създаване на необходимите интерфейси на различните нива на прилагане на политиките към отделните сектори;

34. укрепването и постоянното усъвършенстване на административния капацитет трябва да бъде основна задача на местните, регионалните и централните власти. Годишната оценка на административния капацитет трябва да се превърне от формален акт в анализ на постигнатото, който да бъде оповестяван на

гражданите и да служи като основа на бъдещи действия за развитие на капацитета;

Ролята на Комитета на регионите

35. убеден е, че ролята на КР в процеса на подготовка, изпълнение и наблюдение на европейските политики трябва да бъде задълбочена чрез активно въвличане на членовете на КР като изразители на интересите на местните и регионалните власти в диалога с гражданите и неправителствените организации на местно и регионално ниво като съществена предпоставка на успешно планиране на териториалното развитие и за укрепване и разширяване на административния и информационен капацитет на местно и регионално ниво за преодоляване на управленски дефицит, който често е посочван в множество европейски документи като възпрепятстващ развитието фактор;

36. ежегодно ще подготвя свои предложения за подобряване на партньорството в управлението на местно и регионално ниво, които да бъдат неразделна част от обсъжданията на редовните годишни срещи на върха;

37. ще подкрепя инициативите на държавите-членки, на Европейския парламент и на Европейската комисия за прилагане на принципа на партньорство с местните и регионалните власти не само на етапа на наблюдение изпълнението на политиките, но и преди всичко при тяхното осъществяване;

38. намира за целесъобразно чрез разнообразни инициативи да подкрепя, стимулира и развива партньорства с НПО и работодателите на по-ниските нива на управление, особено в процеса на планиране на дейностите, а също и при реализирането на конкретни мерки;

39. се ангажира с планиране и провеждане на инициативи за популяризиране на добрите практики в партньорството при определяне на приоритетите на местната, регионалната, националната и наднационалната политика на държавите-членки. Местните власти задължително трябва да участват в комуникационния процес, защото те могат най-добре да разяснят на гражданите какво означава ЕС за всекидневния живот на хората;

40. ще направи всичко необходимо за това при координирането и осъществяването на европейските, националните и регионалните политики да се използват механизмите на Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС), която, като инструмент за децентрализирано международно сътрудничество, също дава възможност за по-ефективно въвличане на различните групи партньори в управлението.

Брюксел, 9 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Промислени емисии“

(2008/C 325/10)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подчертава, че намаляването на промишлените емисии е от най-голямо значение при положение, че се наблюдава замърсяване на въздуха. Директивата относно промишлените емисии е важна европейска мярка, която позволява на държавите-членки да изпълнят целите си по отношение на емисиите до 2020 г.;
- настоятелно препоръчва включването на практическа система за преразглеждане, която да счита, че директивата не си поставя достатъчно амбициозни цели по отношение на борбата срещу замърсяването на въздуха и изразява разочарование във връзка с недостатъчно рестриктивните пределни стойности на допустимите емисии (вж. Приложение I) на големи горивни инсталации; Комитетът би искал също така да посочи, че все още съществуват значителни разлики между пределните стойности на емисиите в предложението за директива и тези в съответния референтен документ за НДНТ (най-добрите налични техники); тези стойности трябва да бъдат синхронизирани и засилени;
- настоятелно препоръчва включването на практическа система за преразглеждане, която да позволява частично преразглеждане на директивата (например на главите от техническо естество и пределните стойности на емисиите) чрез процедурата за съвместно вземане на решения; Освен това изразява загриженост относно бъдещото адаптиране на законодателството, което ще бъде извършено в съответствие със Севилския процес (вж. Приложение I), което не е правна процедура, предвидена от Договора и не подлежи на демократичен контрол;
- изразява категорично несъгласие с предложението на Комисията за установяване на критерии за предоставяне на дерогация въз основа на местните условия в съответствие с процедурата на комитология;
 - критериите за предоставяне на дерогации би трябвало да бъдат дефинирани в самата директива (и по този начин да бъдат приети чрез процедура за съвместно вземане на решения), а не да бъдат определяни в бъдеще на равнище ЕС чрез процедурата на комитология, при която не биват консултирани Комитетът на регионите и другите представители на местните и регионални власти;
 - по отношение на принципа на субсидиарност, намирането на баланс между местните условия, свързани с околната среда, и разходите и ползите, свързани с околната среда, както и възможността за техническа осъществимост следва да се определят от местните и регионалните власти посредством местните и регионалните демократични процеси.

Докладчик: г-н Cor LAMERS, кмет на Houten (NL/ЕНП)

Отправни документи

Съобщение на Комисията „Подобряване на политиката в областта на промишлените емисии“

COM(2007) 843 окончателен

и

предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването)

COM(2007) 844 окончателен — 2007/0286/COD

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи препоръки

1. отбелязва, че местните и регионални власти в различните държави-членки на ЕС играят решаваща роля при прилагането на политиките, свързани с околната среда и индустрията, и разполагат с широки правомощия в областта на политиките за превенция и прилагане на контрола на замърсяването;
2. изразява твърдата си подкрепа за контрола на замърсяването и принципа „замърсителят плаща“ и поради това приветства целта на Директивата относно промишлените емисии;
3. подчертава значението на мерките при източниците на емисии. Важно е да се определят причините за замърсяването и да се третира емисиите при източниците на замърсяване по най-икономичен и екологосъобразен начин;
4. отбелязва, че качеството на въздуха, водите и почвите е въпрос, който засяга пряко ежедневието на гражданите както в градските, така и в селските райони. Големите промишлени инсталации в ЕС все още представляват значителен дял от основните атмосферни замърсители;
5. отбелязва, че политиките, свързани с опазване на чистия въздух и водите, имат трансгранично измерение и поради това изискват действия на равнище ЕС. Поради тази причина приветства Директивата относно промишлените емисии, тъй като тя представлява европейски инструмент за намаляване на промишлените емисии при техните източници;

Ползи за околната среда

6. е твърдо убеден, че предложението включва мерки, които са необходими и носят значителен потенциал за постигане на ползи за околната среда. От тази гледна точка приветства съдържанието в директивата предложение за по-добро използване на референтните документи за най-добрите налични техники (референтни документи за НДНТ, вж. Приложение 1), тъй като това ще донесе по-големи ползи за околната среда;
7. подчертава, че намаляването на промишлените емисии е от най-голямо значение при положение, че има замърсяване на въздуха. Директивата относно промишлените емисии е важна европейска мярка, която позволява на държавите-членки да изпълнят целите си по отношение на емисиите до 2020 г. Затова включването на по-ниска категория големи горивни инсталации с мощност от 20 до 50 мегавата е важен аспект от новата директива;
8. счита, че директивата не си поставя достатъчно амбициозни цели по отношение на борбата срещу замърсяването на въздуха;

— изразява разочарование във връзка с недостатъчно рестриктивните пределни стойности на допустимите емисии (вж. Приложение I) на големи горивни инсталации. Бихме искали също така да посочим, че все още съществуват значителни разлики между пределните стойности на емисиите в предложението за директива и тези в съответния референтен документ за НДНТ, свързан с Директивата за големите горивни инсталации (референтен документ за най-добрите налични техники за големите горивни инсталации, вж. Приложение I). Тези стойности трябва да бъдат синхронизирани и засилени;

— изразява несъгласие с петгодишния период за въвеждане за големите горивни инсталации и предлага период за въвеждане от три години, подобно на сроковете, определени в другите глави на Директивата;

9. поради това изразява загриженост, че директивата би могла да донесе най-вече краткосрочни ползи. Комитетът е твърде загрижен поради факта, че възможните ползи в дългосрочен план могат да се окажат ограничени (вж. параграф 17);

Настоящата система за КПКЗ

10. подчертава, че издаването на разрешителните във връзка с КПКЗ (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (вж. Приложение I), следва да продължи да се основава на цялостен подход, който взема под внимание околната среда, производството, възможността за техническа осъществимост, разходната ефективност и, не на последно място местните условия;

11. изразява съгласие с Европейската комисия, че Директивата КПКЗ понастоящем не се прилага правилно във всички държави-членки. Прилагането на Директивата КПКЗ се оказва доста трудно, а референтните документи за НДНТ не се използват във всички случаи, също и поради техния доста технически и комплексен характер;

12. отбелязва, че разрешителните отразяват в по-голяма степен централизирани и хомогенизирани писмени стандарти и изисквания. Въпреки че това изглежда положително, става по-трудно да се разбере какво вършат, произвеждат, третираат или оптимизират отделните предприятия;

13. е на мнение, че Директивата относно промишлените емисии (която включва и преразглеждане на Директива КПКЗ), беше представена само няколко седмици след срока за въвеждане на сегашното законодателство по отношение на КПКЗ, определен за 31 октомври 2007 г. Следователно, преразглеждането се извършва преди настоящото законодателство по отношение на КПКЗ да може да покаже своята приложимост и ефективност, и което е по-важно, преди да може да се направи пълна оценка на неговото отражение от гледна точка на намаляване на емисиите;

Консолидирането на седем директиви в една единствена директива

14. счита, че консолидирането на седем директиви в една единствена директива представлява много амбициозен подход; постепенният подход или рамкова директива с „дъщерни“ директиви биха били за предпочитане. Една рамкова директива би създала също така и възможност за включване и на други, пряко свързани директиви, като например Директивата за пречистването на градските отпадъчни води, без това да застрашава бъдещите преразглеждания на рамковата директива;

15. подкрепя принципа за по-доброто регулиране. Предложението на Комисията за консолидирането на седем директиви изглежда съответства на този принцип. До известна степен новата директива опростява процедурите за издаване на разрешителни. Счита обаче, че различните части на директивата не са напълно консолидирани и тъй като все още съществуват значителни различия между директивата и референтните документи за НДНТ, няма да може да се намери решение за всички практически трудности;

16. поставя въпроса дали в предложението е разрешен сегашният проблем, свързан с несъответствията и неяснотата на дефинициите. Така например, не е ясно какво ще бъде въздействието от новата дефиниция на НДНТ (в която изразът „най-добра налична технология“ се заменя с „най-добра налична техника“). Отчитането на по-широкия обхват на една технология в сравнение с една отделна техника ще позволи по-добро обвързване с инвестициите на предприятията, ще допринесе за наличието на равни условия за всички и по този начин ще доведе до намирането на по-творчески решения на екологичните предизвикателства;

17. е сериозно загрижен за последствията от консолидирането при бъдещи преразглеждания. Понастоящем предложението обхваща няколко различни области, свързани с техническа компетентност. Техният обем и най-вече сложността им ще затруднят, ако не и направят невъзможно, преразглеждането на директивата в бъдеще и адаптирането на законодателството към бъдещите нужди и технологичното развитие чрез установяване на по-строги оперативни изисквания, например пределни стойности на емисиите;

18. разбира, че Комисията предлага да разреши проблема за трудното преразглеждане в бъдеще посредством създаването на връзка между директивата и референтните документи за НДНТ. В директивата се определят минимални стандарти, които трябва да бъдат изпълнени, а референтните документи за НДНТ, които лесно могат да бъдат преразгледани, ще позволят да се актуализира системата в съответствие с технологичното развитие и по-строгите нива на пределни стойности на емисиите, основаващи се върху най-добрите налични техники (вж. Приложение 1). Комитетът е сериозно загрижен относно различията, които биха могли да възникнат в бъдеще между нивата на пределни стойности на емисиите, основаващи се върху най-добрите налични техники (в референтните документи за НДНТ, които подлежат на преразглеждане) и пределните стойности на емисиите (в директивата). Съществува значителен риск системата да стане неактуална и следователно приносът ѝ за бъдещото развитие на свързаните с околната среда аспекти да бъде ограничен;

19. настоятелно препоръчва включването на практическа система за преразглеждане, която да позволява частично преразглеждане на директивата (например на главите от техническо естество и пределните стойности на емисиите) чрез процедурата за съвместно вземане на решения. Освен това Комитетът изразява загриженост относно бъдещото адаптиране на законодателството, което ще бъде извършено в съответствие със Севилския процес (вж. Приложение 1), което не е правна процедура, предвидена от Договора и не подлежи на демократичен контрол;

Новият статут на референтните документи за НДНТ

20. изразява задоволство относно последните подобрения в референтните документи за НДНТ и ги оценява като полезни референтни документи. Основната част от референтните документи за НДНТ обаче е публикувана само на английски език, което може да създаде трудности за местните и регионалните власти, отговарящи за контрола и издаването на разрешения. Поради тази причина Комитетът отправя искане основните глави на референтните документи за НДНТ (например онези, с които се установяват най-добрите налични техники (НДНТ, вж. приложение 1) за конкретната индустрия) да бъдат преведени на всички езици на ЕС;

21. счита за неоправдано, че референтните документи за НДНТ не се използват по-често в ЕС, и препоръчва да бъде подобро тяхното използване. Поради тази причина ние сме съгласни с новия статут на референтните документи за НДНТ и по-нататъшното задължение за тяхното използване в процедурата по издаване на разрешителни. Комитетът тълкува новия статут на референтните документи за НДНТ като обвързващ в по-голяма степен, тъй като тези документи (които понастоящем са само референтни документи, които трябва да бъдат консултирани, но нямат задължителна сила) на практика сега стават задължителни;

22. смята, че съществуват възможности за подобряване на референтните документи за НДНТ. Понякога иновациите и подобренията, които следва да се въведат в производствения процес, не се осъществяват. Така например, разликите във взетите при мониторинга проби понастоящем се използват, за да се наказват предприятията, докато биха могли да се използват и за подобряване на техниките. Друг пример е несъответствието между главата относно летливите органични съединения в директивата и съответния референтен документ за НДНТ. В резултат от това съществува опасение, че не винаги ще бъде приоритизиран най-чистият подход. Иновациите за подобряване на местната околна среда следва винаги да се насърчават от местните власти, ако това е възможно, а качеството на референтните документи за НДНТ следва да бъде достатъчно добро, за да са в помощ на компетентните власти;

23. счита, че новият статут на референтните документи за НДНТ ще засили последователността на политиката, свързана с издаването на разрешителни и на свой ред ще допринесе за създаване на равни условия за конкуриращите се европейски предприятия;

24. счита Севилския процес (вж. Приложение 1) за необходим и твърдо установен. Референтните документи за НДНТ се съставят и актуализират в Севиля въз основа на срещите между служители на Европейската комисия и експерти от държавите-членки, представители на индустрията и НПО. Сътрудничеството между тези заинтересовани страни е жизненоважно за създаването на нови най-добри налични техники и за съставяне на нови или преразгледани референтни документи за НДНТ. Ето защо този процес следва да бъде разгледан по-подробно в директивата, както е случаят и с настоящото предложение;

25. отбелязва, че представителите на местните и регионалните власти не са част от Севилския процес и отправя искане те да бъдат поканени да участват в него. В качеството си на власти, издаващи разрешителните, и/или органи, отговарящи за инспекциите, регионалните и местните власти разполагат със значителни знания относно най-добрите налични техники и затова Севилският процес може да бъде подобрен чрез участието на техни представители;

26. посочва, че новият статут на референтните документи за НДНТ би могъл да се отрази отрицателно върху Севилския процес (вж. Приложение 1). Постигането на консенсус относно най-добрите налични техники ще представлява по-голямо

предизвикателство поради новия характер на референтните документи за НДНТ, тъй като държавите-членки, предприятията и НПО биха могли да възприемат по-стратегически подход при определянето на референтен документ за НДНТ. По причини, свързани с производствените разходи, за предприятията биха били по-изгодни по-малко иновативни стандарти в референтните документи за НДНТ. В този случай вместо търсене на най-добрите технически решения, Севилският процес би могъл да се превърне в бавен и непрозрачен политически процес;

27. счита, че тази ситуация може да доведе до приемането на по-малко амбициозни документи. Като резултат от това, ние ще разполагаме с остарял и неефективен инструмент, който не стимулира иновациите и не води до подобрение на качеството на околната среда, а всъщност отслабва прилагането на новата директива относно промишлените емисии;

Вземане на решения: гъвкавост и местни условия, свързани с околната среда

28. изразява съгласие с целите на новата директива за промишлените емисии относно повишаването на съгласуваността на политиката, с оглед на издаването на разрешителни за замърсяване;

29. посочва, че местните и регионалните власти разполагат с правомощия за издаване на разрешителни, които се различават в отделните държави-членки. Така например, в Дания за издаване на разрешителни отговарят както местните власти, така и националното правителство. В Нидерландия разрешителните за замърсяване се издават от общинските и провинциалните власти, докато в Обединеното кралство въпросите, свързани със замърсяването на въздуха от по-значителни източници, са от компетентните на централното правителство. Съгласно доминиращия в ЕС модел на участие на местните и регионалните власти в тази политика стандартите се определят на национално равнище и се прилагат на поднационално равнище;

30. отбелязва, че иновациите за по-чисто производство се правят в местните общности. Развитието на по-чисти производства се осъществява от няколко страни, сред които НПО, предприятията и компетентните органи. Понастоящем в много случаи местните власти осъществяват само наблюдение. Директивата следва да предлага и възможности за сътрудничество между различните страни (местни администрации и предприятия), които да им позволяват да насърчават иновациите. Добри примери за това могат да се намерят в Нидерландия и Дания, както и в източноевропейските държави като Румъния;

31. подчертава нуждата от известна гъвкавост. Местните дадености се различават и инсталациите, дори когато произвеждат сходни продукти, функционират по различен начин в ЕС, поради различията в местните условия. Местните и регионалните власти намират решения, съответстващи на условията в тяхната географска област. На местно и регионално равнище винаги съществува загриженост относно поддържането на баланс между адекватното опазване на околната среда и икономическите фактори. Дори ако подобряването на околната среда е обща политическа цел, в ежедневието местните и регионалните власти взимат решения, като правят избор между различни параметри, свързани с околната среда, и често правят компромиси с последствията за околната среда, до които водят различните мерки. При издаването на разрешителни предоставянето на дерогации от стойностите на емисиите, основаващи се върху най-добрите налични техники, е от особено значение за регионите в онези държави-членки, където съществува традиция на доброволни споразумения с индустрията и в които административните правомощия за вземане на решения не са драстично ограничени от законодателството;

32. изразява обаче твърдото си убеждение, че гъвкавостта следва да бъде ограничена; трябва да има баланс между поддържането на равни условия и вземането на решения на местно равнище. Поради това приветства включването на пределните стойности на емисиите в самата директива, което ще доведе до цялостно опазване на околната среда в ЕС. Гъвкавостта може да доведе до злоупотреби и поради това Комитетът изразява задоволство, че процедурата на разглеждане на въпроса на местно равнище съдържа достатъчно гаранции за тяхното предотвратяване, тъй като органите, които издават разрешителни, могат да предоставят дерогации само на базата на оценка на въздействието (член 16, параграф 3) и са задължени да представят обосновката пред обществеността (член 26, параграф 3, буква е);

33. изразява категорично несъгласие с предложението на Комисията за установяване на критерии за предоставяне на дерогация въз основа на местните условия в съответствие с процедурата на комитология (член 16, параграф 3) поради следните причини:

- критериите за предоставяне на дерогации би трябвало да бъдат дефинирани в самата директива (и по този начин да бъдат приети чрез процедура за съвместно вземане на решения), а не да бъдат определяни в бъдеще на равнище ЕС чрез процедурата на комитология, при която не биват консултирани Комитетът на регионите и другите представители на местните и регионални власти;
- поради голямото разнообразие на местни и регионални условия е много трудно, ако не и невъзможно, да се установят единни критерии на равнище ЕС;
- Комитетът е убеден, че процедурата за предоставяне на дерогации, както се посочва в параграф 29, съдържа достатъчно гаранции за предотвратяване на злоупотреби;
- по отношение на принципа на субсидиарност, намирането на баланс между местните условия, свързани с околната среда, и разходите и ползите, свързани с околната среда, както и възможността за осъществяване от техническа гледна точка следва да се определя от местните и регионалните власти посредством местните и регионалните демократични процеси.

Иновации и по-чисти технологии

34. подкрепя идеята за насърчаване на иновациите, но поставя под въпрос това дали новата директива създава здрави основи за подобно развитие;

35. приветства факта, че разрешителните ще трябва често да бъдат преразглеждани. Постоянното адаптиране на изискванията за издаване на разрешителни ще допринесе за приемането на по-чисти технологии и по този начин ще намали въздействието на промишлените емисии върху околната среда. За да се гарантира, че действително се извършват иновационни дейности, трябва да бъдат изпълнени две условия. Първото условие е правната сигурност, за да се гарантира наличието на инвестиционен капитал. Трябва да се съобразяваме с икономическите цикли и общоприета практика в държавите-членки е условията за издаване на разрешителни да остават валидни в продължение на период от осем години. Това трябва да бъде отразено в разпоредбите относно адаптирането на условията за издаване на разрешителни към новия или актуализиран референтен документ за НДНТ (член 22, параграф 3). Второто условие ще бъде осигуряване на възможности за предоставяне на дерогации, които позволяват адекватно тестване на новопоявяващи се или нови технологии. Комитетът е на мнение, че ограничението във времето, наложено от член 16, параграф 5, в някои случаи може да е твърде строго — най-малкото по време на четиригодишния период след публикуването на нов референтен документ за НДНТ;

36. изразява загриженост, че новият статут на референтните документи за НДНТ би могъл да представлява пречка за иновациите на индустрията поради ограничените стимули за устойчивостта. Европейската индустрия няма да бъде насърчена да стане или остане водеща в областта на новите, чисти технологии и ще бъде по-трудно да се намери решение на все още съществуващите проблеми в областта на околната среда в ЕС;

37. счита, че е за предпочитане директивата да се прилага по начин, който няма да насърчи непряко значително релокализиране на съществуващата промишленост в места, които са „рай за замърсителите“ в чужбина;

38. би желал да отбележи, че въпреки че включването на по-ниска категория големи горивни инсталации с мощност от 20 до 50 мегавата (MW) е важен аспект на новата директива, по отношение на фермите е под въпрос дали включването на по-голям брой малки животновъдни ферми ще донесе достатъчно екологични ползи, за да оправдае административната тежест;

Административни разходи

39. е на мнение, че по-доброто регулиране, заедно с опростяването на законодателството изисква също така ефективност на разходите и намаляване на административната тежест. Комитетът си задава въпроса дали настоящото предложение отговаря на последните две изисквания;

40. изразява загриженост относно многобройните изисквания по отношение на инспекциите, наблюдението, преразглеждането на условията за издаване на разрешителни и докладването относно спазването на разпоредбите;

41. разглежда инспекциите като важна част от правилното прилагане на директивата. Приветства факта, че това се признава в директивата. Не е сигурно обаче до каква степен това трябва да бъде уточнено в самата Директива вместо в препоръките за минимални критерии за инспекции на околната среда. Това също така би ограничило възможните различия между Директивата и (намиращите се в процес на преразглеждане) препоръки за минимални критерии за инспекции на околната среда;

42. счита, че в предложението се посочва, че ежегодното докладване относно прилагането на НДНТ (член 8) следва да включва сравнение с най-добрите налични техники (член 24). Това като че ли представлява ненужна административна тежест. Тъй като всички изисквания за издаване на разрешителни трябва да се основават на най-добрите налични техники, докладването относно спазването на изискванията за издаване на разрешителни

би било достатъчно. Повечето данни от мониторинга се характеризират с несигурност и ползването им за целите на докладването няма да доведе до конструктивни подобрения в прилаганите техники. Следователно не е сигурно дали това би допринесло за по-добро регулиране;

43. отбелязва, че държавите-членки докладват на всеки три години относно прилагането на Директивата. Въпреки че докладването се извършва само на три години, то представлява значителна административна тежест за местните и регионалните власти. Поради тази причина настоятелно предлагаме държавите-членки да поддържат вътрешен файл с информация, съдържащ всички съответни данни, с които Комисията може да прави справка по всяко време. Той следва да замени системата за докладване и ще бъде в съответствие с принципа за по-добро регулиране;

44. отбелязва, че след окончателното прекратяване на експлоатацията, операторът връща обекта в състоянието, посочено в доклада за първоначалното състояние (член 23). Комитетът тълкува това състояние като по-чисто състояние на почвата в сравнение с периода, предшестваш началото на експлоатацията. Той счита също, че замърсените почви следва да бъдат санирани с оглед на състоянието, необходимо за бъдещото ниво на използване на обекта. Този подход също така би съответствал в по-голяма степен на принципа „замърсителят плаща“;

45. счита, че в предложението се съдържа изискване за редовен мониторинг на почвите и подпочвените води преди и по време на експлоатирането на инсталацията. Обаче самото издаване на разрешително вече ще се основава на достатъчно опазване на почвите и подпочвените води. В определени случаи може и следва да има основание за допълнителен мониторинг, но той не трябва да е задължителен за всички случаи;

46. е съгласен, че на обществеността следва да се дава достатъчно информация относно инсталациите за КПКЗ. Комитетът подчертава, че информацията трябва да бъде винаги достъпна, но само при поискване;

47. не може да подкрепи предложеното използване на процедурата на комитология за установяването на някои критерии, като например критериите за мониторинг на почвите и подпочвените води, и тези за анализ на риска. Според Комитета тези критерии следва да бъдат установени в самата директива и да бъдат обсъдени сега, във връзка с текущата законодателна процедура.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 6

Издаване на разрешително

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
Компетентният орган издава разрешително в случай, че инсталацията съответства на изискванията на настоящата директива.	Компетентният орган издава разрешително, в случай, че инсталацията съответства на изискванията на настоящата директива Без да се засягат останалите изисквания произтичащи от разпоредбите на националното или общностното законодателство, компетентните органи издават разрешително при условия, гарантиращи, че инсталацията съответства на изискванията на настоящата директива.

Изложение на мотивите

Следваният в предложението за изменение на Директивата КПКЗ подход противоречи на целите на Рамковата директива за водите и следователно не съответства на действащото право на Общността. Така например, разпоредбите на член 11, параграф 3 на Рамковата директива за водите, отнасящи се до постигането на целите на управление на водите, се основават на принципа на всеобхватно право на управление от страна на държавите-членки.

Изменение 2

Член 16, параграф 3

Стойности на лимита за емисии, съответни параметри и технически мерки

Текст, предложен от Комисията	Предложение на КР за изменение
<p>Чрез дерогация от параграф 2, втора алинея в определени случаи компетентният орган може въз основа на оценка на екологичните и икономическите разходи и ползи, отчитаща техническите характеристики на съответната инсталация, нейното географско положение и условията на местната околна среда, да определи норми за допустими емисии, които надхвърлят равнищата на свързаните с най-добрите налични техники равнища на емисиите съгласно описанието в референтните документи за НДНТ.</p> <p>Тези норми за допустими емисии обаче не може да бъдат по-големи от нормите за допустими емисии, определени в приложения V-VIII, когато е приложимо.</p> <p>Комисията може да определи критерии за предоставяне на дерогацията, посочена в настоящия параграф.</p> <p>Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 69, параграф 2.</p>	<p>Чрез дерогация от параграф 2, втора алинея в определени случаи компетентният орган може въз основа на оценка на екологичните и икономическите разходи и ползи, отчитаща техническите характеристики на съответната инсталация, нейното географско положение и условията на местната околна среда, да определи норми за допустими емисии, които надхвърлят равнищата на свързаните с най-добрите налични техники равнища на емисиите съгласно описанието в референтните документи за НДНТ.</p> <p>Тези норми за допустими емисии обаче не може да бъдат по-големи от нормите за допустими емисии, определени в приложения V-VIII, когато е приложимо.</p> <p>Комисията може да определи критерии за предоставяне на дерогацията, посочена в настоящия параграф.</p> <p>Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 69, параграф 2.</p>

Изложение на мотивите

Комитетът на регионите изразява категоричното си несъгласие с предложението на Комисията за установяване на критерии за предоставяне на дерогация въз основа на местните условия, в съответствие с процедурата на комитология (член 16, параграф 3). Критериите за предоставяне на дерогации би трябвало да бъдат дефинирани в самата директива (и по този начин да бъдат приети чрез процедура за съвместно вземане на решения), а не да бъдат определяни в бъдеще на равнище ЕС чрез процедура на комитология, при която не биват консултирани Комитетът на регионите и другите представители на местните и регионалните власти. Поради голямото разнообразие на местни и регионални условия е много трудно, ако не и невъзможно, да се установят единни критерии на равнище ЕС. Процедурата по предоставяне на дерогация съдържа достатъчно гаранции за предотвратяване на злоупотреби, тъй като органите, които издават разрешителни, могат да предоставят дерогации само въз основа на оценка на въздействието (член 16, параграф 3) и са задължени да представят обосновка пред обществеността (член 26, параграф 3, буква е). По отношение на принципа на субсидиарност, намирането на баланс между местните условия, свързани с околната среда, и разходите и ползите, свързани с околната среда, както и възможността за осъществяване от техническа гледна точка, следва да се определят от местните и регионалните власти посредством местните и регионални демократични процеси.

Брюксел, 9 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Плана за действие на ЕС в областта на трудовата мобилност (2007-2010 г.)“

(2008/C 325/11)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- категорично подкрепя мнението на Комисията, че „мобилността на работниците е ключово средство за постигане на ефикасно функциониращ единен пазар и е от съществено значение за предоставяне възможност на повече хора да намерят по-добра работа — основна цел на Лисабонската стратегия“;
- подчертава, че в този контекст „мобилността“ трябва да се разбира и да се насърчава както като географска мобилност (вътре в държавите-членки на ЕС, както и между тях), така и като икономическа и социална мобилност и мобилност между работните места;
- споделя целта на Комисията за насърчаване на по-задълбочена осведоменост за възможностите и предимствата на мобилността сред широката публика и подчертава особената роля, която местните и регионалните власти могат да играят за разпространяване на подходяща информация;
- призовава за премахване на всички правни и административни пречки през свободното движение на работниците до края на периода на този План за действие през 2011 г.:
 - това включва премахването на всички оставащи пречки пред свободното движение на работници от 10-те държави-членки, които се присъединиха през 2004 г., както и от България и Румъния;
 - да не се прилагат никакви ограничения по отношение на новите държави-членки след присъединяването им към ЕС;
- препоръчва местните и регионалните власти да увеличават възможностите за кратко- или средносрочни назначения на лица от други държави-членки;
- смята, че местните и регионалните власти трябва да имат юридическа власт да изпълняват тези роли по трудовата мобилност, особено при разпространението на информация на местно и регионално равнище до работниците и работодателите. Също така е важно е да им бъдат дадени правомощия за това, когато е уместно, от националните и европейските органи.

Докладчик: г-н Dave QUAYLE, член на общинския съвет на Trafford (UK/ПЕС)

Отправни документи

Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно „Мобилността като средство за повече и по-добри работни места: Планът за действие на ЕС в областта на трудовата мобилност (2007-2010 г.)“

COM(2007) 773 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. категорично подкрепя мнението на Комисията, че „мобилността на работниците е ключово средство за постигане на ефикасно функциониращ единен пазар и е от съществено значение за предоставяне възможност на повече хора да намерят по-добра работа — основна цел на Лисабонската стратегия“;

2. подчертава, че в този контекст „мобилността“ трябва да се разбира и да се насърчава както в смисъла на географска мобилност (вътре в държавите-членки на ЕС, както и между тях), така и на икономическа и социална мобилност и мобилност между работните места;

3. подчертава, че в духа на договорените принципи за гъвкава сигурност, мобилността трябва да се упражнява като избор на работниците и да се подкрепя, за да се сведат до минимум свързаните с нея рискове, както и за да се увеличат максимално ползите и за работниците, и за работодателите;

Дейности в резултат от Плана за действие от 2002 г.

4. подкрепя създаването на системи за образование и обучение, които съответстват в по-голяма степен на нуждите на пазара на труда и които ще подготвят хората за мобилност посредством изучаване на езици и развитие на умения;

5. подкрепя премахването на правните и административните пречки и насърчава трансграничното признаване на придобитите квалификации;

6. подкрепя създаването на единен информационен портал относно мобилността въз основа на системата за вакантни работни места EURES;

План за действие на ЕС в областта на трудовата мобилност за 2007-2010 г.

7. подкрепя намеренията за подобряване на съществуващите законодателни и административни практики относно мобилността на работниците, за да се гарантира, че упражняването на правото на мобилност не води до загуба на социална защита или друг непропорционален риск;

8. признава, че за постигането на целта трудова мобилност е необходимо да се гарантира политическа подкрепа от властите на всички равнища: местно, регионално, национално и европейско;

9. е съгласен, че е необходимо да се укрепи EURES като инструмент за увеличаване на мобилността на работниците и семействата им;

10. споделя целта на Комисията за насърчаване на по-задълбочена осведоменост за възможностите и предимствата на мобилността сред широката публика и подчертава особената роля, която местните и регионалните власти могат да играят за разпространяване на подходяща информация;

11. приветства създаването на инициативата „Партньорство в областта на трудовата мобилност“, включваща домакинство на мрежа от заинтересовани страни, посветени на развитието на трудовата мобилност в ЕС (Действие 14), както и включването в рамките на програма ПРОГРЕС на подкрепа за финансирането на пилотни дейности, обмен на добри практики, разпространение на резултатите от нови разработки и изготвяне на новаторски програми (Действие 15);

12. призовава за премахване на всички правни и административни пречки през свободното движение на работниците до края на периода на този План за действие през 2011 г.:

- (i) това включва премахването на всички оставащи пречки пред свободното движение на работници от 10-те държави-членки, които се присъединиха през 2004 г., както и от България и Румъния;
- (ii) да не се прилагат никакви ограничения по отношение на новите държави-членки след присъединяването им към ЕС.

13. за да се гарантира успехът на тази стратегия, така че мобилността да стане реалност за всички работници, които пожелаят да си потърсят работа в друга държава-членка:

- (i) информация за вакантни работни места в други държави-членки би трябвало да се предоставя чрез EURES, националните служби по заетостта, а на местно и регионално равнище — чрез местните и регионалните власти;
- (ii) държави-членки би трябвало да бъдат насърчавани да включат географската и професионалната мобилност като приоритет в своите стратегии за национална заетост и обучение през целия живот (Действие 5);
- (iii) работниците трябва да бъдат осведомявани за правото си да си търсят работа в други държави-членки и за практическите подробности как да правят това, както и какво да правят, за да запазват правата си на социална сигурност по време на процеса;
- (iv) работодателите, особено от МСП на местно равнище, трябва да са осведомени, че могат да наемат работници от други държави-членки при стриктно спазване на всички действащи правни разпоредби в областта на трудовото право и относно безопасните условия на труд и социалната защита, както и за потенциалните ползи от това;
- (v) трябва да се наблегне повече на езиковото обучение и да се насърчава многоезичието;

- (vi) би трябвало да има по-широко трансгранично признаване на квалификацията, в т.ч. и на професионалните квалификации;
- (vii) социалните партньори трябва да бъдат включени във всички аспекти на трудовата мобилност;
- (viii) много важни са преносимостта на пенсионните права (Действие 4) и по-гъвкавите разпоредби за социална сигурност във и между държавите-членки;
- (ix) трябва да се осигури подходящо обучение за служителите в местните, регионалните и националните органи, които работят в областта на всички въпроси, свързани с мобилността на работниците, за да дават навременна и правилна информация на работниците, които търсят работа в други страни и чрез комуникация с компетентните органи на приемащата държава да могат да им бъдат в помощ за зачитане на тяхното право на социална защита.

14. смята, че за да се гарантира, че мобилността не води до напрежение и социална нестабилност в приемащите общности, е необходимо:

- (i) да се подкрепя Европейската комисия при насърчаването на принципа на „справедливата мобилност“;
- (ii) да се гарантира, че продължаваме да се борим с недекларирания труд и социалния дъмпинг (Действие 6);
- (iii) да се подкрепи общият принцип, че работниците мигранти получават същото заплащане и равностойни условия на работа и труд като работниците на същата работа или в същата индустрия на приемащата държава-членка;
- (iv) да се подкрепи концепцията за социална солидарност и включване между работниците мигранти и работниците от приемащата държава-членка.

Ролята на местните и регионалните власти в насърчаване на трудовата мобилност

15. смята, че местните и регионалните власти, заедно с други национални и европейски агенции, играят основна роля за предоставяне на информация за вакантни работни места в други държави-членки и практическите подробности за достъп до тях;

16. смята, че е необходимо да се гарантира, че местните работодатели, особено от МСП, разбират, че имат право на достъп до работници от целия ЕС, и освен това предоставят практическа помощ и съвети, ако желаят;

17. разбира, че местните и регионалните власти често са основните доставчици на начално и средно образование и счита, че то би трябвало да включва езиково обучение, насърчаване на многоезичието и развитието на межкултурните умения, необходими за подготвяне на хората за живот и работа в различни културни среди;

18. подчертава, че местните и регионалните власти насърчават и осигуряват учене през целия живот (често в партньорство с други агенции);

19. привлича вниманието към факта, че местните и регионалните власти са големи работодатели и като такива би трябвало да бъдат насърчавани да търсят работници, с които да попълват вакантни работни места, от държавите-членки на ЕС. Препоръчва местните и регионалните власти да увеличават възможностите за кратко- или средносрочни назначения на лица от други държави-членки;

За да изпълняват тези задачи и като цяло да са ангажирани в трудовата мобилност, местните и регионалните власти се нуждаят от следното:

— *Правно основание и компетентност*

20. смята, че местните и регионалните власти трябва да имат юридическа власт да изпълняват тези роли по трудовата мобилност, особено при разпространението на информация на местно и регионално равнище до работниците и работодателите. Също така е важно е да им бъдат дадени правомощия за това, когато е уместно, от националните и европейските органи;

— *Ресурси*

21. Местните и регионалните власти могат да се окажат под натиск, когато голям брой работници мигранти започнат работа и се установят в техните области, особено ако промяната настъпи рязко. Това важи най-вече за социалните служби, образованието, здравеопазването и предоставянето на жилища; в резултат трябва да се предоставят средства за справяне с положението. По този начин ще се помогне не само на новопрестигналите, но и ще се намали потенциалното напрежение между работниците мигранти и приемащата ги общност. Ето защо КР подкрепя усилията за осигуряване на статистически данни в доказателство за нуждите на различните части от пазара на труда и за обмяна на тази информация на европейско равнище, за да се подобри планирането и управлението на движението на работната сила. Националните, регионалните и местните власти трябва съвместно да планират предварително какви да бъдат подобни социални услуги, така че да се справят по-ефективно с притока на европейски мигранти. Това ще се наложи отчасти поради факта, че вътрешноевропейската трудова миграция ще нараства значително в бъдеще, и отчасти поради факта, че липсата на планиране, социалното напрежение и лошите отношения в общността в резултат на тази липса ще навредят на вътрешноевропейската миграция и биха могли да застрашат дори и самото европейско единство;

22. също трябва да бъдат обезпечени средства за осигуряване на информация за трудовата мобилност и разширяване на езиковото обучение;

— *Информативност и достъп до „добри практики“*

23. подчертава желанието на КР да продължи активна работа по въпроса за трудовата мобилност, както за насърчаването ѝ, така и в търсенето на добри практики и гарантирането на разпространението им до други местни и регионални органи;

24. насърчава местните и регионалните власти да се обединяват със съответните институции на другите държави-членки за изработването на „добри практики“ в сферата и след това да насърчават прилагането им национално и сред държавите-членки (Действия 7 и 15);

По отношение на EURES

25. подкрепя Комисията в целта ѝ да разработи и утвърди EURES „като единственото универсално средство за подпомагане на работещите и техните семейства“. Но то трябва да се

интегрира със структурите на национално, регионално и местно равнище при спазване на субсидиарността;

26. изказва съгласие с Комисията, че за EURES основна задача е да „повиши осведомеността на принципа на равнопоставеност и спазване на трудовите стандарти в рамките на европейските пазари на труда“ (Действие 9);

27. изказва съгласие, че EURES би трябвало да „усъвършенства услугите си с цел посрещане на нуждите на специални категории от работници (дългосрочно безработни, млади работници, по-възрастни работници, жени, и др.)“ (Действие 10).

Брюксел, 9 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Медийна грамотност“ и „Творческо онлайн съдържание“

(2008/C 325/12)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- отправя искане към Съвета и Европейския парламент да продължат да развиват политиката за медийна грамотност на ЕС (със стратегически цели и проследяване на напредъка) и да приемат препоръка относно медийната грамотност като отчетат настоящото становище на КР и принципа на субсидиарност. В следващата програма МЕДИА следва да се добави специална част за медийната грамотност. Успоредно или алтернативно би трябвало да започнат пилотни проекти, финансирани от ЕС;
- подчертава, че в докладите, предвидени в член 26 от новата Директива за аудиовизуални медийни услуги и в свързаните с тях дейности на Комисията и на държавите-членки трябва да се направи оценка на съществуващите различия и осъществения напредък в областта на медийната грамотност на регионално равнище в Европа и да се насърчат добрите практики, прилагани от местните и регионалните власти, както и от заинтересованите страни;
- насърчава националните, регионалните и местните власти да подкрепят медийната грамотност и да улеснят по-специално приноса на гражданското общество. Приканва местните и регионалните власти на развиват проекти за сътрудничество в подкрепа на медийната грамотност в областта на формалното и неформалното образование и обучение, насочени към гражданите и по-специално към децата и младежите, хората с увреждания и социалните групи, изложени на риск от социално изключване;
- приканва местните и регионалните власти да играят водеща роля в управлението на културното си и езиково наследство чрез средствата на творческото онлайн съдържание — да насърчават новите предприемачески модели в местните творчески индустрии и местните медии, да насърчават творческите произведения, които са (съ)финансирани от медийни организации, а също и да изградят електронно управление;
- заема критична позиция по отношение на пропуската на Европейската комисия, която не е отчетела културните и социални последствия от възникващия сектор на творческото онлайн съдържание: приложното поле на предложената препоръка и платформата за онлайн съдържание трябва да включват и културното многообразие.

Докладчик: г-жа Evangelia SCHOINARAKI-ILIAKI (EL/ПЕС), областен управител на Heraklion

Отправни документи

Съобщение от Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите: европейски подход към медийната грамотност в цифрова среда

COM(2007) 833 окончателен

Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно творческото онлайн съдържание в единния пазар

COM(2007) 836 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

A. Медийна грамотност ⁽¹⁾

1. отговорен за насърчаване на социалното сближаване на регионално ниво, което преди всичко минава през цифровото сближаване, приветства публикуването на съобщението на Комисията по въпроса за медийната грамотност в цифрова среда и по-специално даденото там изчерпателно определение за медийна грамотност. Всъщност това определение включва умение и възможност за достъп до тези средства за комуникация и употребата им, а също и придобиване на знания за начина им на действие и критична оценка на тяхното съдържание;

2. подкрепя целите и приоритетите, определени от Комисията в Съобщението и подчертава, че по негово мнение медийната грамотност включва:

- а) подкрепя на активно и творческо използване на медиите от гражданите, по-специално от страна на младите хора, които са едновременно потребители и производители на творческо съдържание и развиване и поддържане на медийна грамотност сред възрастните хора и хората в трудоспособна възраст;
- б) подкрепя на критичния подход на гражданите по отношение на всички медии;
- в) насърчаване на многообразието на гледни точки в медиите;
- г) принос към дискусиата за търговските реклами и въпросите, свързани със зачитане и защита на личния живот;
- д) насърчаване на активното участие на гражданите предвид факта, че медиите имат определящо значение за облика на европейското аудиовизуално наследство, местната и регионалната идентичност, междукултурния диалог и демокрацията;
- е) насърчаване на социалната интеграция;

⁽¹⁾ След обширно обсъждане с граждани и известен брой заинтересовани лица, докладчикът счита, че терминът „γραμματιότητα“, който е превод на гръцки на английския термин „literacy“ е неподходящ, тъй като не превежда ясно значението на това понятие, нито обхваща му. Докладчикът предлага в гръцкия текст на становището вместо термина „γραμματιότητα“, да се използва терминът „αγούρι“ (или „παιδεία“), което означава медийна грамотност. (Бел. пр.: Това терминологично изменение в гръцкия текст не се отразява на термините, използвани в българския текст).

ж) гарантиране на равен достъп до новите медии и новите технологии, тъй като телекомуникациите и медиите играят все по-значима роля в почти всички области на живота;

3. би искал да се позове на заключенията на Съвета от 21 май 2008 г. ⁽²⁾ и в тази връзка:

- припомня, че от 2004 г. насърчаването на медийната грамотност е въпрос от приоритетно значение за КР;
- признава усилията, които Съветът полага за насърчаването на медийната грамотност, въпреки че между държавите-членки съществуват различия по отношение на практиките и досегашния им напредък;
- изразява съгласието си със Съвета, че е важно да се обменят информация и добри практики при развиване на медийната грамотност и освен това подчертава, че този обмен може да бъде съчетан с мерки от страна на местните и регионалните власти, които могат да играят важна роля в тази област;
- счита, че медийната грамотност може да бъде насърчавана чрез допълнителни финансови средства, както за вече съществуващите, така и за нови инициативи;

Насърчаване на медийната грамотност на равнище ЕС

4. припомня, че още през 2004 г. ⁽³⁾ Комитетът поиска Комисията да отдели специално внимание на насърчаването на медийната грамотност във всички държави-членки на ЕС и да осигури минимален обем от информация за всяка от тях. От тази гледна точка Комитетът приветства Комисията за това, че чрез разглежданото съобщение поставя началото на една общностна политика за медийна грамотност;

5. насърчава Комисията да продължава да развива политиката си в областта на медийната грамотност (програми, поставящи стратегически цели и проследяване на напредъка), в сътрудничество с всички институции на ЕС и местните и регионални власти и да задълбочи сътрудничеството в тази област с ЮНЕСКО и Съвета на Европа;

⁽²⁾ Заключение на Съвета от 21 май 2008 г. относно „Европейски подход към медийната грамотност в цифрова среда“ — 2868-то заседание на Съвета по въпросите на образованието, младежта и културата, Брюксел, 21 май 2008 г.

⁽³⁾ CdR 67/2004 fin.

6. отправя искане към Съвета и Европейския парламент да приемат препоръка относно медийната грамотност, както е отбелязано в съобщението, и да отчетат настоящото становище на КР, принципа на субсидиарност, както и правомощията, които бяха определени на местно и регионално равнище в ЕС по въпросите, свързани с медийната грамотност;

7. изразява удовлетворение що се отнася до задължението на Комисията да представя доклади, предвидено в член 26 от новата Директива за аудиовизуални медийни услуги; отбелязва обаче, че е необходимо в тези доклади и в свързаните с тях дейности на Комисията и на държавите-членки да се оценят съществуващите различия и осъщественият напредък в областта на медийната грамотност на регионално равнище в Европа и да се насърчат добрите практики, прилагани от местните и регионалните власти както и от заинтересованите страни;

8. приветства провеждането от Комисията на повече дейности за оползотворяване на уменията, придобити в рамките на местни и регионални програми за медийна грамотност в цяла Европа, но също и в рамките на насърчаването на платформи за диалог, на прояви и на мрежи за обмен на добри практики;

9. отправя искане към институциите на ЕС да добавят в следващата програма МЕДИА специална част за медийната грамотност, тъй като в настоящия си вариант тази програма има незначителен принос към тази грамотност; успоредно или алтернативно, отправя искане към Комисията да започне пилотни проекти в подкрепа на медийната грамотност, финансирани от ЕС;

10. подчертава, че съществуващите програми и инициативи на ЕС, например в подкрепа на по-сигурен интернет, имат много по-ограничени възможности по отношение на развитието и обмена на добри практики в областта на медийната грамотност; поради това отправя искане към Комисията да хармонизира тези програми, когато пристъпи към преразглеждането им, и да включи в тях въпроси, свързани с тази грамотност;

Насърчаване на медийната грамотност на национално, регионално и местно равнище

11. насърчава националните, регионалните и местните власти да подкрепят инициативите, проектите и програмите във връзка с медийната грамотност, които по-конкретно имат за цел:

а) сътрудничество на всички заинтересовани лица, в случая аудиовизуалната индустрия (кино, телевизия, радио, доставчици и производители на онлайн съдържание), медийните организации, образователните институции, регулаторните органи, научноизследователските институти, културните институти и социалните организации;

б) организирането на услуги за насърчаване на медийната грамотност;

в) оценка на постигнатия напредък в областта на медийната грамотност на местно и регионално ниво;

г) осъществяването на информационни кампании по въпроси, свързани с медийната грамотност, насърчаване на създаването на „медийни бюра“ (информационни центрове за програмите МЕДИА) и създаване на информационни центрове, чиято дейност да е на регионално равнище и които да се занимават с въпроси, свързани с медийната грамотност;

д) създаване на стимули и насърчаване на политики в подкрепа на производството и разпространението на европейско съдържание, а също и развитие на медии от страна на гражданското общество;

е) участие в национални и общностни мрежи за сътрудничество;

12. настоячиво приканва публичните власти да улеснят по-специално приноса на гражданското общество, тъй като организациите на гражданското общество, участващи в разискванията за медийната грамотност, днес са малобройни; в същото време подкрепя засиленото участие на регулаторните органи на държавите-членки и на регионите;

13. изразява задоволство от това, че Комисията е отбелязала изрично основната роля на местните и регионалните власти в подкрепата на инициативите в областта на неформалното обучение, но добавя, че в много случаи местните и регионалните власти са също така отговорни за включването на медийната грамотност в официалното образование на всички нива;

14. насърчава местните и регионалните власти да включат въпроси, свързани с медийната грамотност, в обучението на преподаватели и възпитатели, в училищните програми и в програмите за учене през целия живот, а също и да насърчават медиите с образователна цел и уменията на учениците и студентите за използване на мултимедийни продукти;

15. подканва местните и регионалните власти на развиват дългосрочно сътрудничество в подкрепа на медийната грамотност между заинтересованите лица от публичния и от частния сектор, както във формалното, така и в неформално образование и обучение (например издателите на местни/регионални вестници, които насърчават изучаването на журналистика — печатни и електронни медии — в училищата, фестивалите на киното, които включват дейности за медийна грамотност, както и кампаниите за медийна грамотност, организирани от обществени аудиовизуални канали и предприятия за хардуер и програмни продукти);

16. приканва държавите-членки да насърчават в по-голяма степен медийната грамотност като прилагат препоръката на Европейския парламент и на Съвета относно филмовото наследство и конкурентоспособността на дейностите, свързани с филмопроизводството⁽⁴⁾, както и препоръката на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на малолетните и на човешкото достойнство и за правото на отговор във връзка с конкурентоспособността на европейската индустрия за аудиовизуални услуги и онлайн информация⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Препоръка 2005/865/ЕО.

⁽⁵⁾ Препоръка 2006/952/ЕО.

Медийна грамотност по отношение на търговските съобщения (реклама)

17. поддържа позицията си, изразена в становището относно новата директива за аудиовизуалните медийни услуги ⁽⁶⁾, в което отпрати искане да се разгледа възможността да се забрани прекъсването на детските предавания и телевизионните новини за реклами, мнение, което за съжаление не беше взето предвид; изразява несъгласие с подхода на Комисията, която счита че насърчаването на медийната грамотност е по-уместно, отколкото забраната на реклами ⁽⁷⁾; няма никакво съмнение, че е необходимо да се подобри грамотността на гражданите, особено на децата и младежите, и да се разработи рационален и критичен подход по отношение на медиите; впрочем КР изрази съмненията си по отношение на способността на децата да правят разлика между предаванията и рекламата или да оценяват правилно рекламните послания; поради тази причина той подкрепя възможността за регулиране и за затягане на регулаторните разпоредби на държавите-членки;

18. споделя мнението на Комисията, която отбелязва необходимостта да се разработват и обменят добри практики в тази област; това се отнася за изработването и прилагането на етичен кодекс и, ако е необходимо, на рамка за саморегулиране и съвместно регулиране. Същевременно е необходимо да се защитят правата на потребителите по отношение на услугите, свързани със съдържанието, за да се гарантира, че качеството им отговаря на критериите за надеждност и валидност;

19. насърчава програмите за медийна грамотност на всички нива на управление, с публично или частно финансиране, при условие, разбира се, че са прозрачни и че ясно се разпознават интересите на участниците (по-специално от частния сектор);

Медийна грамотност по отношение на аудиовизуалните произведения и на онлайн съдържанието

20. приканва местните и регионалните власти да насърчават с подкрепата на държавите-членки и на ЕС дейностите, основани на приоритетите, които са определени в съобщението на Комисията. Тези дейности са насочени към гражданите и по-специално към децата и младежите, хората с увреждания и социалните групи, подложени на риск от социално изключване, и включват:

- а) запознаване с културното наследство на Европа и събуждане на по-голям интерес към европейските аудиовизуални произведения;
- б) възможност за гражданите да проследяват отблизо създаването на аудиовизуални произведения и услуги и да придобиват умения за творчество, а също така да се изразяват и да си задават въпроси за своята културна идентичност;
- в) разбиране на значението на правата върху интелектуалната собственост;
- г) критична оценка на онлайн съдържанието и оптимално използване на интернет търсачките от ползвателите;

⁽⁶⁾ CdR 106/2006 fin.

⁽⁷⁾ Вж. декларацията на комисар Reding и съобщението за пресата на Комисията IP/07/1970.

д) насърчаване на електронното включване на гражданите, както Комитетът вече подчерта в становището, което изготви по този въпрос ⁽⁸⁾;

21. подчертава необходимостта европейското аудиовизуално наследство да се включи в образователните и културните политики на държавите-членки, регионите и градовете и да се подкрепят и насърчават младите творци, които на практика са бъдещето на европейския аудиовизуален сектор; предвид гореизложеното, в препоръките, които е изготвил в миналото ⁽⁹⁾, Комитетът вече е изразил позицията си по отношение на увеличаване на финансовата помощ и подкрепа за местните и регионалните аудиовизуални фестивали, с цел да се насърчат произведенията на млади европейски творци, да се подобри обучението на професионалисти от аудиовизуалния сектор в страните и регионите със слабо производство и/или с ограничена географска или езикова територия;

Б. Творческото онлайн съдържание в единния пазар ⁽¹⁰⁾

22. приветства съобщението на Комисията относно творческото онлайн съдържание в единния пазар и споделя виждането на Комисията, че трансферът на услуги и творческо съдържание към онлайн среда е коренна промяна, тъй като цифровите технологии улесняват създаването на аудиовизуални творби и позволяват разпространението на творческо съдържание в един аудиовизуален пазар без граници, като същевременно улесняват достъпа до творческо съдържание чрез оборудване, мрежи и услуги. Това съдържание включва аудиовизуалните онлайн творби като филми, телевизия, музика, радио, онлайн игри, онлайн издания, онлайн образователно съдържание, както и съдържанието, създадено от ползвателите;

23. подчертава, че е необходимо да се предприемат допълнителни мерки за пълна мобилизация на потенциала на европейското творческо съдържание, като целта е да се увеличи както производството, така и наличността и разпространението на новаторски и качествени европейски произведения, да се насърчи европейското културно многообразие и да нарасне европейската конкурентоспособност.

24. подчертава, че възникващите предизвикателства трябва да се преодоляват не само от ЕС, държавите-членки, предприятията за производство и разпространение на съдържание, дружествата за експлоатация на мрежите, притежателите на права, потребителите и независимите регулаторни органи, но и от местните и регионалните власти;

25. приканва местните и регионалните власти да играят водеща роля в управлението на своето културно и езиково наследство, да насърчават новите предприемачески модели в местните творчески индустрии и местните медии, да насърчават творческите произведения, които са (съ)финансирани от институти и медийни организации, а също и да изградят електронно управление (електронно правителство), като доставят услуги по много канали;

⁽⁸⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽⁹⁾ CdR 303/2004 fin.

⁽¹⁰⁾ След обширни разисквания с граждани и известен брой заинтересовани лица, докладчикът счита, че терминът „επιγραμμικό“, който е превод на гръцки на английския термин „online“ е неподходящ, тъй като не превежда ясно значението на това понятие, нито обхваща му. Докладчикът предлага в гръцкия текст на становището да се използва не термина „επιγραμμικό“, а термина „διαδίκτιο“, който означава „онлайн“. (Бел. пр. Това терминологично изменение в гръцкия текст не се отразява на термините, използвани в българския текст.)

26. подкрепя двете основни инициативи, обявени в съобщението на Комисията, които са: а) предложение за препоръка на Европейския парламент и Съвета относно творческото онлайн съдържание; и б) създаване на платформа за разисквания и сътрудничество между заинтересовани страни, наречена „платформа за онлайн съдържание“, за да се стимулира диалогът по тази тема; отправяне на искане, освен това да се осигури и представителство на местното и регионално равнище;

Творческо онлайн съдържание и културно многообразие

27. отправя критики по отношение на пропуската на Комисията, която не е отчетла културните и социалните последици от възникващия сектор на творческото онлайн съдържание и не е предложила необходимите мерки за насърчаване на културното многообразие и осигуряване на достъп на всички до благата на ИКТ. Както вече отбеляза в становището си относно „i-2010“⁽¹¹⁾, Комитетът е на мнение, че политиките по отношение на новите услуги, цифровите медии и творческото съдържание не трябва да се изготвят само въз основа на икономически критерии, а трябва също да отчитат културните и социалните критерии. С оглед на това творческото съдържание трябва да насърчава социалното сближаване и включване, особено на някои групи, изложени на риск от изключване (жени, младежи, хора с увреждания);

28. констатира, че що се отнася до политиката и законодателството за творческото онлайн съдържание е необходимо да се постигне равновесие между значението на това съдържание като стока в областта на културата и значението му като стока в икономиката. Нарасналата взаимозависимост между областите на културата, аудиовизуалните средства и ИКТ обуславя необходимостта да се разработи последователна политика по отношение на промишлеността, творческите предприятия и онлайн съдържанието;

29. отправя искане към Комисията да включи защитата на културното многообразие в рамката на онлайн съдържанието и за целта да проучи следните аспекти:

- а) разширяване на обхвата на предложението за препоръка на Европейския парламент и Съвета относно творческото онлайн съдържание и „платформата за творческо съдържание“, така че да обхване и културното многообразие;
- б) начина, по който при тези обстоятелства ЕС възнамерява да прилага Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване. В становището си относно „Европейска програма за култура“ Комитетът прикани Европейската комисия да предприеме мерки за прилагане на тази световна конвенция въз основа на принципа на субсидиарност⁽¹²⁾;
- в) начина, по който ЕС прилага клаузата за културна съвместимост (член 151, параграф 4 от ДЕО) в тази политическа област;
- г) обмен между държавите-членки на информация и добри практики в тази област;

⁽¹¹⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹²⁾ CdR 172/2007 fin.

30. поставя си за цел да гарантира културното многообразие и идентичност в едно плуралистично европейско общество, в бъдещата цифрова среда и припомня, че в миналото вече е поставял такива искания⁽¹³⁾, и по-конкретно:

- а) гаранция, че съдържанието и услугите са достъпни на всички езици, предвид нарасналата употреба на един език в творческото онлайн съдържание;
- б) подкрепа за цифровизирането, дублирането, поставянето на субтитри и изготвянето на многоезични варианти на европейските аудиовизуални творби;
- в) гаранция, че доставчиците на нелинейни медийни услуги насърчават производството на творби на европейски производители и на независими европейски структури за производство, както и достъпа до тези творби;
- г) „положителна дискриминация“, включваща мерки за общностна подкрепа за страни с малки възможности за създаване на творческо онлайн съдържание или с ограничена географска или езикова територия;
- д) отчитане нуждите на ползвателите в различните езикови региони при създаването на цифрови библиотеки, чиито цифрови данни следва да бъдат достъпни отвъд националните граници, независимо от правата за ползване;

Конкретни дейности

31. споделя тревогата на Комисията по отношение на осиротелите произведения и за това, че много творци не се решават да позволят разпространение чрез интернет, защото се страхуват, че няма да могат да контролират нелегалните копия. Това е препятствие пред създаването на нови пазари за европейските творчески произведения и за културното многообразие в цифрова среда. Поради това Комитетът отправя призив към държавите-членки и местните и регионални власти да улеснят диалога между заинтересованите страни с цел да бъдат намерени подходящи решения за условията за споразумения между притежателите на права и дистрибуторите в интернет, но също и да се потвърдят ангажиментите им за изпълнение на Европейската харта за онлайн филми от 2006 г. (European Film Online Charter);

32. установява противоречие между възможността, която имат доставчиците на услуги за онлайн съдържание да достигат до публика в световен мащаб и факта, че правото на интелектуалната собственост традиционно покрива определена географска област. Установява също така известна двойственост между културно-политическата цел за разширяване на обмена и разпространението на европейското творческо онлайн съдържание и факта, че много притежатели на права се опитват да получат разрешения в ограничен брой държави-членки, в които това разрешение е икономически изгодно за тях;

33. в случая изразява задоволство от намерението на Комисията да изясни допълнително избора си за усъвършенстване на съществуващите механизми, включително мултитериториалната лицензионна система, преди да пристъпи към разглеждането на този сложен въпрос, който ще бъде включен в обявеното предложение за препоръка;

⁽¹³⁾ CdR 106/2006 fin, CdR 33/2006 fin, CdR 252/2005 fin, CdR 303/2004 fin, CdR 67/2004 fin.

34. отбелязва, както вече отбеляза в предишно становище ⁽¹⁴⁾, приноса на Комисията към изграждането на рамка за управление на цифровите права (УЦП) и поканата на заинтересованите страни за общи обсъждания, на които притежателите на цифрови права ще бъдат насърчени да договорят степента на оперативна съвместимост;

35. счита, че макар голяма част от по-старото европейско културно наследство да е свободно от ограничения на правата върху интелектуалната собственост и следователно е достъпно в интернет, то реформата на законодателството относно правата върху интелектуалната собственост във връзка с по-новото културно наследство е изключително важна ⁽¹⁵⁾;

36. подкрепя намерението на Комисията да стартира процедури за сътрудничество (етичен кодекс) между доставчиците на достъп/услуги, производителите на съдържание, притежателите на права и най-вече потребителите, така че да осигури мерки, благоприятни за потребителите, с цел подходяща защита на интелектуалните творби, зачитане правата на творците и борба с пиратството и нелегалните копия;

37. призовава местните и регионалните власти да подкрепят официалните и неформалните дейности в областта на информацията и осведомяването на обществеността за значението на интелектуалните права за достъпността на онлайн съдържанието;

38. предлага на институциите на ЕС, в рамките на Европейската година на творчеството и иновациите (2009 г.) да предвидят дейности на местно и регионално равнище във връзка с познаването и разбирането на въпросите, имащи отношение към достъпа до творческото онлайн съдържание, зачитането на правата върху интелектуалната собственост и борбата с пиратството;

39. счита, че започнатите от европейските институции дейности, насочени към укрепване и насърчаване на производството и разпространението на творческо онлайн съдържание трябва да бъдат свързани с инициативите в подкрепа на медийната грамотност.

Брюксел, 9 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

⁽¹⁴⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹⁵⁾ CdR 32/2006 fin.

Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите относно „Права на гражданите: насърчаване на основните права и на правата, произтичащи от европейското гражданство“

(2008/C 325/13)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подчертава значението на Хартата на основните права, която представлява крайъгълен камък в процеса на гарантиране на основните права и съществена отправна точка при определянето и интерпретирането на правата, които ЕС трябва да зачита, и подчертава специфичното предназначение на Хартата на основните права като инструмент, който е в служба на всички хора;
- подчертава, че упражняването на свързаните с гражданството права включва и изискването да се спазват определени „задължения“ към местните и регионалните общности;
- настоява отговорните лица на всички нива на управление да спомогнат за изграждането на „култура на основните права“ чрез повишаване на осведомеността на гражданите за техните права; ето защо потвърждава отново необходимостта от общи усилия за насърчаване на правата на гражданите, което по-специално трябва да стане неразделна част от политиката на Европейската комисия в областта на информацията и комуникацията, и счита, че за тази цел е необходимо да се предоставят конкретни ресурси и да се проведат дейности с ефективното участие на местните и регионалните власти;
- заявява намерението си да надгражда съществуващото плодотворно междуинституционално сътрудничество в областта на основните права, потвърдено на семинара през септември 2008 г. в Reggio Emilia, и ще разгледа задълбочено предложението на Комисията за ежегодно организиране на съвместна проява, чрез която да се популяризира ориентираният към гражданите подход към основните права и бенчмаркинг на различните нива на управление;
- подновява своето искане относно участието на представител на местните и регионални власти в Управителния съвет на Агенцията на ЕС за основните права;
- призовава Комисията да кани системно председателя на Комитета на регионите за участие в работата на Групата на комисарите по основните права, борбата с дискриминацията и равните възможности, която дава политически насоки и следи за съгласуваността на инициативите в тези области.

Докладчик: г-жа Sonia MASINI (ИТ/ПЕС), Управител на провинция Reggio Emilia

Отправен документ

Доклад на Комисията — „Пети доклад за гражданството на Съюза“

(1 май 2004 г.-30 юни 2007 г.)

COM(2008) 85 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. припомня, че в Договора за ЕС е записано, че Съюзът се основава на принципите на свобода, демокрация и на правовата държава, както и на зачитането на правата на човека и на основните свободи, които са общи за конституционните традиции на всички държави-членки и са гарантирани от Европейската конвенция за защита на човешките права и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г.;

2. подчертава значението, придавано до днес с цел ясно утвърждаване на важното значение и обхвата на защитените права от Хартата на основните права, обявена в Ница на 7 декември 2000 г. съвместно от Европейския парламент, Съвета и Комисията; въпреки че досега нямаше задължителна юридическа сила, Хартата представлява крайъгълен камък в процеса на гарантиране на основните права и съществена отправна точка при определянето и интерпретирането на правата, които ЕС трябва да зачита;

3. подчертава изключителното значение на Хартата в набора от инструменти, с които се цели да бъдат гарантирани човешките права, тъй като тя обединява в един единствен текст всеобщите права на човека (или граждански и политически права), произтичащи от историческото развитие в Европа на правата, свързани със свободата и неприкосновеността на личността, и от друга страна, икономическите и социалните права, произлезли от европейския опит за прилагане на „социална пазарна икономика“, както и множество разпоредби, придобили качествено нов характер (като например правата на възрастните и на хората с увреждания), които са свързани с европейския модел на „социална държава“;

4. подчертава специфичното предназначение на Хартата на основните права като инструмент, който е в служба на всички хора;

5. ето защо приветства факта, че с влизането в сила на Договора от Лисабон, Хартата на основните права, приета с изменен текст на 12 декември 2007 г. в Лисабон, би трябвало да получи задължителна юридическа сила и отбелязва по-специално, че тя придобива „същата юридическа стойност като тази на договорите“, които според Съда на Европейските общности представляват „конституционна харта“ на юридическия ред в ЕС;

6. подчертава, че независимо от факта, че правата, свързани с гражданството, представляват важна придобивка, прилагането им продължава да е трудно (Пети доклад на Комисията за гражданството на Съюза); по-специално широки слоеве от населението

изпитват чувство на отдалеченост от институциите на ЕС, с което е нужно да се води борба и то да се преодолее; подчертава, че в това отношение регионите и местните власти могат да играят свързваща роля между институциите и гражданите;

7. подчертава необходимостта от ново популяризиране на Хартата на основните права, с оглед на перспективата тя да придобие задължителна юридическа сила; следователно може да се положат усилия, особено в областта на обучението, за предприемане на кампании за „европейско гражданско образование“; в тази връзка подчертава ролята на регионите и на местните власти, по-специално що се отнася до разпространението на информацията и обмена на опит и идеи за проекти;

8. отбелязва, че от една страна Съюзът гарантира „всеобщите“ права на всеки (европейски гражданин, гражданин на трета страна или лица без гражданство), който попада под неговата юрисдикция, а от друга страна признава специфичните права на „гражданите на Съюза“, с които поддържа специална връзка на гражданство;

9. припомня, че всеобщите основни права и правата, свързани с гражданството на Съюза, трябва да бъдат признати и прилагани от институциите и органите на Европейския съюз, в това число и от КР, но и от националните власти, както и от регионалните и местни власти;

10. припомня принципа, утвърден в преамбула на Хартата на основните права, по силата на който общите ценности на Съюза трябва да бъдат развивани при зачитане на многообразието на културите и традициите в Европа, на националната идентичност на държавите-членки и на организацията на техните публични власти на национално, регионално и местно ниво, и приветства изричното споменаване на регионалната и местна автономия, и на демокрацията на най-близко до гражданите ниво;

11. подчертава, че в Договора за създаване на Европейската общност се посочва, че гражданството на Съюза означава не само права, но и задължения;

12. подчертава, по-специално, задължението за гражданите на ЕС да се съобразяват със законодателството на Съюза и на държавата, в която пребивават, и да зачитат другите култури;

13. отбелязва, че голям брой от правата, утвърдени с Хартата, се отнасят за правомощията, които в различните европейски държави са широко предоставени на регионалните и местните власти (например в областите на образованието, опазването на здравето и на околната среда, социалните политики, жилищната политика, местната полиция, транспорта) или са свързани с въпроси от общ характер по отношение на всеки публичен орган (добро управление, прозрачност и достъп до документите, права на детето, на възрастните хора и на хората с увреждания);

14. ето защо потвърждава отново необходимостта да се гарантира защитата на основните права на различни нива и приветства позоваването на този принцип в рамките на работата, свързана с изготвяне на доклада на г-н Catania, член на Европейския парламент, относно състоянието на основните права в Европейския съюз;

15. подчертава по-специално, че най-вече на регионално и местно ниво гражданите поддържа взаимоотношения с публичната администрация и използва административните структури и услуги;

16. подчертава, че популяризирането на правата на човека и правата на гражданина предполага активни политики: едно право се „упражнява“ само при наличието на обективни условия, даващи възможност за това;

17. отбелязва в тази връзка, че Съюзът трябва да продължи да провежда своите политики, за да се гарантира по-добро социално, икономическо и териториално сближаване, и приема със задоволство изрично споменатото в Договора от Лисабон „териториално сближаване“ като цел на Европейския съюз;

18. приветства приемането в приложение към Договора от Лисабон на протокола относно услугите от общ интерес, в който се подчертава значението за гражданите на наличието на достъпни за всички и ефективни публични услуги, които да отговарят на нуждите на потребителите, както и съществената роля на местните и регионални власти и широкото поле на действие, с което разполагат, за да организират, предоставят или възлагат тези услуги;

19. припомня, че съгласно Хартата на основните права, Съюзът защита културното, религиозното и езиковото многообразие и приветства факта, че договорот от Лисабон включва зачитането на културното и езиковото богатство сред целите на Съюза, разбира се при спазване на установените демократични правила;

20. подчертава централната роля при пълното зачитане на индивидуалните права, която играят неправителствените организации — естествени партньори на регионалните и местни власти;

21. подчертава, че регионалните и местните власти — близо до гражданите, до техните нужди и гледни точки — са органите, които имат най-преки и най-реалистични впечатления от ефективното прилагане на правата, утвърдени от Съюза; ето защо подчертава ролята, която КР може да играе като наблюдател на конкретните условия за прилагане на тези правила, и призовава Комисията и Европейският парламент да оценят тези възможности на КР чрез приемането на правни актове, интерпретиращи явленията, в съзвучие с регионалните и местни власти;

22. призовава Комисията да кани системно председателя на Комитета на регионите за участие в работата на Групата на комисарите по основните права, борбата с дискриминацията и равните възможности, която дава политически насоки и следи за съгласуваността на инициативите в тези области;

23. взема под внимание приемането на Решение 2007/252/ЕО, в което се определя конкретната програма „Основни права и гражданство“ за периода 2007-2013 г., и

призовава Комисията да го включи в процеса на преразглеждане на тази програма за периода 2014-2020 г.;

Всеобщи права на човека

24. потвърждава отново основното значение във всяко действие на Съюза на принципа за зачитане на основните права на човека, които произтичат от общите за държавите-членки конституционни традиции, от Всеобщата декларация за правата на човека, приета от Общото събрание на ООН, Европейската конвенция за правата на човека и на другите конвенции, приети на международно ниво (по-специално в рамките на Обединените нации) и ратифицирани от държавите-членки на Европейския съюз;

25. отбелязва, че европейският модел за защита на основните права, така както в частност е записано в Хартата, е сред най-развитите, тъй като включва гражданските и политическите права, както и икономическите, социални и културни права, основава се на собствена ценностна система и организация, която в областта на всеобщите основни права защита многообразието и диалектиката между различни култури, религии или убеждения в рамките на определените в демократичните европейски системи правила;

26. подчертава, че могат да възникнат конфликти между зачитането на индивидуалното право при защитата на неприкосновеността на личния живот и гарантирането на други основни права, като например правото на сигурност, и призовава този въпрос да бъде разглеждан по-задълбочено, като се вземе предвид и опитът на регионалните и местните власти и тяхната ключова роля в защитата на данните, които те притежават за гражданите, пребиваващи на тяхна територия;

27. потвърждава отново необходимостта Съюзът да защитава демокрацията и правата на човека и в трети страни и в тази връзка се позовава на съдържанието на своето становище относно „Европейски инструмент за демокрация и човешки права (ЕИДЧП), стратегически документ за периода 2007-2010 г.“, докладчик: г-жа Heini Utunen;

28. потвърждава отново необходимостта да се зачитат основните права и правовата държава в рамките на политиките, с цел създаване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие и припомня в същото време, че при тези политики Съюзът следва да гарантира на гражданите „повишено ниво на сигурност“;

29. приветства премахването в рамките на Договора от Лисабон на структурата от стълбове на Съюза, от което следва, че провежданите в областта на пространството на свобода, сигурност и правосъдие действия са подчинени на общите правила, регулиращи политиките на Съюза, в частност по отношение на правния контрол от страна на Съда на Европейските общности;

30. приема положително новите разпоредби, които се съдържат в Договора от Лисабон относно засилването на ролята на Европейския парламент в изготвянето, прилагането и оценката на политиките, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие и признаването на участието на националните парламенти в механизмите за оценяване на резултатите, постигнати в тази област;

31. заявява намерението си да надгражда съществуващото плодотворно междуинституционално сътрудничество в областта на основните права, потвърдено на семинара през септември 2008 г. в Reggio Emilia, и ще разгледа задълбочено предложението на Комисията за ежегодно организиране на съвместна проява, чрез която да се популяризира ориентираният към гражданите подход към основните права и бенчмаркинг на различните нива на управление;

32. приема положително създаването на Агенцията за основните права на Европейския съюз и започването на нейната дейност;

33. потвърждава желанието на Комитета на регионите и на местните и регионални власти да се присъединят активно в работата на Агенцията за основните права и в многогодишното ѝ планиране и подчертава задоволството си от вече действащите форми на сътрудничество;

34. подновява своето искане относно участието на представител на местните и регионалните власти в Управителния съвет на Агенцията;

35. предлага на Агенцията своето сътрудничество, както при събирането и разпространението на съществуващите добри практики и особено значим опит в областта на защитата и насърчаването на основните права на местно и регионално ниво, така и при изпращането на важни данни, събирани в местен и регионален мащаб.

36. подчертава, че местните и регионалните власти са в най-подходяща позиция да играят активна роля в насърчаването на правата на децата и да оказват подкрепа при наблюдаване на реалните условия за упражняване на тези права;

37. припомня, че е изтъквал ключовата роля на местните и регионалните власти при прилагане на основните права на жените и на принципа на равни възможности за всички;

38. потвърждава отново, по-специално по отношение на жените имигранти, че интеграцията предполага споделяне и зачитане на задълженията и основните права на човека, които са неразделна част от европейското правно наследство, и припомня значението на политиките за приемане, които почиват на признаването на многообразието на културите — плод на свободния избор на хората (CdR 396/2006);

39. подчертава важната роля на СМИ при разпространяването на информация относно нарушения на човешките и гражданските права, както и че те трябва да осведомяват също така за добрите практики и особено за ценния опит по отношение на гарантирането на човешките и гражданските права;

Правата, произтичащи от гражданството на Съюза

40. припомня, както това е потвърдено от Съда на Европейските общности, че гражданството на Съюза понастоящем представлява основен статут на личността, политическия субект на процеса на европейска интеграция;

41. ето защо изразява задоволство, че благодарение на Договора от Лисабон общите разпоредби относно гражданството на Съюза са залегнали в новия договор за Европейския съюз, в

дядла, съдържащ разпоредбите относно демократичните принципи, където отново е потвърден принципът, според който решенията трябва да бъдат вземани колкото е възможно по-открито и по-близо до гражданите (демократия на най-близко до гражданите ниво);

42. изразява съжаление обаче, че не е изрично посочена съществената роля, която местните и регионални власти играят в този контекст;

43. сред правата, произтичащи от европейското гражданство, подчертава особеното значение на свободата на движение и пребиваване, по-специално с оглед на по-добро взаимно опознаване между народите на Европейския съюз;

44. констатира постигнатия напредък в утвърждаването на тази свобода, благодарение на приемането и влизането в сила на Директива 2004/38 относно правото на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства свободно да пътуват и пребивават на територията на държавите-членки;

45. призовава държавите-членки да сътрудничат с цел изпълнение на изискванията за сигурност на гражданите и преследване на нарушенията;

46. настоятелно подчертава, включително и в светлината на опита, придобит при прилагането на Директива 2004/38, основните отговорности, поемани от местните и регионалните власти в управлението на проблемите, свързани с движението и най-вече с пребиваването на европейските граждани, не само при извършване на формалностите и административните дейности, свързани с пребиваването, но и в частност при политиките за приемане;

47. ето защо изразява съжаление, че в Петия доклад на Комисията относно гражданството на Съюза не се отбелязват особените отговорности на местните и регионалните власти в областта на приема;

48. припомня, че съгласно Директива 2004/38/ЕО правото на всеки гражданин на Съюза, независимо от това дали е нает на работа или не, да пребивава в приемна държава се запазва дотогава, докато не стане проблем или изключителна тежест за системата за социално подпомагане на приемната държава-членка, и че упражняването на това право за периоди по-големи от три месеца зависи от това дали този гражданин разполага с достатъчни финансови средства за себе си и за своето семейство, както и с пълна здравна застраховка в приемната държава-членка;

49. взема под внимание тълкуването от страна на Съда на Европейските общности на тези условия и подчертава въздействието, което това тълкуване може да окаже върху отговорностите на местните и регионалните власти и финансовите тежести, до което това може да доведе;

50. припомня правото и задължението на националните власти да санкционират при случаи на неправомерно упражняване на правата, признати от директивата, и при случаите на измами, като например фиктивни бракове или съжителства, както и при поведение, нарушаващо законите;

51. приема положително инициативите на Комисията, с които се цели насърчаване на познаването на новите разпоредби, съдържащи се в Директива 2004/38/ЕО, като например публикуването на наръчника относно Директива 2004/38/ЕО, и призовава Комисията да се възползва от специфичната благоприятна позиция на местните и регионалните власти, като канали за разпространение на тази информация;

52. подчертава, че упражняването на свързаните с гражданството права включва и изискването да се спазват определени „задължения“ към местните и регионалните общности;

53. потвърждава важността, включително и по принцип, на активното и пасивното изборително право, с което разполагат гражданите на Съюза, в държавата където пребивават по време на местните избори и изборите за Европейски парламент;

54. подчертава в тази връзка по-специално, че местните политически институции са израз на един европейски електорат и следователно са първите истински европейски органи на управление;

55. приветства увеличаването на участието в изборите за Европейски парламент на гражданите на Съюза, пребиваващи в държава-членка, различна от тяхната държава на произход, но отбелязва със загриженост постепенния спад на общото ниво на участие в европейските избори;

56. отправя отново своя призив за засилване дейностите по информиране и образование, провеждани във връзка с европейските избори, възползвайки се изцяло в този процес от предимствата на местните и регионалните власти;

57. потвърждава отново своя интерес към създаване на европейски политически партии (CdR 280/2004) и подчертава ключовата роля, която политиките на изборни длъжности на местно и регионално равнище би трябвало да играят в дейността на тези партии и в изготвянето на съответните стратегии, с цел по-специално да се установи връзка между различните нива на управление (европейско, национално, регионално и местно);

58. отбелязва своето задоволство от въвеждането с Договора от Лисабон на правото на гражданите на Съюза, които наброяват най-малко един милион и произхождат от значителен брой държави-членки, да приканят Комисията да представи законодателни предложения;

59. подчертава, с оглед на придобития опит, основната роля, която европейският омбудсман играе в разглеждането на случаи на лошо администриране в дейността на институциите и органите на Общността;

60. приветства предоставената на гражданите възможност да внасят петиции в Европейския парламент и да изпращат на омбудсмана жалби по електронен път;

61. припомня правото на всеки гражданин на Съюза да поиска защита на територията на трета страна, в която държавата-членка, на която е гражданин, няма представителство, от страна на дипломатическите и консулски служби на всяка друга държава-членка, при същите условия, валидни в тази държава; подчертава значението на тази разпоредба, включително по принцип, тъй като тя цели да придаде външно измерение на гражданството на Съюза;

62. споделя позицията на Комисията, според която достиженията на правото на Общността в областта на дипломатическата и консулска защита са недостатъчни, приема положително представянето от страна на Комисията на план за действие за периода 2007-2009 г., с който се цели развитие на тези достижения, и призовава Съвета и държавите-членки да предприемат необходимите действия в това отношение, включително на международно ниво;

63. подчертава във връзка с това съответните компетенции и опит на местните и регионалните власти (туризъм, здравна политика, погребения и кремиране) и по тази причина призовава институциите на Съюза да се консултират с КР при изготвянето и приемането на решения в тази област;

64. приема положително признаването от Договора от Лисабон на международна идентичност на Съюза и се надява Съюзът също да може да се намесва, за да се гарантира защитата на гражданите на международно ниво;

65. взема под внимание данните от Петия доклад на Комисията относно гражданството на Съюза (1 май 2004 г.-30 юни 2007 г.), според които гражданите биха искали да бъдат по-добре информирани за своите права, но в действителност по-малко от една трета от тях преценяват, че са „добре информирани за своите права като граждани на Съюза“;

66. настоява отговорните лица на всички нива на управление да спомогнат за изграждането на „култура на основните права“ чрез повишаване на осведомеността на гражданите за техните права; настоява отговорните лица на всички нива на управление да спомогнат за изграждането на „култура на основните права“ чрез повишаване на осведомеността на гражданите за техните права; ето защо потвърждава отново необходимостта от общи усилия за насърчаване на правата на гражданите, което по-специално трябва да стане неразделна част от политиката на Европейската комисия в областта на информацията и комуникацията;

67. счита, че за тази цел е необходимо да се предоставят конкретни ресурси и да се проведат дейности с ефективното участие на местните и регионалните власти.

Брюксел, 9 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Програма за по-безопасен интернет (2009-2013 г.)“

(2008/C 325/14)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- вярва, че предприетите досега действия трябва да бъдат пригодени към новите изисквания, като се има предвид, че развитието на нови технологии и услуги генерира нови рискове и увеличава съществуващите;
- препоръчва да бъде постигнат поне рамков консенсус относно понятието „незаконно съдържание“ чрез сравнение на разпоредбите на наказателното право и определяне на общата им основа. Дейностите следва да подпомагат изготвянето на Европейски черен списък на незаконното съдържание и да насърчават неговото използване от доставчиците на Интернет;
- призовава за това дейностите, насочени към повишаване на осведомеността на крайните потребители, да включват изрично органите за местно самоуправление, които са най-близо до целевите групи и разполагат с най-голям потенциал за разпространение на информация, както и за прилагане на конкретни програми и проекти;
- препоръчва центровете за повишаване на осведомеността да следват определени стратегии в контактите си с децата, родителите и учителите и да гарантират качеството на предприетите от тях мерки. Програмата следва също така да подпомага по-активното участие на медиите в кампании за повишаване на осведомеността;
- счита за изключително важно възможно най-тесното сътрудничество между горещите линии, правоприлагащите органи и Интернет доставчиците, както и включването на други участници, например подходящи социални организации и НПО;
- настоява за предприемане на действия за създаването на учебни материали относно информационните технологии и медийните умения, които да включват информация относно сигурната онлайн среда. Също така, действията не трябва да бъдат насочени изключително към защитата на децата, а и към активното усвояване на методите за безопасно използване на Интернет (придобиване на самостоятелност).

Докладчик: г-н Ján ORAVEC (SK/ЕНП), кмет на гр. Štúrovo

Отправен документ

„Предложение за решение на Европейския парламент и на Съвета за създаване на многогодишна програма на Общността за защита на децата при използване на Интернет и други комуникационни технологии“

COM(2008) 106 окончателен — 2008/0047 COD

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

Общи бележки по програмата

1. споделя мнението, че в периода след въвеждането на Плана за действие за по-безопасен Интернет, както технологиите, така и тяхното приложение прегърпяха значителна промяна. Децата са все по-активни ползватели на онлайн технологиите. Тяхната защита от вредно съдържание, ограничаването на разпространението на незаконно съдържание, както и възпитаването им в съзнателен и критичен подход към Интернет, представлява огромен проблем, който трябва активно да бъде обсъждан от лицата с политически и законотворчески правомощия, индустрията, крайните потребители и по-специално от родителите, наставниците и учителите;

2. съгласява се, че сред най-сериозните рискове за децата, свързани с онлайн технологиите, са: случаите, при които деца са пострадали пряко, като жертви на сексуален тормоз, документиран чрез снимки, филмов или звуков материал, разпространен впоследствие онлайн; директен контакт с извършителите, които се свързват и сприятеляват с децата, с цел извършване на сексуална злоупотреба („сприятеляване“) или когато децата стават жертва на психически тормоз в онлайн среда (кибертормоз);

3. взима предвид заключенията на крайната оценка на Плана за действие за по-безопасен Интернет;

4. оценява високо програмите на ЕС за по-безопасен интернет като единствените паневропейски инициативи, насочени към защитата на децата в онлайн среда;

5. съгласява се, че предприетите действия са били ефективни, но вярва, че те трябва да бъдат пригодени към новите изисквания, като се има предвид, че развитието на нови технологии и услуги генерира нови рискове и увеличава съществуващите;

6. приветства факта, че новата програма ще улесни сътрудничеството и обмена на опит и на добри практики на всички равнища по отношение на детската безопасност в Интернет и по този начин ще увеличи европейската добавена стойност;

7. съзнава трудността за постигане на консенсус относно дефиницията на термините „незаконно съдържание“ и „вредно съдържание“, които се определят по различен начин в различните страни и култури;

8. препоръчва все пак да бъде постигнат поне рамков консенсус относно незаконното съдържание чрез сравнение на

разпоредбите на наказателното право и определяне на общата им основа;

9. вярва, че предложените мерки ще спомогнат за защита на децата, използващи Интернет и други комуникационни технологии, ще отговорят на новите ситуации и ще ограничат разпространението на незаконно съдържание в онлайн средата, и по-специално онлайн разпространението на материал, съдържащ сексуална злоупотреба с деца, „сприятеляване“ и „кибер тормоз“;

10. изразява надежда, че допълнителните дейности ще бъдат насочени към стимулиране и насърчаване на развитието и прилагането на технически решения за справяне с незаконното съдържание и вредното поведение в онлайн средата, както и към насърчаване на взаимодействието и обмена на най-добри практики между широк кръг от заинтересовани страни на местно, регионално, европейско и международно ниво;

11. предлага всяка година да се организират конференции с насочваща цел с участието на заинтересованите страни на национално, европейско и международно ниво, за да се осигури възможност да се обсъждат текущите предизвикателства и въпроси, да се споделят добрите практики и да се насърчава сътрудничеството;

12. изразява съжаление, че дейностите, насочени към повишаване на обществената осведоменост, и по-специално тази на децата, родителите, наставниците и възпитателите относно възможностите и рисковете, свързани с използването на онлайн технологии, и средствата за безопасната им употреба, не включват изрично местните и регионалните власти, които са най-близо до целевите групи и разполагат с най-голям потенциал за съобщаване на важна информация, както и за прилагане на конкретни програми и проекти;

13. подкрепя създаването и по-нататъшното развитие на база от знания, която да се използва за борба с настоящите и бъдещите рискове и с последиците от използването на Интернет;

14. препоръчва координиране на проучванията в съответните области в ЕС и извън него, и натрупване на знания относно (променящите се) начини на употреба на онлайн технологиите от децата, свързаните с тях рискове и възможното вредно влияние на онлайн технологиите върху децата, включително на техническите, психологическите и социалните аспекти, както и посочване на положителните примери за възпитанието на децата в критичен подход към медиите;

15. подкрепя напълно продължаването на Програмата за по-безопасен Интернет плюс и подобряването на нейното качество;

16. призовава институциите на Общността и държавите-членки да отделят нужното внимание на борбата с този проблем в рамките на техните правомощия;

17. навява се, че ефективното прилагане на мерките ще спомогне за намаляване на заплахите за децата, използващи Интернет и други комуникационни технологии.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Приложение I — Действие 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Осигуряване на центрове за контакт, където обществото ще може да съобщава за незаконно съдържание и вредно поведение в онлайн среда. Дейностите следва да гарантират, че тези центрове за контакт са ефективни и познати за обществото, действат в тясно сътрудничество с другите мерки на национално ниво и търсят сътрудничество на европейско ниво, за да се справят с трансгранични проблеми и обменят най-добри практики.	1. Осигуряване на центрове за контакт, където обществото ще може да съобщава за незаконно съдържание и вредно поведение в онлайн среда. Дейностите следва да гарантират, че тези центрове за контакт са ефективни и познати за обществото, действат в тясно сътрудничество с другите мерки на национално ниво и търсят сътрудничество на европейско ниво, за да се справят с трансгранични проблеми и обменят най-добри практики. <u>Следва да бъде оказана подкрепа за популяризиране на горещите линии сред крайните потребители и също така следва да се използва потенциалът на местните власти за разпространение на важна информация.</u>

Изложение на мотивите

Центровете за контакт и горещите линии могат да изпълняват своята функция само ако максимален брой крайни потребители знаят за тяхното съществуване. Поради тази причина те се нуждаят от максимално популяризиране и местните власти разполагат с добри средства за това.

Изменение 2

Приложение I — Действие 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
2. Борба с вредното поведение в онлайн среда, по-специално със сприятеляването с деца с цел извършване на сексуална злоупотреба и оказването на психически тормоз в онлайн среда. Цел на дейностите ще е противодействие на сприятеляването с деца с цел извършване на сексуална злоупотреба и оказването на психически тормоз. Действията ще разгледат техническите, психологическите и социологичните въпроси, свързани с проблема, и ще подпомагат сътрудничеството и координацията между заинтересованите страни.	2. Борба с вредното поведение в онлайн среда, по-специално със сприятеляването с деца с цел извършване на сексуална злоупотреба и оказването на психически тормоз в онлайн среда. Цел на дейностите ще е противодействие на сприятеляването с деца с цел извършване на сексуална злоупотреба и оказването на психически тормоз. Действията ще разгледат техническите, психологическите и социологичните въпроси, свързани с проблема, и ще подпомагат сътрудничеството и координацията между заинтересованите страни. <u>Възможно най-тясното сътрудничество между горещите линии, правоприлагащите органи и Интернет доставчиците, от една страна, и включването на други участници, например подходящи социални организации и НПО, от друга, са от изключителна важност.</u>

Изложение на мотивите

За да бъдат предприети ефективни мерки за противодействие, е нужен бърз и постоянен поток от информация от горещите линии към другите заинтересовани страни, които участват в борбата срещу незаконното съдържание и вредното поведение.

Изменение 3

Приложение I — Действие 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
3. Стимулиране на прилагането на технически решения за адекватни действия спрямо незаконно съдържание и вредно поведение в онлайн среда. Дейностите следва да насърчават развитието или адаптирането на ефективни технологични инструменти за справяне с незаконното съдържание и борба с вредното поведение в онлайн среда, общо използвани от заинтересованите страни.	3. <u>Подпомагане и стимулиране</u> на прилагането на технически решения за адекватни действия спрямо незаконно съдържание и вредно поведение в онлайн среда. Дейностите следва да насърчават развитието или адаптирането на ефективни технологични инструменти за справяне с незаконното съдържание и борба с вредното поведение в онлайн среда, общо използвани от заинтересованите страни. <u>Дейностите следва да оказват допълнителна подкрепа за координацията на работата по изготвянето на Европейски черен списък на незаконно съдържание и за насърчаване на неговото използване от доставчиците на Интернет.</u>

Изложение на мотивите

Нужно е новите технически решения да бъдат не само насърчавани, но и подкрепяни. Европейският черен списък може да спомогне за предотвратяването или за възможното реагиране на незаконно съдържание.

Изменение 4

Приложение I — Действие 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
3. Насърчаване на участието на деца и млади хора в изграждане на по-безопасна онлайн среда. Действията ще са предназначени за ангажиране на деца и млади хора, с цел по-добро разбиране на тяхната гледна точка и опит по отношение използване на онлайн технологии, що се отнася до насърчаване на по-безопасна онлайн среда за деца.	3. Насърчаване на участието на деца и млади хора в изграждане на по-безопасна онлайн среда. Действията ще са предназначени за ангажиране на деца и млади хора, с цел по-добро разбиране на тяхната гледна точка и опит по отношение използване на онлайн технологии, що се отнася до насърчаване на по-безопасна онлайн среда за деца. <u>Действията следва също да включват създаването на учебни материали относно информационните технологии и медийните умения, които да включват информация относно сигурната онлайн среда и опасността от незаконно съдържание и вредно поведение. От друга страна действията не трябва да бъдат насочени изключително към защитата на децата, а и към активното усвояване на методите за безопасно използване на Интернет (придобиване на самостоятелност).</u>

Изложение на мотивите

Един обучен учител може да използва интерактивни методи, за да насочи вниманието на децата към опасностите при използването на Интернет, като същевременно извлича поуки от техните реакции относно вижданията и опита им с онлайн технологиите.

Изменение 5

Приложение I — Действие 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
4. Увеличаване на осведомеността относно подходящи инструменти за действие срещу вредното съдържание в онлайн среда. Дейностите ще целят увеличаване на информираността относно представянето и ефективността на инструментите за действие срещу незаконно съдържание и снабдяване на потребителите с информация, инструменти и приложения, които да им осигуряват подходяща подкрепа при съприкосновение с вредното съдържание измежду различните платформи.	4. Увеличаване на осведомеността относно подходящите инструменти за действие срещу вредно съдържание в онлайн среда <u>и информиране на крайните потребители относно наличните средства за филтриране на вредно съдържание.</u> Дейностите ще целят увеличаване на информираността относно представянето и ефективността на инструментите за действие срещу незаконно съдържание и снабдяване на потребителите с информация, инструменти и приложения, които да им осигуряват подходяща подкрепа при съприкосновение с вредното съдържание измежду различните платформи.

Изложение на мотивите

Информацията относно подходящите или нови средства за борба срещу вредното съдържание е важна не само за специалистите в тази област, но практически за всеки от крайните потребители, за да могат те да направят всичко възможно, за да отговорят по възможно най-подходящия и ефективен начин на новите опасности.

Изменение 6

Приложение I — Действие 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Повишаване на обществената осведоменост и разпространение на информация за по-безопасно използване на онлайн технологиите. Дейностите ще повишат обществената осведоменост чрез осигуряване на адекватна информация относно възможностите, рисковете и средствата за справяне с тях, координирани на европейско ниво. Дейностите ще насърчават рентабилни средства за популяризиране на проблема сред голям брой потребители.	1. Повишаване на обществената осведоменост и разпространение на информация за по-безопасно използване на онлайн технологиите и подкрепа за по-активно участие на медиите в кампании за повишаване на осведомеността. Дейностите ще повишат обществената осведоменост чрез осигуряване на адекватна информация относно възможностите, рисковете и средствата за справяне с тях, координирани на европейско ниво. Дейностите ще насърчават рентабилни средства за популяризиране на проблема сред голям брой потребители.

Изложение на мотивите

Местните и националните медии имат основна роля в разпространението на информацията относно по-безопасното използване на онлайн технологиите. Тяхното включване в процеса и в кампании за повишаване на осведомеността трябва да бъде насърчавано.

Изменение 7

Приложение I — Действие 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
2. Осигуряване на центрове за контакт, където родители и деца могат да получат отговори на въпроса за тяхната безопасност в онлайн среда. Дейностите ще целят предоставянето на възможност на потребителите за взимане на адекватни и отговорни решения, като им предоставят съвет за целесъобразна информация и за предпазните мерки, които трябва да се предприемат с цел безопасност в онлайн среда.	2. Осигуряване на центрове за контакт, където родители и деца могат да получат отговори на въпроса за тяхната безопасност в онлайн среда. Дейностите ще следва да <u>целят предоставянето на възможност на потребителите за взимане на адекватни и отговорни решения, като им предоставят съвет за целесъобразна информация и за предпазните мерки, които трябва да се предприемат с цел безопасност в онлайн среда. Дейностите следва да</u> <u>целят обществената осведоменост относно тези центрове за контакт да бъде възможно най-висока.</u>

Изложение на мотивите

Центровете за контакт могат да изпълняват ролята си само ако обществото като цяло и крайните потребители ги познават и по този начин знаят към кого да се обърнат за информация и къде да получат отговор на въпросите си.

Изменение 8

Приложение I — Действие 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
3. Насърчаване на оптимизирането на ефективни и рентабилни методи и инструменти за повишаване на осведомеността. Действията ще целят подобряване на съответните методи и инструменти за повишаване на осведомеността с оглед на тяхната дългосрочна ефективност и рентабилност.	3. Да се изисква <u>центровете за повишаване на осведомеността да следват определени стратегии в контактите си с децата, родителите и учителите. Насърчаване на оптимизирането на ефективни и рентабилни методи и инструменти за повишаване на осведомеността.</u> Действията ще следва да <u>целят подобряване на съответните методи и инструменти за повишаване на осведомеността с оглед на тяхната дългосрочна ефективност и рентабилност като едновременно се полагат усилия за гарантиране на качеството на тези мерки.</u>

Изложение на мотивите

Центровете за повишаване на осведомеността играят една от най-важните роли за повишаване на обществената осведоменост, тъй като информацията, която предоставят, ще бъде предадена директно или чрез различни канали за информация на широката общественост. Поради това, те трябва да са способни да идентифицират опасностите и да предоставят отговори. Особено важно е те да участват в координирани действия и да работят в тясно сътрудничество с експерти, притежаващи медийни умения и медийна грамотност.

Брюксел, 9 октомври 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно Съобщение на Комисията „Силна европейска политика за съседство“

(2008/C 325/15)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- припомня убеждението си, че просперитет и сигурност в региона могат да бъдат постигнати единствено чрез ефективно сътрудничество на местно и регионално ниво. Местните и регионалните власти се намират в най-добра позиция да определят и задоволяват нуждите на гражданите и да предоставят подходящи услуги;
- подчертава нуждата от създаване на регионални форуми на поднационалните власти, което да съответства на регионалния подход в ЕПС (Средиземноморско измерение, Северно измерение, Атлантическо измерение и Черноморско измерение) и да насърчава регионалното и децентрализираното сътрудничество;
- приветства представеното на заседанието на външните министри на ЕС на 26 май 2008 г. предложение за изграждане на по-тесни връзки със съседите на ЕС на изток, а именно Армения, Азербайджан, Беларус, Грузия, Молдова и Украйна;
- приветства подновяването на Евро-средиземноморското партньорство и подчертава колко е важно да му бъде придадено териториално измерение и да се подкрепи диалогът между местните и регионалните власти в държавите-членки на ЕС и партньорите от ЕПС от Южното Средиземноморие;
- приветства новия Европейски инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП), който започна да действа през 2007 г., в частност неговото трансгранично измерение, което дава възможност за сътрудничество с региони, граничещи с ЕС (с финансиране от Европейския фонд за регионално развитие и ЕИСП);
- призовава Европейската комисия да създаде нов тематичен фонд в бюджета на ЕС (в допълнение към Европейските фондове за интеграция), за да помогне на местните власти в държавите-членки на ЕС с особено висок приток на мигранти от трети страни да се справят ефективно с настоящите предизвикателства, които миграцията създава по отношение на местните услуги.

Докладчик: Съветник Sharon TAYLOR (UK/ПЕС) — Член на съвета на Stevenage Borough

Отправен документ

Съобщение на Комисията „Силна европейска политика за съседство“

COM(2007) 774 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Политически диалог и реформи за децентрализация

1. припомня убеждението си, че просперитет и сигурност в региона могат да бъдат постигнати единствено чрез ефективно сътрудничество на местно и регионално ниво. Местните и регионалните власти се намират в най-добра позиция да определят и задоволяват нуждите на гражданите и да предоставят подходящи услуги;

2. призовава включените в европейската политика на съседство (ЕПС) държави да провеждат избори законосъобразно и да разширяват тази практика, както и да приемат международни наблюдатели на изборите в тях, за да повишат прозрачността на изборния процес, а оттам и да подобрят доверието на гражданите в демократичните процеси;

3. призовава за повишаване на обществената осведоменост относно ЕПС сред гражданите на ЕС и на страните от ЕПС с максимално участие на органите на регионалното и местното самоуправление чрез конкретни програми или дейности;

4. подчертава нуждата от създаване на регионални форуми на поднационалните власти, което да съответства на регионалния подход в ЕПС (Средиземноморско измерение, Северно измерение, Атлантическо измерение и Черноморско измерение) и да насърчава регионалното и децентрализираното сътрудничество посредством програми за партньорство и развитие чрез интегрирани действия в съответните региони. В работата на всеки форум следва да участват представители на КР;

5. приветства съвместното предложение на Швеция и Полша за „Източно партньорство“, отправено към Европейския съвет;

6. отправя искане да участва заедно с ЕК в процеса на разработването и оценката на програмите по ЕИСП (Европейски инструмент за съседство и партньорство), за да се насърчи по-доброто интегриране на въпросите, засягащи териториалното измерение, в оперативната им рамка;

7. призовава Европейската комисия да подкрепи по-нататъшни програми за развитие и подкрепа на свободните и професионални медии в страните от ЕПС;

8. призовава Европейската комисия да постави по-силен акцент върху местното икономическо развитие в плановете за действие на отделните страни, както и да задели подходящи средства чрез ЕИСП;

9. подчертава, че комитетите за мониторинг на програмите за трансгранично сътрудничество представляват важен механизъм за консултации с цел преодоляване на трудностите, които могат да възникнат във връзка с оперативните условия, включително управлението на средствата;

10. призовава правителствата на страните партньорки да работят за повишаване на прозрачността и отчетността, както и за изграждането на достатъчен административен капацитет, и призовава Европейската комисия да наблюдава отблизо общото ниво на корупцията и мерките за превенция на корупцията в онези страни партньорки, в които тя все още е пречка за развитието на демокрацията, прозрачността и отчетността, а при предоставянето на подкрепа и насърчения да взема предвид доколко е постигнат напредък в тези области;

11. призовава правителствата на Израел, Грузия, Тунис и Украйна да ратифицират Конвенцията на ООН срещу корупцията и да се присъединят към останалите държави от ЕПС, които вече са я ратифицирали;

12. приветства откриването на офис на Европейската комисия в Минск, Беларус и изразява надежда, че този офис ще може да работи за укрепване на гражданското общество и местната и регионалната демокрация, както и за подобряване на общата информираност на обществеността за Европейския съюз, неговите институции и споделени ценности;

13. призовава Европейската комисия спешно да осигури по-ефективна подкрепа за гражданското общество в Беларус, за независимите и професионални медии и за политическите партии, ангажирани с демокрацията и реформите;

14. припомня, че един от основните приоритети на ЕПС е тя да остане отделена от процеса и политиката на разширяване на ЕС, както и от въпросите, свързани с членството в ЕС. Това обаче не бива да предрешава възможното бъдещо развитие в страните партньорки и ЕС;

15. призовава държавите-членки на ЕС и Европейската комисия да предоставят възможност за европейска перспектива на Украйна и Молдова в предстоящите нови споразумения, които ще заменят споразуменията за партньорство и сътрудничество от последните 10 години;

16. приветства представеното на заседанието на външните министри на ЕС на 26 май 2008 г. предложение за изграждане на по-тесни връзки със съседите на ЕС на изток, а именно Армения, Азербайджан, Беларус, Грузия, Молдова и Украйна;

17. оценява положително усилията на френското председателство за подновяване на диалога и многостранното сътрудничество със съседните на ЕС страни от южното и източното Средиземноморие, като по този начин се подпомага укрепването на Барселонския процес;

18. приветства продължаващите усилия за прилагането на приетите планове за действие, тъй като те са отлични инструменти за насърчаване на реформите в отделните държави, и приканва ЕС да работи за съставяне на планове за действие за всички останали страни;

19. приветства прегледа на плановете за действие, влезли в сила в началото на 2005 г., и призовава за сключване на засилени споразумения с Молдова и Израел;
20. призовава Европейската комисия при възможност да включи членове на гражданското общество на страните от ЕПС в процеса на наблюдение на напредъка по плановете за действие по ЕПС, за да получи пряка и безпристрастна оценка на някои аспекти, свързани с изпълнението на отделните плановете за действие;
21. призовава Европейската комисия да включи представители на местните и регионалните власти на държавите-членки в процеса на наблюдение на изготвянето и изпълнението на плановете за действие на отделните държави;
22. препоръчва приоритетите за трансгранично сътрудничество на север и изток, както и на юг, да бъдат определени внимателно, с цел максимизиране на синергиите и по-ефективни действия за постигане на целите, заложи в приетите плановете за действие;
23. заявява отново, че за осигуряването на постоянно трансгранично и международно сътрудничество между държавите-членки на ЕС и съседните държави по общите граници, е необходима по-голяма техническа и политическа помощ;
24. приветства новия Европейски инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП), който започна да действа през 2007 г., в частност неговото трансгранично измерение, което дава възможност за сътрудничество с региони, граничещи с ЕС (с финансиране от Европейския фонд за регионално развитие и ЕИСП);
25. приветства началото на процеса на изпълнение на програми за трансгранично сътрудничество (ТГС) в рамките на Европейския инструмент за съседство и партньорство и заявява готовност да сътрудничи при наблюдението на програмите. Призовава Комисията и участващите страни да осигурят финализирането и навременното приемане на всички програми за ТГС. Подчертава необходимостта да се гарантира, че всички ресурси, предвидени за трансгранично сътрудничество в рамките на ЕПС, са усвоени, като за целта — при необходимост — тези ресурси бъдат пренасочени към вече действащи програми в съседната географска област;
26. приветства увеличеното финансиране за трансгранично сътрудничество по външните граници на ЕС за периода 2007-2013 г. Призовава обаче Европейската комисия да увеличи още повече, в рамките на новата политика на ЕС за сближаване, финансирането по INTERREG след 2013 г. за трансгранично сътрудничество между местни и регионални власти от държавите-членки на ЕС и страните от ЕПС, насочено към решаване на общи проблеми, специфични за регионите, в които се намират тези държави;
27. призовава държавите-членки и държавите-участници да се възползват в пълна степен от TAIEX и инструментите за побратимяване за предоставяне на целеви политически и/или правни съвети на местните и регионалните власти в страните от ЕПС в контекста на сближаването на законодателството им с достиженията на правото на Общността;
28. отново изразява своята подкрепа за създаващия се Черноморски еврорегион, целящ развитие на сътрудничеството на местно и регионално ниво между страните от черноморския басейн, а оттам и укрепване на местната демокрация, стабилността, доброто управление и устойчивото развитие;
29. приветства съществуващите тематични финансови потоци на ЕС, от които страните от ЕПС вече могат да се възползват, като Седмата рамкова програма (FP7) и DAPHNE;
30. призовава местните и регионалните власти в държавите от Европейското икономическо пространство (Исландия, Норвегия и Лихтенщайн) да използват значителния си опит в изграждането на демократични институции в държавите от процеса на разширяване и да помагат на местните и регионалните власти в страните от ЕПС да повишават демократичния си капацитет и да развиват икономиките си;
31. призовава Европейската комисия и държавите-членки да създадат механизъм за обмен на информация за индивидуалните и колективните усилия в подкрепа на гражданското общество в страните от ЕПС, с цел да се избегне дублирането на усилия и да се повишат синергиите между бъдещите програми;
32. приветства продължаването на *Tempus*, *Erasmus Mundus* и други програми за академично сътрудничество за периода 2007-2010 г., тъй като те предлагат на студентите от страните от ЕПС възможност да се обучават;
33. призовава Европейската комисия да подкрепи по-нататъшното сътрудничество между изследователски институции и мозъчни тръстове в страните от ЕПС и държавите-членки на ЕС, тъй като те предоставят форум за обсъждане на чувствителни за техните правителства въпроси;
34. отбелязва, че с повишената мобилност и използване на транспорт ще се увеличи и производството на CO₂ и парникови газове, и призовава страните от ЕПС да разглеждат екологичните политики като основополагащи за устойчивото икономическо развитие. Местните и регионалните власти в страните от ЕПС имат важна роля в развитието на комуникации и планиране, отчитайки въпросите, свързани с изменението на климата. Местните и регионалните власти в държавите-членки на ЕС следва да приветстват двустранния диалог по тези въпроси;
35. приветства подновяването на Евро-средиземноморското партньорство и подчертава колко е важно да му бъде придадено териториално измерение и да се подкрепи диалогът между местните и регионалните власти в държавите-членки на ЕС и партньорите от ЕПС от Южното Средиземноморие. Счита че ЕИСП, в качеството му на инструмент в подкрепа на този процес, следва да се приспособи към обновения Барселонски процес;
36. призовава за развитие на форуми на местните и регионалните власти от държави-членки на ЕС и партньорите от ЕПС за Източното измерение;
37. припомня подкрепата, предоставена чрез политическата декларация относно „Трансгранично сътрудничество в северните региони на Европа“ (CdR 313/2006) за инициативата на Европейския парламент да организира парламентарен форум за Северното измерение, и отново повтаря предложението си за създаване на подходящ постоянен орган за обсъждане на въпроси от местно и регионално значение в политиката относно Северното измерение;

38. приветства факта, че Европейската комисия отдава подобаващо значение на продължаването на важните транспортни коридори до съседните на ЕС държави в рамките на ЕПС; една интегрирана и устойчива транспортна мрежа е от основно значение за развитието на икономическия компонент на ЕПС;

Мобилност и миграция

39. заявява отново, че мобилността и контактите между хората засилват капацитета на страните от ЕПС да се възползват от икономическата интеграция, а постигането на напредък по отношение на взаимното разбирателство би било изключително трудно при липса на по-големи възможности за гражданите от страните от ЕПС да пътуват в ЕС;

40. приветства възможността за по-нататъшен обмен на обучаеми и на командировани длъжностни лица от местните и регионалните власти в държавите-членки на ЕС, държавите от процеса на разширяване и страните от ЕПС;

41. приканва държавите-членки на ЕС да подобрят процеса на издаване на визи, с цел повишаване мобилността на гражданите. Особено внимание следва да бъде отделено на студентите, участниците в културен и академичен обмен и представителите на гражданското общество. Намалването на разходите за визи и опростяването на процедурите ще подобри насърчаването на междуличностните контакти;

42. призовава държавите-членки на ЕС да подобрят ефективността на консулските услуги в страните от ЕПС и насърчава създаването на общи центрове за подаване на молби за шенгенски визи в държавите;

43. приветства сключването на споразумения за облекчаване на визовия режим и за реадмисия с Украйна и Молдова. Приканва Европейската комисия да използва опита си с наскоро присъединилите се към ЕС страни и да започне договарянето на подобни споразумения с други страни от ЕПС;

44. подчертава, че мобилността може да съществува само в сигурна среда; това изисква, в рамките на новата система за партньорство за мобилност, съвместната отговорност на всички държави за справяне с предизвикателствата, произтичащи от миграцията. За тази цел е необходимо страните партньори в ЕПС също да бъдат задължени да правят повече за сигурността и правосъдието. Новата система следва да включва стъпки за борба с незаконната миграция и да предоставя повече възможности за законна миграция от страните от ЕПС към ЕС;

45. заявява отново убеждението си, че местните и регионалните власти са в предните редици на управлението на проблемите, произтичащи от миграцията. Това се отнася до незаконната миграция, при която местните и регионалните власти се занимават с приемането на мигрантите и преодоляването на последиците от незаконната миграция. Отнася се също така и за законната миграция, при която местните и регионалните власти отговарят за предоставянето на местни услуги;

46. отбелязва сътрудничеството между FRONTEX⁽¹⁾ и местните власти за предотвратяване на незаконната миграция и призовава за по-тясно сътрудничество в бъдеще с местните и регионалните власти в граничните държави-членки;

⁽¹⁾ FRONTEX (Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз) е агенцията на Европейския съюз, която отговаря за сигурността на външните граници.

47. призовава Европейската комисия да насърчи и да даде принос за намиране на практически решения за укрепването на управлението на южните външни морски граници и подобряването на капацитета на Общността, на държавите-членки и на местните и регионалните власти за справяне с критични ситуации, като масовия приток на незаконни имигранти⁽²⁾, чрез сътрудничеството на държавите на произход;

48. призовава Европейската комисия да създаде нов тематичен фонд в бюджета на ЕС (в допълнение към Европейските фондове за интеграция), за да помогне на местните власти в държавите-членки на ЕС с особено висок приток на мигранти от трети страни да се справят ефективно с настоящите предизвикателства, които миграцията създава по отношение на местните услуги;

49. призовава Европейската комисия да предвиди необходимите средства, които биха дали възможност на местните власти в държавите на произход на мигрантите, които са особено силно засегнати от отлива на квалифицирана работна сила, да създадат възможности за привличане на опитни и образовани хора и да осигурят местно икономическо и културно развитие;

50. призовава Европейската комисия да увеличи, в рамките на новата политика на ЕС за сближаване, финансирането по INTERREG след 2013 г. за трансгранично сътрудничество между местни и регионални власти от държавите-членки на ЕС и страните от ЕПС, насочено към решаване на общи проблеми, специфични за регионите, в които се намират тези държави;

51. призовава държавите-членки на ЕС да използват правилата за местен граничен трафик, които позволяват на държавите-членки на ЕС да сключват двустранни споразумения със съседни трети страни и да подобрят трансграничните контакти; държавите-членки на ЕС следва да ускорят и опростят обработката на молбите за визи, подавани от лица, които са отговорявали на условията за издаване на виза в миналото;

Права на човека и трафик на хора

52. отбелязва значителния напредък в областта на правата на човека и демокрацията след стартирането на ЕПС и програмата за Евро-средиземноморско партньорство и призовава правителствата на държавите от ЕПС да продължат да подкрепят основните права на човека и демократичните принципи, които представляват основните ценности на ЕС;

53. призовава Европейската комисия да продължи да работи с местните и регионалните власти и гражданското общество в страните от ЕПС за подобряване на положението във връзка с правата на човека, правата на малцинствата, правата на жените и децата. Призовава правителствата на страните от ЕПС да проявят по-голяма откритост за приноса на гражданското общество;

54. приветства мерките, предприети от всички страни от ЕПС за засилване на участието на жените в политическия, социалния и икономическия живот и за насърчаване на равни права за жените и мъжете, но отбелязва, че дискриминацията срещу жените и домашното насилие все още се срещат твърде често; затова призовава страните участнички да засилят усилията си за насърчаване на правата на жените;

⁽²⁾ CdR 64/2007 fin.

55. признава, че трафикът на хора между някои страни от ЕПС и държавите-членки на ЕС продължава да е особено сериозен проблем;

56. призовава правителството на Беларус да ратифицира Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и съответните протоколи и да започне конструктивен диалог с ЕС, както и да се включи напълно в ЕПС;

57. отбелязва отново значението на социалния диалог и призовава Йордания, Ливан и Мароко да ратифицират основните конвенции на МОТ по отношение на свободата на сдружаване и колективното договаряне;

58. призовава Европейската комисия да приоритизира в своята политика на съседство защитата на жертвите на трафик на хора, в съответствие със зачитането на правата на човека, което е основен принцип на ЕС;

59. отбелязва, че регионалните и местните власти имат важна роля в борбата с трафика на хора. Затова препоръчва, в съответствие с приложимите национални правни рамки, местните и регионалните власти в страните от ЕПС да изготвят и да изпълняват местни и регионални планове за действие и стратегии за борба с трафика на хора, в тясно сътрудничество с правителствата на своите страни и с другите държави-членки, с цел предотвратяване на трафика на хора и защита на жертвите;

60. призовава местните и регионалните власти в държавите-членки на ЕС да помагат на местните и регионалните власти в страните от ЕПС да разработват планове за действие, които биха могли да включват създаването на специализирани ресурсни центрове или звена за подкрепа на регионално и/или местно ниво, насочени към борба с трафика на хора, осъществяване на кампании за подобряване на информираността, предоставяне на специализирано обучение за полицаи и професионалисти, работещи с жертви на трафик, по-големи образователни възможности за жени и деца, и др.;

61. приветства факта, че всички страни от ЕПС са подписали Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и призовава правителствата на Израел, Мароко и Йордания да подпишат и да ратифицират първия и втория протокол към нея, засягащи трафика на хора и нелегалния трафик на мигранти;

62. подкрепя заключенията на Председателството от срещата на Европейския съвет на 1 септември относно конфликта в Грузия и същевременно желае да изтъкне ключовата роля, която

местните и регионалните власти могат да играят в трансформирането на конфликти и в процеса на възстановяване след конфликти. Призовава правителствата на Грузия и Русия и властите в Южна Осетия спешно да предприемат необходимите стъпки, които ще позволят безопасното и трайно завръщане на всички бежанци и вътрешно разселени лица след войната в Южна Осетия;

Регионални конфликти

63. заявява отново, че ЕС е пряко заинтересован да работи със страните от ЕПС, с цел да допринесе за намиране на решение на т.нар. „замразени конфликти“⁽³⁾, тъй като те могат да подкрепят европейската сигурност чрез регионална ескалация, неуправляеми миграционни потоци, нарушаване на енергийните доставки и др.;

64. заявява отново, че ако не бъдат разрешени конфликтите, които правят регионалното сътрудничество изключително трудно или невъзможно, ЕПС ще срещне трудности при разгръщането на пълния си потенциал. Хората и местните общности от двете страни на границите страдат най-вече от неспособността на техните правителства да водят диалог и да търсят конструктивни решения на конфликтите;

65. призовава ЕС да се включи по-активно в решаването на т.нар. „замразени конфликти“ чрез предоставяне на подкрепа за различни програми за изграждане на доверие, управление на конфликти, междуличностни контакти, „дипломация на градовете“, както и чрез изграждане на капацитета на организациите на гражданското общество в отцепническите територии. ЕС следва да не сваля въпроса за конфликтите от дневния си ред при срещи със съответните международни институции и държави;

66. призовава Европейската комисия да подкрепи програмите за управление на границите и мерките за изграждане на доверие между местните общности от двете страни на границите в отцепническите региони. Насърчаването на сближаването между политическите, икономическите и правните системи ще предостави възможност за по-широко социално включване и за рехабилитация на инфраструктурата. Проектите за създаване на местен доход са от особено значение;

67. призовава Европейската комисия да извлече поуки от последното разширяване на ЕС и да превърне добросъседските отношения в предпоставка за достъп до всички ползи и целия потенциал на ЕПС. Комисията следва да насърчи държавите, в които има „замразени конфликти“, да положат нови и истински усилия за намиране на взаимно приемливи и устойчиви решения.

Брюксел, 9 октомври 2008 г.

Председател

на Комитета на регионите

Luc VAN DEN BRANDE

⁽³⁾ Под „замразени конфликти“ се имат предвид конфликтите в Приднестровието, Абхазия, Южна Осетия, Нагорни Карабах, Близкия Изток и Западна Африка.

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧИТАТЕЛИТЕ

Институциите решиха, че занапред в техните текстове няма да се съдържа позоваване на последното изменение на цитираните актове.

Освен ако не е посочено друго, позоваванията на актове в публикуваните тук текстове, се отнасят към актуалната версия на съответния акт.